

₹ : 25

ଆମରି ସତ୍ୟ

AMARI SATYA

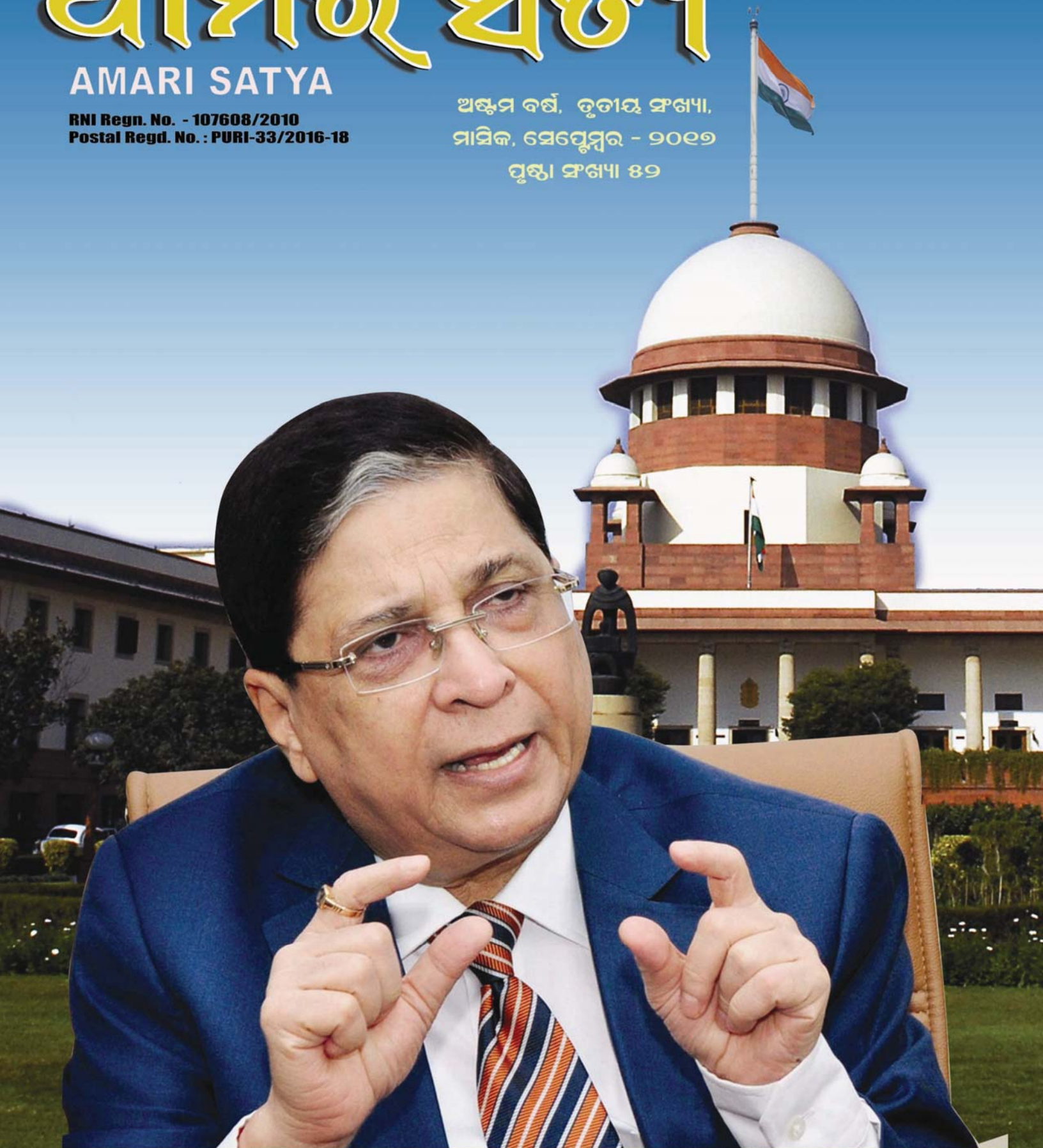
RNI Regn. No. - 107608/2010

Postal Regd. No. : PURI-33/2016-18

ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷ, ତୃତୀୟ ସଂଖ୍ୟା,

ମାସିକ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର - ୨୦୧୭

ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା ୫୭

‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ପତ୍ରିକାର ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ

ଅଧ୍ୟାପକ ସୁବୋଧ ଜଗଦେବ୍
ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ବାରିକ
ପଲ୍ଲା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରସାଦ ସାହୁ
ଗୁଡୁମ୍, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟାନନ୍ଦ ବେହେରା
ଗୁରୁଜଙ୍ଗ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ-୨୦୧୭

ବାମରୁ ଡାହାଣ କ୍ରମେ : ସମରଜିତ୍ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାରଣା, ଡ. ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର, ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର ଓ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାମନ୍ତରାୟ

ସଂପାଦକ ଓ ପ୍ରକାଶକ
ଡଃ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନା
୯୮୬୧୦୧୭୩୪୯ (ମୋ)

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା

ଡଃ ପ୍ରମୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ
୯୪୩୭୨୮୧୬୫୫ (ମୋ)

ସହଯୋଗୀ ସମ୍ପାଦକ

ସତ୍ୟବାଦୀ ବଳିଆରସିଂହ
୯୨୩୭୦୮୯୫୦୯ (ମୋ)

ସହ ସମ୍ପାଦକ

ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର
ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାମନ୍ତରାୟ
ଡ. ଅଜୟ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ

ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ

ସଂଯୋଜକ

ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ

ଆଞ୍ଚଳିକ ସଂଯୋଜକ

ଡ. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ସମ୍ବଲପୁର
ବିଦ୍ୟାଧର ଖଟୁଆ, ବାଙ୍କୀ, କଟକ
ବିଭୁପ୍ରସାଦ ହରିଚନ୍ଦନ, ଖୋରଧା

ପରିଚାଳନା ସଂଯୋଜକ

ସର୍ବେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ର
ସମରଜିତ୍ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଓ ଅଙ୍ଗସଜ୍ଜା

ରାଜୀବ ରଥ

ଆମରି ସତ୍ୟ

AMARI SATYA

ଭିନ୍ନସ୍ୱାଦର ମାସିକ ପତ୍ରିକା...

ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷ - ତୃତୀୟ ସଂଖ୍ୟା - ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୭

ଯୋଗାଯୋଗ:

‘ଆମରିସତ୍ୟ’

ଏମ୍ - ୧/୫, ମୁକୁନ୍ଦପ୍ରସାଦ
ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ଼ କଲୋନୀ
ପୋ.ଅ.- ପି.ଏନ୍. କଲେଜ,
ଜି: ଖୋରଧା, ପିନ୍: ୭୫୨୦୫୭, ଓଡ଼ିଶା
ଦୂରଭାଷ: ୦୬୭୫୫-୨୨୦୯୮୦
ମୋ : ୯୪୩୭୨୮୧୬୫୫

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଅଫିସ -

ଶ୍ରୀମତୀ ରୁନା ମହାପାତ୍ର
ପ୍ଲଟ ନ-୧୦୭୧/ପି
ଲେନ ନ-୪, ଶତାଙ୍ଗୀ ନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩
ପିନ୍: ୭୫୧୦୦୩, ଓଡ଼ିଶା
ଫୋନ୍ ନଂ: ୯୪୩୭୪୧୪୩୨୦

ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

୧. ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡ ଦେୟ ଟ. ୨୫/-
୨. ବାର୍ଷିକ ଦେୟ ଟ. ୨୫୦/-
୩. ୨ ବାର୍ଷିକ ଦେୟ ଟ. ୪୫୦/-
୪. ୩ ବାର୍ଷିକ ଦେୟ ଟ. ୬୫୦/-
୫. ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ ଟ. ୩୦୦୦/-

ପରାମର୍ଶଦାତା ମଣ୍ଡଳୀ

ମେଜର କ୍ଷୀରୋଦ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି
ପୂର୍ବତନ କୁଳପତି, ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ।
ଡ. ନାରାୟଣ ରାଓ
ପ୍ରାଚୀନ କୁଳସଚିବ, ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ।
ଡ. ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ସାମାଜିକସେବୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।
ଡା. ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ
ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସାଧିକାରୀ, ଖୋରଧା ।
ଶ୍ରୀ ଭୀମସେନ ପ୍ରଧାନ
ଶିକ୍ଷାବିତ୍, ଖୋରଧା ।
ଶ୍ରୀ ଅନୀଲ କୁମାର ଶତପଥୀ
ବରିଷ୍ଠ ଆଇନଜୀବୀ ଓ ସାମାଜିକସେବୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।
ଡ. ଗୌରୀ ଶଙ୍କର ପ୍ରହରାଜ
ପୂର୍ବତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।
ଡ. ସତ୍ୟେଶ କୁମାର ରଥ
ସାହିତ୍ୟିକ, ବଲାଙ୍ଗିର
ଡ. ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର
ପୂର୍ବତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ସରକାରୀ ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ପୁରୀ
ଶ୍ରୀ ଜବାହର ଲାଲ ସୁବୁଦ୍ଧି
ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ବଡ଼ତୋଟା, ଜଟଣୀ, ଖୋରଧା
ଡାକ୍ତର ନନ୍ଦ କିଶୋର ପଟ୍ଟନାୟକ
ସାହିତ୍ୟିକ, ଖୋରଧା

ଦେୟ ମନି ଅର୍ଡର, ଟ୍ରାଫର୍ କିମ୍ବା ଚେକ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ନାମରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଏସ୍ବିଆଇ ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ବଙ୍କାର ବ୍ରାଞ୍ଚ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଆକାଉଣ୍ଟ ନମ୍ବର ୩୧୦୩୩୯୭୪୨୨୬ । IFSC-SBIN0012027, MICR-752002151

‘ଆମରିସତ୍ୟ’ରେ ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଲେଖକଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଅଟେ । ପ୍ରକାଶିତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ପାଇଁ ‘ଆମରିସତ୍ୟ’ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନୁହେଁ ।

AMARISATYA

AGENCY FOR MANAGEMENT, ADVOCACY, RESEARCH, IMPLEMENTATION, SERVICES AND TRAINING ON YOUTH AFFAIRS.

website: www.amarisatya.in Email: amarisatya@gmail.com / amarisatya@rediffmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଦୁର୍ଗା ସ୍ତୁତି		୪
୨.	ସମ୍ପାଦକୀୟ		୫
୩.	ହିତ ବାଣୀ		୬
୪.	ଜଷ୍ଟିସ ଦାପକ ମିଶ୍ର		୭
୫.	ବିଚିତ୍ରା		୮
୫.	କେତେକ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ...	ଡକ୍ଟର ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି	୧୦
୬.	ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ସପକ୍ଷରେ	ଡ. ସତ୍ୟନାଥ କୁମାର ରଥ	୧୩
୭.	ବହି ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଦୀର୍ଘଜୀବୀ ହେବେ	ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ	୧୫
୮.	ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ଉତ୍କଳମଣି	ଡ. ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର	୧୬
୯.	ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର	ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ବେହେରା	୧୯
୧୦.	ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ ପରମବ୍ରହ୍ମ	ନିଶିକାନ୍ତ କହଳସିଂହ	୨୦
୧୧.	ଆଖି ଭିଜା ଲୁହର ଉଲ୍ଲାସ	ଜଂ ସତ୍ୟବ୍ରତ ରଥ	୨୩
୧୨.	ଠିକ୍ କହିବା-ଠିକ୍ ଲେଖିବା	ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର	୨୪
୧୩.	ଉଠିବ ହସି ଧରା	ଡକ୍ଟର ବସନ୍ତ କିଶୋର ସାହୁ	୨୪
୧୪.	ମା ଓ ମମତା	ଅଜୟ କୁମାର ସାହୁ	୨୫
୧୫.	ସକାଳ ବନ୍ଦନା ସଂଜ ପ୍ରାର୍ଥନା	ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ	୨୫
୧୬.	କ୍ଷୁଦ୍ରଗଜ୍ଜ-	ଶିବ ମିଶ୍ର	୨୬
୧୭.	ବିକଳର ସ୍ୱର	କବିତା ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୭
୧୮.	ଆମ ଆଖିରେ ‘ଆମରିସତ୍ୟ’	ଯଶବିତ୍ ମହାପାତ୍ର	୨୮
୧୯.	ମହାନ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ...ଶ୍ରୀ ଜବାହରଲାଲ ସ୍ୱରୂପି		୨୯
୨୦.	କେମିତି କହିବି	ଲୋକନାଥ ମହାପାତ୍ର	୩୦
୨୧.	ମା’ ଦୁର୍ଗା ଆସିବେ	ମଞ୍ଜୁ ଦାସ	୩୧
୨୧.	ମଧୁସୂରଶେ	ଡଃ. ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓଝା	୩୧
୨୨.	ସଫଳ ସାଧନା କରେ କାମନା	ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ନାୟକ	୩୨
୨୩.	ଗୁରୁ	ଶ୍ରୀମତୀ ରେଣୁକା ରଥ	୩୨
୨୪.	ମୃତ୍ୟୁ ସୌଦାଗରଙ୍କ ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ	ବିଜୟ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର	୩୩
୨୫.	ବୋକା ବିଲୁଆ	ଜଂ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରକାଶ ଦାସ	୩୪
୨୬.	ଗୁରୁ	ତ୍ରିଲୋଚନ ଦାସ	୩୫
୨୭.	ତମ ଘର ମୋ’ ଘର	ସଜି ମହାନ୍ତି	୩୫
୨୮.	ସ୍ୱାଇନ ଫୁ	ଡା ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ	୩୬
୨୯.	ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ	ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ	୩୭
୩୦.	ସିଂହ	ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର	୩୮
୩୧.	ଶାମୁକା’ ମାନଙ୍କୁ	ସମରଜିତ୍ ପଟ୍ଟନାୟକ	୩୮
୩୨.	ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାପନିଷ୍ଟନ୍	ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ	୩୯
୩୩.	ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ		୪୨-୫୦

ଦୁର୍ଗା ସ୍ତୁତି

ଯା ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ ଶକ୍ତି-ରୂପେଣ ସଂସ୍ଥିତା
ନମସ୍ତସ୍ୟେ ନମସ୍ତସ୍ୟେ ନମସ୍ତସ୍ୟେ ନମୋନମଃ ।।

ଗୁରୁ ବନ୍ଦନା

ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁର୍ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁର୍ଦେବମହେଶ୍ୱରଃ
ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମଃ ।।

ସମ୍ପାଦକୀୟ....

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭଳି ଏ ବର୍ଷ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଆଠ ତାରିଖକୁ “ବିଶ୍ୱ ସାକ୍ଷରତା ଦିବସ” ଭାବେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଥର ନୂଆ ଢଙ୍ଗରେ ଏକ ନୂତନ ବାର୍ତ୍ତା ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଏହାକୁ “Literacy in a digital world” ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଭାବେ ଏଥର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୭ ଓ ୮ ତାରିଖ ଦୁଇଦିନ ଧରି ଯୁନେସ୍କୋର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପ୍ୟାରିସ୍‌ରେ ଏହାକୁ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଆଜିର ବିଶ୍ୱରେ ବଢ଼ିଚାଲିଥିବା ଓ ନିହାତି ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ଡିଜିଟାଲ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କିଭଳିଭାବେ ଜନସାଧାରଣ ବୁଝିପାରିବେ ଓ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ଓ ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନଲାଭ କରିପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱସଂସ୍ଥା ଯୁନେସ୍କୋଙ୍କର ଏହି ଅଭିନବ ପ୍ରୟାସ ପ୍ରକୃତରେ

ଧନ୍ୟବାଦାର୍ହ୍ୟ ।

ଡିଜିଟାଲ ଜ୍ଞାନକୌଶଳକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଜିର ବିଶ୍ୱ ଢେର ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି । ବ୍ୟକ୍ତିର ରହିବା, କାର୍ଯ୍ୟକରିବା, ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣକରିବା ସର୍ବୋପରି ସାମାଜିକ ତଥା ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଇଛି । ଏହାସହିତ, ସୂଚନା, ଯୋଗାଯୋଗ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଗମନାଗମନ ଓ ଜ୍ଞାନର ପରିଚାଳନାଆଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ଡିଜିଟାଲ ଜ୍ଞାନ ନୂତନ ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଚାଲିଛି । ଏପରିକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଜ୍ଞାନକୌଶଳର ଅଧିକାରୀ ହେବା କିମ୍ବା କିଛି ନହେଲେ ଏହାସହ ପରିଚିତ ହେବା ଓ ଏହାର ଉପଯୋଗିତା ଅନୁଭବ କରିବା, ଆଜିର ଆହ୍ୱାନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ।

ଏପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆମ ଭାରତ ସରକାର ଦେଶକୁ ଡିଜିଟାଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଶକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ୨୦୧୫ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସ ୧ତାରିଖରୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହା ୨୦୧୯ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କାଗଜପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ନକରି ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଦ୍ୱାରା କରି କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତାରେ ବୃଦ୍ଧି ଓ ସମୟର ଅପଚୟକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏକ ମହାନ ପ୍ରୟାସ ଏବଂ ଏହାର ସୁବିଧା ସମସ୍ତେ ଉପଲବ୍ଧ କରିପାରିବେ ନିଶ୍ଚୟ । ବିଶେଷକରି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଧାଇଁ ଧନ ଓ ସମୟ ଉଭୟର ଅପଚୟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହ ସ୍ୱଚ୍ଛତାରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ସତ୍ୟ ଯେ, କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରେ ଏକ ମାନସିକ ଦୃଢ଼ ଦେଖାଦେଇଥାଏ । କୋଉଟା ଠିକ୍ ଓ କୋଉଟା ଭୁଲ୍ ଏଭଳି ଦୃଢ଼ ଦୋକ୍ଷକରେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ । ତେବେ, ଏହି ମାନସିକ ଦୃଢ଼କୁ ଟାଳିବା ତଥା ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଏଥିପାଇଁ ସକାରାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଉଦ୍ୟମ ଜାରିରହିଛି । ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ କରିବା ପାଇଁ ଯୁନେସ୍କୋ ଏହାକୁ ଏକ ଆହ୍ୱାନଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଆଜି ବିଶ୍ୱ ବୁଝିପାରିଛି ଡିଜିଟାଲାଇଜେସନ୍ ହେଉଛି ଅଗ୍ରଗତିର ଏକମାତ୍ର ମାଧ୍ୟମ । ଏଣୁ ଜନ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୮ ତାରିଖରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ବିଶ୍ୱ ସାକ୍ଷରତା ଦିବସକୁ ଏବର୍ଷ “Literacy in a digital world” ନାମରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଥିରେ ସରକାରୀ, ବେସରକାରୀ, ଘରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗ, ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟ, ଶିକ୍ଷକ, ଛାତ୍ର ତଥା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରିଥିବା ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଯୋଗଦେଇ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ଏହା ଶୁଭସୂଚନା ନିଶ୍ଚୟ । ବିଶ୍ୱ ଆଜି ଗୋଟିଏ ଗାଁ ଓ ଗୋଟିଏ ବଜାରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବାବେଳେ, ଯୁନେସ୍କୋ ଭଳି ବିଶ୍ୱ ସଂଗଠନର ଏଭଳି ଉଦ୍ୟମ ବିଶ୍ୱକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଦିଗ ଦେଖାଇବ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଡ. ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନା

ହିତ ବାଣୀ

ଚାଣକ୍ୟ ନୀତି

ରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଶତ୍ରୁମାତା ଚ ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ
ଭାର୍ଯ୍ୟା ରୂପବତୀ ଶତ୍ରୁ ପୁତ୍ର ଶତ୍ରୁର୍ନ ପଶ୍ଚିତଃ ।

ଯେପରି ରଣ ପିତା ପୁତ୍ରର ଶତ୍ରୁ ସେହିପରି ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ମାତା, ରୂପବତୀ
ପତ୍ନୀ ଓ ମୁଖ୍ୟ ପୁତ୍ର ମଣିଷର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଗୀତା

କର୍ମେହିୟାଣି ସଂଯମ୍ୟ ଯ ଆସ୍ତେ ମନସା ସ୍ମରନ୍ ।
ଜହିୟାଥାନ୍ ବିମୂଢ଼ାମ୍ନା ମିଥ୍ୟାଚାରଃ ସ ଉଚ୍ୟତେ ।।

ଯେଉଁ ମୁତୁକୁଳି ମନୁଷ୍ୟ କର୍ମେହିୟମାନଙ୍କୁ ବଳ ପୁର୍ବକ ଉପରୁ ଉପରୁ
ରୁଦ୍ଧ କରିଦେଇ ମନଦ୍ୱାରା ସେହି ଜହିୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଚିନ୍ତନ କରୁଥାଏ,
ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାଚାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦମ୍ଭୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।।

ରୁଡ଼ି ପ୍ରୟୋଗ

୦ ଅଜାତିକି ବଣିଜ ଅଭୁଆ-

ଯାହାକୁ ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ତାକୁ କଲେ ନାନାପ୍ରକାର ହଇରାଣ
ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୦ ଆକାଶ କୁସୁମ- ଅସମ୍ଭବ ଆଶା ।

ଉଗଡ଼ମାଳି

ଦେହଶୁରକୁ ଆଡ଼ ଆଡ଼,
ମଳାଶୁରକୁ ରାଇଜ ଛାଡ଼ ।

ଦୁଧ ଯଦି ଖାଇ ବସିବୁ ଘରେ ଥିବ ଗାଈ,
କଳି ଯଦି କରି ବସିବୁ ସଙ୍ଗେ ଥିବ ଭାଇ ।

ହିତୋପଦେଶ

ଶୁକୁକୃଷ୍ଣେ ଗତୀହେୟତେ ଜଗତଃ ଶାଶ୍ୱତେ ମତେ ।

ଏକୟା ଯାତ୍ୟନାବୃତ୍ତିମନ୍ୟୟାବର୍ତ୍ତତେ ପୁନଃ ॥

କାରଣ ଶୁକ୍ଳ ଓ କୃଷ୍ଣ ଦୁଇଟିଯାକ ଗତିର ଅନାଦିକାଳରୁ ଜଗତ(ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପ୍ରାଣୀଙ୍କ) ସହିତ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିବାର ଧରାଯାଇଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକରେ
ଯାଉଥିବା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିରେ ଯାଉଥିବା
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ପଡେ ।

ଭାଗବତ ବାଣୀ

ବାଳକ ବୃଦ୍ଧ ଯେ ତରୁଣ ।

ଅବଶ୍ୟ ହୋଇବ ମରଣ ।।

ଦେହବହିଲେ ନିଷ୍ଠେ ମରି ।

ମରଣ ଛାରେ କିମ୍ପାଡ଼ି ।।

ଖନା ବଚନ / ଦନେଇ ବଚନ

ଖାଇ ଶୋଇଲେ ବଡ଼ଇ ଆୟୁ, ଖାଇ ଚାଲିଲେ ବଡ଼ଇ ବାୟୁ ।

ଖାଇ ବସିଲେ ବଡ଼ଇ ପେଟ, ଖାଇ ଖାଇଲେ ଯମର ଭେଟ ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବାଦ

ଅତି ସମ୍ପଦ ମହାବିଷମ

କୁହତ ଦେଖି

ପର୍ବତ ଶିଖରୁ ଗଡ଼ିଲା ହାତୀ

ତା ଅଇଁଠା ସମସ୍ତେ ଖାଆନ୍ତି । - ଭିକ୍ତି

ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ବାଣୀ

ମାନବ ଜୀବନ ନୁହଁଇ କେବଳ ବର୍ଷ-ମାସ-ଦିନ-ଦଣ୍ଡ

କର୍ମେ ଜିଏଁ ନର କର୍ମାବଳୀ ତାର, ଜୀବନର ମାନଦଣ୍ଡ ।

oooooooooooo

ଓଡ଼ିଶାର ଗର୍ବ ଏବଂ ଗୌରବ ଜଷ୍ଟିସ ଦାପକ ମିଶ୍ର

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାପକ ମିଶ୍ର ୧୯୫୩ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୩ ରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତର ବାଣପୁରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।
 ଗୋଦାବରୀଶ ବିଦ୍ୟାପୀଠରୁ ୧୯୭୯ ମସିହାରେ ମେଟ୍ରିକ ଏବଂ ରେଭେନ୍ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସ୍ନାତକ ପାସ କରି ମଧୁସୂଦନ
 ଆଇନ୍ କଲେଜରୁ ୧୯୭୬ରେ ଏଲ୍ ଏଲ୍ ବି ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ ।
 ଆଇନଜୀବୀ ଭାବେ ସାମ୍ବିଧାନିକ, ଦେଘୁନା, ଫୌଜଦାରୀ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟ ଓ ସିଭିଲ୍ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍‌ରେ
 ଦକ୍ଷତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ୧୯୯୬ ଜାନୁଆରୀ ୧୭ରେ ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟର ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତିଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି
 ପାଇଥିଲେ । ୧୯୯୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩ ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ବଦଳି ହୋଇଥିଲା । ୧୯୯୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୯ରେ ସ୍ଥାୟୀ
 ବିଚାରପତିରୂପେ ଶପଥ ନେଲେ । ୨୦୦୯ ଡିସେମ୍ବର ୨୩ରେ ପାଟନା ହାଇକୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଭାବେ ଏବଂ
 ୨୦୧୦ ମଇ ୨୪ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ହାଇକୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୧ ଅକ୍ଟୋବର ୧୦ରେ
 ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ବିଚାରପତି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
 ଏବେ ଦେଶର ୪୫ତମ ପ୍ରଧାନବିଚାରପତି ଭାବେ ଜଷ୍ଟିସ ଦାପକ ମିଶ୍ର ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହୋଇଛନ୍ତି
 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ୩ୟ ଓଡ଼ିଆ ବିଚାରପତି । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର କେବଳ ଜଷ୍ଟିସ ରଞ୍ଜନାଥ ମିଶ୍ର
 ଦେଶର ୨୧ ତମ ଓ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଭାବେ ରାଜ୍ୟର ସୁନାମ ବଢାଇଛନ୍ତି । ଜଷ୍ଟିସ ଗୋପାଳବଲ୍ଲଭ
 ପଟ୍ଟନାୟକ ଦ୍ଵିତୀୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାବେ ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ରୂପେ ୨୦୦୨ ନଭେମ୍ବର ୦୮ରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ସେ
 ଥିଲେ ୩୨ ତମ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି । ଏବେ ଜଷ୍ଟିସ ଦାପକ ମିଶ୍ର ୪୫ତମ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିରୂପେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।
 ଜଷ୍ଟିସ ମିଶ୍ର ୨୦୧୮ ଅକ୍ଟୋବର ୦୨ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରିବେ ।
 ଜଷ୍ଟିସ ମିଶ୍ରଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ, ଦର୍ଶନ, ଇତିହାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅପରିସୀମ ଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ଗରିୟାନ କରିଅଛି ।
 କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ହେଉଛନ୍ତି ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାପକ ମିଶ୍ର ।

ବିଚିତ୍ରା

ନିର୍ମଳା ସୀତାରମଣ ପ୍ରଥମ ମହିଳା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ

ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧି ୧୯୭୫ ଓ ୧୯୮୦ରୁ ୮୨ ସ୍ୱତ୍ୱକାଳ ପାଇଁ ଦୁଇଥର ଦେଶର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳିଥିଲେ । ତେବେ ସେ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଅତିରିକ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଜ ହାତରେ ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ମଳା ସୀତାରମଣ ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଭାବେ ଏହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି । ତାମିଲନାଡୁର ମନ୍ଦିର ସହର ମଦୁରାଇରେ

ଜନ୍ମିତ ନିର୍ମଳା ଏବେ ବିଶ୍ୱର ତୃତୀୟ ବୃହତ୍ ସେନାର ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ନିର୍ମଳା ଏକ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଝିଅ । ପିତା ଥିଲେ ଭାରତୀୟ ରେଲ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ମଳା ପିଲାଦିନୁ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଜଣେ ଭଲ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଭାବେ ଜେଏନୟୁରେ ପଢ଼ିବାର ଅଭିଳାଷ ତାଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲା । ଆଉ ଜେଏନୟୁର ପରିବେଶ ତାଙ୍କୁ କରିଥିଲା ଅଧିକ ମୁକ୍ତ, ଅଧିକ ଦକ୍ଷ । କ୍ୟାମ୍ପସ୍ ରାଜନୀତି ଏ ଦିଗରେ ବେଶ୍ ସହାୟତା କରିଥିଲା । ମେ ୨୬, ୨୦୧୪ରେ ସେ ବାଣିଜ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ସ୍ୱାଧୀନ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୩, ୨୦୧୭ରେ ସେ ଦେଶର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ।

ରଢ଼ ହେଲା ୧୧.୪୪ ଲକ୍ଷ ପାନ ନୟର

କେନ୍ଦ୍ରସରକାର ୧୧.୪୪ ଲକ୍ଷ ପାନ କାର୍ଡକୁ ରଢ଼ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସଂସଦରେ ଅର୍ଥ ରାଜ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ ଗଙ୍ଗାଧାର ଏହି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହାର କାରଣ ଭାବେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ ନାମରେ ଗୋଟିଏରୁ ଅଧିକ ପାନ କାର୍ଡ ଥିଲା ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧାର ରାଜ୍ୟସଭାରେ ଲିଖିତ ଭାବେ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, ୨୭ ଜୁଲାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଭଳି ମାମଲା ଥିବା ୧୧,୪୪,୨୧୧ ପାନ କାର୍ଡ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ସେହି କାର୍ଡ ଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ରଢ଼ କରିଦିଆ ଯାଇଛି । କାରଣ ପାନ ଆବେଦନର ନିୟମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ପାନ ପାଇବା ଉଚିତ ।

ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଫେରିଛି ୯୯% ଅଚଳ ନୋଟ

ବିପୁତ୍ରାକରଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ ଅଚଳ ହୋଇଥିବା ୫ ଶହ ଓ ୧ ହଜାର ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୯୯% ନୋଟ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଫେରିଛି ବୋଲି ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ (ଆରବିଆଇ) ପକ୍ଷରୁ ଆଜି ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟରେ

କୁହାଯାଇଛି । ଆରବିଆଇର ଆକଳନ ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୧୭ ଜୁନ୍ ୩୦ ସୁଦ୍ଧା ୧୫.୨୮ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଅଚଳ ୫ଶହ ଓ ୧ହଜାର ଟଙ୍କା ପୁରୁଣା ନୋଟ ଫେରିଛି । ଅଚଳ ଘୋଷଣା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବଜାରରେ ସମୁଦାୟ ୧୫.୪୪ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏହି ନୋଟ ଚାଲିଥିଲା । ମୋଟ ଉପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ମାତ୍ର ୧% ପୁରୁଣା ନୋଟ ପ୍ରାୟ ୧୬ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ପୁରୁଣା ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ନୋଟ ଅଦ୍ୟାବଧି ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଫେରି ନଥିବା ଆରବିଆଇ ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି ।

ଡାଟା ଦରରେ ଶୀଘ୍ର ହ୍ରାସ ଘଟିବ: ଟ୍ରାଜ

ଷ୍ଟର୍ ଶୀଘ୍ର ଇଣ୍ଟରନେଟ ଡାଟା ଦରରେ ହ୍ରାସ ଘଟିବ ବୋଲି ଟେଲିକମ ଅଥରିଟିଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଟ୍ରାଜ କହିଛି । ଘରୋଇ ଟେଲିକମ ବଜାରରେ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଡ଼ାପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଲାଗି ରହିଛି । କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ଅଫରଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ନିଜ ସହ ଯୋଡ଼ି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ବଜାୟ ରଖୁଛନ୍ତି । କେତେକ ନୂଆ କମ୍ପାନୀ ଇଣ୍ଟରନେଟଯୋଗେ ମୋବାଇଲ କଲିଂ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବାରୁ ଏହା ଅନ୍ୟ କଲ ବିକ୍ଷ ଅପେକ୍ଷା କଲ ଶସ୍ତା ହୋଇଛି । ଏଥିପାଇଁ କଲିଂ ଦର ଶସ୍ତା ହେବା ସହ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକବଜାର ଅଂଶ ବଜାୟ ରଖିବା ଲାଗି କଠିନ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାରସାମ୍ନା କରୁଛନ୍ତି । ବଜାରରେ ଗତ ଏକବର୍ଷ ହେବ ଏଭଳିସ୍ଥିତି ଲାଗି ରହିଛି । ମୋବାଇଲ କଲ, ଡାଟା ଶସ୍ତାହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ତିନି ତଲାକ କୁ ମନା କରାଗଲା

ତିନି ତଲାକକୁ ନେଇ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ଧରି ଜାରି ରହିଥିବା ନ୍ୟାୟିକ ଲଢେଇର ଅନ୍ତ ଘଟାଇଛନ୍ତି ମାନ୍ୟବର ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ । ଦେଶର ଶୀର୍ଷ କୋର୍ଟ ମୁସଲିମ ଧର୍ମରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ତିନି ତଲାକକୁ ଅସାମ୍ବିଧାନିକ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ମୁସଲିମ ଧର୍ମରେ ତିନିଥର ତଲାକକୁ ଅସାମ୍ବିଧାନିକ କହିବା ସହ ଏହା ଉପରେ ରୋକ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଏହା ସହିତ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ୬ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶକ୍ତ ଆଇନ ଆଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବରକୋର୍ଟ ଆଶା କରିଛନ୍ତି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ଯେଉଁ ଆଇନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ସେଥିରେ ମୁସଲିମ ସଂଗଠନ ଏବଂ ସରିଆ ଆଇନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କରିବେ । ଏହି ମାମଲାରେ କେନ୍ଦ୍ରସରକାର ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ମାନଙ୍କୁ ମତଭେଦ ଭୁଲି ତିନି ତଲାକ ଉପରେ ଆଇନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏହା ସହ ମାନ୍ୟବରକୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ତିନି ତଲାକ ଉପରେ ୬ ମାସ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆଇନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହୋଇପାରେ ତା'ହେଲେ ଏହି ଆଦେଶ ଆଇନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ ।

ଘୋଷିତ ହେଲା ଜାତୀୟ କ୍ରୀଡ଼ା ପୁରସ୍କାର

୨୦୧୭ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜାତୀୟ କ୍ରୀଡ଼ା ପୁରସ୍କାର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଦେବେନ୍ଦ୍ର (ପାରାଆଥଲେଟ) ଓ ସର୍ଦ୍ଦାର ସିଂ(ହକି)ଙ୍କୁ ସମ୍ମାନଜନକ ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ଖେଳରତ୍ନ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ମନୋନୀତକରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଚେତେଶ୍ୱର ପୂଜାରୀ ଓ ହରମନପ୍ରୀତ କୌରଙ୍କୁ ଅର୍ଜୁନ ପୁରସ୍କାରପାଇଁ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଛି । ଏଥିସହିତ ମୋଟ ୧୭ ଜଣ କ୍ରୀଡ଼ାବିତଙ୍କୁ ଅର୍ଜୁନ, ୭ ଜଣଙ୍କୁ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ୩ ଜଣଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନଚାନ୍ଦ ପୁରସ୍କାର ଲାଗି

ଚୟନ କରାଯାଇଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋପନୀୟତା ମୌଳିକ ଅଧିକାର

ଦେଶର ଶୀର୍ଷ କୋର୍ଟ ଗୁରୁବାର ‘ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋପନୀୟତା’ ଉପରେ ଏକ ଐତିହାସିକ ରାୟ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ‘ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋପନୀୟତା’କୁ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ମାନ୍ୟତା ଦେଇଛନ୍ତି । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁକ୍ଷେପ ୨୧ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଧାରା ୩ରେ ଏହାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ରାୟ ଫଳରେ କୌଣସି ଲୋକର ‘ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋପନୀୟତା’ ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ହକ ରହିବ ନାହିଁ । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ୯ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ମାମଲାରେ ଏକମତ ହୋଇ ରାୟ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ।

ବାଇକ ପଛରେ ବସିଲେ ମଧ୍ୟ ହେଲମେଟ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡିବ

ଦେଶରେ ପ୍ରତି ୧୫ ମିନିଟରେ ରାସ୍ତା ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଜଣେ ବାଇକ ଆରୋହୀଙ୍କର ଜୀବନ ଯାଉଛି । ହେଲମେଟ ପିନ୍ଧି ବାଇକ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଆଗରୁ ନିୟମ ରହିଥିବା ବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜ୍ୟସରକାର ପଛରେ ବସିଥିବା ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହେଲମେଟକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଛନ୍ତି ।

୫୦ ଏବଂ ୨୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଜାରିକଲା ଆରବିଆଇ

ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ୨୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟର ପ୍ରଚଳନ ହୋଇଛି । ଏହା ସହିତ ୫୦ ଟଙ୍କିଆନୋଟର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚଳନ କରିଛି ଆରବିଆଇ ।

ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଜନଜାତି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

କଲିଙ୍ଗ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ସୋସିଆଲ୍ ସାଇନ୍‌ସେସ୍ (କିସ୍)କୁ ତିମ୍ବତ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି । ପବିତ୍ର ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ ଅବସରରେ କେନ୍ଦ୍ରମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା ଏଫ୍.୯-୧୪/୨୦୧୧-ୟୁ-୩(କ) ତା ୨୫।୮।୨୦୧୭ରିଖଅନୁସାରେ କିସ୍କୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି । ଏହାହେଉଛି ଭାରତ ତଥା ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଜନଜାତିବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ।

୨୦୨୪ରୁ ବିଧାନସଭା ଓ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ

ଏକସଙ୍ଗେ କରାଇବା ସପକ୍ଷରେ ନୀତି ଆୟୋଗ

ଜାତୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ

୨୦୨୪ ମସିହାରୁ

ଏକକାଳୀନ ଦୁଇସରୀୟ

ଲୋକସଭା ଓ ବିଧାନସଭା

ନିର୍ବାଚନ କରାଇବା

ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ନୀତି ଆୟୋଗ

ସମର୍ଥନ କରିଛି । ଏହା

ଉପରେ ବିଚାରବିମର୍ଶ

କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷଜ୍ଞ,

ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ, ବିଭିନ୍ନ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହିତ ବରିଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ କମିଟି ଗଠନ କରାଯିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନୀତି ଆୟୋଗ ଦର୍ଶାଇଛି ।

नीति आयोग

National Institution for Transforming India

ସିବିଏସଇ ସ୍କୁଲରେ ଖୋଲିବ ‘ଟକଶପ୍’

ଏଣିକି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦବୋର୍ଡ (ସିବିଏସଆଇ) ଅନୁମୋଦିତ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ମିଳିବ ବହି, ପାଠ୍ୟୋପକରଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ । ଏଥିପାଇଁ ସ୍କୁଲ ପରିସରରେ ଟକଶପ ନାମରେ ଦୋକାନ ଖୋଲିବ । ସେଥିରୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏନସାଇକ୍ଲୋପିଡ଼ିଆ ବହି, ପାଠ୍ୟୋପକରଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ କିଣିପାରିବେ । ଆବଶ୍ୟକ ବହି ଏନସାଇକ୍ଲୋପିଡ଼ିଆ ମଗାଜିନ୍ ସ୍କୁଲ କର୍ତ୍ତୃକ୍ଷ । ୨୦୧୮-୧୯ଶିକ୍ଷା ବର୍ଷରୁ ବହି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ସିବିଏସଇ ନୂଆ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ ବିଚିତ୍ରା

କେତେକ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ତାର ବ୍ୟବହାର

ଡକ୍ଟର ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି

ସସଣ୍ଡି (*Emilia sonchifolia*) ଏହାକୁ ସଂସ୍କୃତରେ ସସଣ୍ଡି, ଅଙ୍କୁକର୍ଣ୍ଣ, ଚିତ୍ରାପତିତ୍ରା, ସମ୍ବାରୀ, ହିନ୍ଦୀରେ କିରାଙ୍ଗୁରି, ତାମିଲରେ ମୁୟାଲଚେଡି ଓ ମାଲାୟଲମରେ ଏଲିଚେଡିଆନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହା ଏକ ଗୁଳ୍ମ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ଭିଦ ଯାହା ସିଧା ଓ ଲମ୍ବା ହୋଇ ବଢେ। ଏହାର କଅଁଳ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏକାନ୍ତର ଓ ବିଭିନ୍ନ ଆକାରର ହୋଇଥାଏ। ପୁଷ୍ପ ବିନ୍ୟାସ ସାଇମ୍ କିସମର ଓ ଏହାର ବୃକ୍ଷ ନଳୀ ପରି ହୋଇ ଉପରେ ପାଚ ପାଖୁଡ଼ା ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ରଙ୍ଗ ଧଳା ବା ଇଷ୍ଟ ବାଇଗଣୀ ହୋଇ ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଏକ ମଞ୍ଜି ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ଉଦ୍ଭିଦରେ ଥିବା ସେଙ୍କିର୍ଜିନ୍ ଓ

ଆରାମ ମିଳିଥାଏ। କୃମିଦୋଷ ଥିଲେ ତଥା ଜ୍ୱର ହେଉଥିଲେ ଦିନକୁ ୧-୫ ମିଲି ହିସାବରେ ଏହାର ପତ୍ରର ରସକୁ ୩ ଦିନ ନେଲେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରାମ ମିଳେ। ଏହାର ଶୁଖିଲା ପତ୍ରକୁ ମହୁ ସହ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ବି ସମାନ ଫଳ ମିଳିଥାଏ। ଯଦି ଦେହରେ ବଥ କିମ୍ବା ଘାଆ ହୋଇ ଶୁଖୁ ନ ଥାଏ ତେବେ ସସଣ୍ଡି ପତ୍ରର ରସକୁ ନଡିଆ ତେଲ, ହଳଦି, କର୍ପୁର ସହ ମିଶାଇ ସେହି ଜାଗାରେ ନିୟମିତ ରୂପେ ଲଗାଇଲେ ଘାଆ ବା ବଥ ଶୀଘ୍ର ପାଟିଯାଇ ଫାଟିଯାଏ। ପାଦରେ କଂଟା ପଶି ପାଟିଯାଇ ଦରଜ ହେଉଥିଲେ ବି ଏହି ସମାନ ଚିକିତ୍ସାବିଧି ପାଳନ କରାଯାଇ ପାରେ। ଅର୍ଶ ଯୋଗୁଁ ରକ୍ତ କ୍ଷରଣ ହେଉଥିଲେ ଦୈନିକ ୩-୬ ଗ୍ରାମ ସସଣ୍ଡି ଗଛର ପତ୍ରକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ଦହି ସହ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ। ଇସନୋଫଲିଆ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଏହି ପତ୍ରର ରସକୁ ଗୋଲ ମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ ସହ ମିଶାଇ କ୍ୱାଥ ଆକାରରେ ଦିଆଯାଏ। ଯଦି ସଂକ୍ରମଣ ହୋଇ ଅହରହ ନାଳ ବୋହୁଥାଏ ତେବେ ନଡିଆ ତେଲ, ଏହି ପତ୍ରର ରସ ଓ ସହଦେବୀ ରସକୁ ମିଶାଇ ନାଳରେ ପକାଇଲେ ସୁଫଳ ମିଳେ।

ଡୋରୋନିନ୍ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ପାଇଁ ଦାୟୀ। ଯଦି ବହୁ ଦିନରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶିଳ ରୋଗ ହୋଇ ଛାତୁ ନ ଥାଏ ତେବେ ଏହାର ପତ୍ର, ସୈନ୍ଧବ ଲୁଣ ଓ ବଟା ରସୁଣକୁ ୪; ୨; ୧ ଅନୁପାତରେ ମିଶାଇ ଗରମ କରନ୍ତୁ ଓ ଏହାକୁ ଏକ କାଠି ଆଗରେ ତୁଳାରେ ପ୍ରଲେପ ଆକାରରେ ଦିନକୁ ୩-୪ ଥର ଲଗାଇବା ସହ ବାହାରେ ତଂଟି ପାଖରେ ପକି ଭଳିଆ ଦେଲେ ଏହି ରୋଗରୁ ଉପଶମ ମିଳେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହାର ବିକଷ୍ଟ ଭାବେ ପତ୍ରର ରସକୁ ଲୁଣ ଓ ମୁଲତାନି ମାଟି ସହ ମିଶ୍ରିତ କରି ବେକରେ ପକି ଆକାରରେ ଦେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଏ। ବିଭିନ୍ନ ଚକ୍ଷୁରୋଗର ଉପଶମ ପାଇଁ ଏହାର ସଫା ପତ୍ରର ରସକୁ ବୁନ୍ଦା ଆକାରରେ ପକାଇଲେ ତଥା ଚକ୍ଷୁ ପାତା ହେଉଥିଲେ ଏହି ଗଛର ପତ୍ରକୁ ଆଖି ବନ୍ଦ ରଖି ବାହାରେ ଚାପି ଧରିଲେ

ବାଲା (*Sida rhombifolia*) ସଂସ୍କୃତରେ ଏହାକୁ ବାଲା, ବାଧୁକା, ବାତାଗ୍ନି, ମହାସଙ୍ଗମ ହିନ୍ଦୀରେ ବରିଆର, ଖଡ୍ଡେନ୍ଦି, ତେଲୁଗୁରେ ରୁଣ୍ଡିମୋଟି ଓ ମାଲାୟଲମ୍ରେ କୁରୁନ୍ଦୋଟି କୁହାଯାଏ। ଏହା ଏକ ଚିରହରିତ ବୃକ୍ଷ ଯାହାର ଉଚ୍ଚତା ୨ ମି ଓ ପ୍ରସାରିତ ଅଂଶ ବି ୨ ମି ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ। ଏହାର କାଣ୍ଡ ସିଧା ଓ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଅଷ୍ଟାକୃତି କିମ୍ବା ରମ୍ଭସ ଭଳି ହୋଇ

ଏକାନ୍ତର ଭାବେ ତାଳରେ ଲାଗିଥାଏ ଯାହାର ଲମ୍ବ ସର୍ବାଧିକ ୭ ସେମି ହୁଏ । ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ତଳ ଅଂଶ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହୋଇ ତାର ଅକ୍ଷୀଂଶରେ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଫୁଲ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଏହି ଉଦ୍ଭିଦର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶରେ କୋଲିନ୍, ସିଉଡୋଡେଫ୍ରାଡିନ୍, ଏଫିଡ୍ରିନ୍, ବିଟା ଫିନଇଥାଇଲ ଆମିନ୍, ଭାସିନ୍, ଏଫିଡ୍ରିନ୍, ହିଫାଫୋରିନ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ଇଥୋଲ ଯୁକ୍ତ ଆଲକାଲଏଡସ୍ ସବୁ ରହିଥାନ୍ତି । ଏହି ଗଛର ଚେରକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକ, କାମୋଦୀପକ, ମୂତ୍ର ବର୍ଦ୍ଧକ, ସ୍ନାୟୁ ଉତ୍ତେଜକ ଓ ଶକ୍ତିବର୍ଦ୍ଧକ ଚିକିତ୍ସା ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଆୟୁର୍ବେଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସପ୍ତବାତ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଏହି ଉଦ୍ଭିଦର ଚେରରୁ ଏକ କ୍ୱାଥ ତିଆରି କରାଯାଏ । ୧ ଲିଟର ପାଣିରେ ୨୦ ଗ୍ରାମ ର ବାଲା ଚେର, ସିତା ଆକ୍ୟୁଟା ଓ ଶୁଖିଲା ଅଦାକୁ ଏହାର ଆୟତନ ୧୨୦ ମିଲି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଝାଇ ଦୈନିକ ୬୦ ମିଲି ଲେଖାଏଁ ଉଷ୍ମ କ୍ଷୀର ସହ ନେବାକୁ କୁହାଯାଏ । ଯଦି ଏଥିରେ ଶୀରବାଳା ଗୁଣ୍ଡକୁ ମିଶାଯାଏ ତେବେ ଅଧିକ ସୁଫଳ ମିଳେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବାତରୋଗୀ ଏହି ଗଛର ଯେ କୌଣସି ଅଂଶରୁ ତିଆରି କ୍ୱାଥ କୁ ଦିନକୁ ୩ ଥର ନେଲେ ଆରାମ ପାଇଥାନ୍ତି । ବହୁ ଦିନରୁ ପାଣିତ ବାତରୋଗୀ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ବାଲାଚେର, ଅମୃତାଭିଳି ଏବଂ ଶୀରବାଳା ତେଲରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କ୍ୱାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ କେବଳ ଦରଜ ନୁହଁ ବରଂ ବଧୂରାପଣ, ଦେହ ଥରିବା ଅଦିରୁ ବି ମୁକ୍ତି ମିଳେ । ଏହି ଗଛର ଚେରରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାଲାରିଷ୍ଟ, ବାଲତୈଳମ୍, ପ୍ରଭଞ୍ଜନବିମର୍ଦ୍ଦନମ୍ ତୈଳ ଓ ମଲମ୍ ଏକ ଉନ୍ନତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିବାରକ ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛି । ବାତକ୍ୱରରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ବାଲାଚେର, କୁଶଚେର ଓ ଗୋସୁରରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କ୍ୱାଥକୁ ଦିନକୁ ୩ ଥର ୨୫ ମିଲି ଲେଖାଏଁ ସାମାନ୍ୟ ଚିନି ସହ ନେବାକୁ କୁହାଯାଏ । ହୃଦରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୨୫ ଗ୍ରାମ ବାଲାଚେର, ୨୦ ଗ୍ରାମ ର ଦେବଦାରୁ ଚେର ଓ ୨ ଗ୍ରାମ ଗୋଲମରିଚକୁ ୧ ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ତାହାର ପରିମାଣ ୧୨୦ ମିଲି ହେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫୁଟାନ୍ତୁ ଓ ଏଥିରୁ ୩୦ ମିଲି ଲେଖାଏଁ ଦିନକୁ ୨ ଥର ନିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ହୃତପିଣ୍ଡ କୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତେବେ ବାଲା ଚେରକୁ ସିଝ ମକରଧୁଜମ୍ ଓ କଷୁରାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କ୍ୱାଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୦ ମିଲି ମାପରେ କ୍ଷୀର ସହ ନେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଏ । ଟାଇଫଏଡ୍ ରୋଗୀଙ୍କୁ ୬୨୫ ଗ୍ରାମ ବାଲା ଚେରକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ସହ ମିଶାଇ ତାର ପରିମାଣ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ହେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ଫୁଟାଇ କ୍ଷୀର ସହ ପାନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଏ । ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗୀ ମାନଙ୍କୁ ଏହି କ୍ୱାଥ ସହ ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧା ଗୁଣ୍ଡକୁ ମିଶାଇ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ । କଲେରା ଭଳି ମହାମାରୀରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଲାଚେର, ବେଲ ଗଛ ର ଚେର ଓ ଶୁଖିଲା ଅଦା ଗୁଣ୍ଡ ସହିତ ଚାଉଳ ଭଜାକୁ ମିଶାଇ ଖାଇବାକୁ କୁହାଯାଏ । ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କଂଚା ମଟରକୁ ବାଲାଚେର ରସରେ ସିଝାଇ ୧ ମାସ ପାଇଁ ପଥ ଆକାରରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । କ୍ଷୀର ସହିତ ଏହି ଚେରକୁ ବାଟି ଖାଇଲେ ବି ସମାନ ଫଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଆଲମଣ୍ଡ ବା ପେଷା ବାଦାମ :- ଇଟାଲି ଦେଶରେ ବାହାଘରମାନଙ୍କରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଚିନିରେ ପାଗ କରାଯାଇଥିବା ପେଷା ବାଦାମକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କପଡାରେ ଗୁଡାଇ ଉପହାର ଭାବେ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ । କଥିତ ଅଛି ଏହା ଦେବାଦୂରା ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବୈବାହିକ ଜୀବନ ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ କଟେ, ପ୍ରଜନନ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ଓ ସେମାନେ ନିରୋଗ ରହନ୍ତି । ଇତିହାସ କହେ ଯେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଏହି ବୀଜଟି ଧାର୍ମିକ, ସାମାଜିକ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିଛି ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଶରୀରରୁ ରୋଗ କାରକ ମାନଙ୍କୁ ବିତାଡିତ କରି ଏକ ନିରାମୟ ଜୀବନ ଯାପନ ପାଇଁ ଖୋରାକ ଯୋଗାଏ । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ମଞ୍ଜି ଯାହା ଭିଟାମିନ-ଇ ଓ ପ୍ରୋଟିନ ରେ ଭରପୂର ହୋଇଥାଏ । ବିଗତ ଦଶନ୍ଧିରେ ହୋଇଥିବା ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଏହାକୁ ଖାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତରୁ କୋଲେଷ୍ଟେରଲ ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ହୁଏ ଓ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ହେଉଥିବା ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏହା ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ ରଖେ । ଏପରି ହୋଇଛି ଯେ ଆମେରିକାର ଏଫ୍ ଡି ଏ ବି ହୃଦରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଆଲମଣ୍ଡ ନିୟମିତଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ତନ୍ତୁଜ ଖାଦ୍ୟ, କ୍ୟାଲସିଅମ୍ ଓ ମାଗ୍ନେସିଅମ୍ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ରହିଛି ଏବଂ ଖୁସିର ଖବର ଏହି କି ଯେ ଏହା ପୃଥୁଳତା ଓ ଶରୀରର ଓଜନ ବଢାଏ ନାହିଁ । ଏହା କ୍ଷୁଧା ବୃଦ୍ଧି କରେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ କ୍ୟାଲୋରି ଦିଏ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ରହିଥିବା ଭିଟାମିନ-ଇ ମଧୁମେହ ଓ ହୃଦରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ରହିଥିବା ଭିଟାମିନ-ଇ ର ଆଲଫା ଟୋକୋଫେରଲ୍ ମଣିଷ ଶରୀର ପାଇଁ ଉପାଦେୟ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଆମେରିକାର ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଏକାଡେମି ଦିନକୁ ୧୫ ମିଗ୍ରାମ ଆଲମଣ୍ଡ ଖାଦ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କହିଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ରହିଥିବା ୭୦% ସ୍ନେହସାର ମନୋସେଚୁରେଟେଡ୍ ହୋଇଥିବାରୁ କୋଲେଷ୍ଟେରଲ୍ ଓ ହାନିକାରକ ଏଲ୍ ଡି ଏଲ୍ ପରିମାଣକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଓ ୫ % ହ୍ରାସ କରେ । ଏହା ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଓ ସୁଗନ୍ଧିତ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ବିଭିନ୍ନ ରୂପେ ଏହାକୁ ଖିଆଯାଇପାରେ ।

କେତେକ କହନ୍ତି ଏହି ମଞ୍ଜିକୁ ପାଣିରେ ବହୁରାଜ ଚୋପା ଛତାଇ ଖାଇବା କଥା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ, କାରଣ ଏହାର ଚୋପାରେ ତନ୍ତୁଜ ଉପାଦାନ ଓ ଆଂଟିଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ଭରପୂର ଥାଏ। ତେଣୁ ଏହା ଖାଦ୍ୟ ହଜମ କ୍ରିୟାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ। ସାଧାରଣ ଖାଦ୍ୟ ତୁଳନାରେ ଏହା ସନ୍ତୁଳିତ ଓ କମ୍ ସ୍ନେହସାର ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଏ କିନ୍ତୁ ଓଜନ ବଢ଼ାଏ ନାହିଁ। ଏହା ସଂପର୍କରେ ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା ହେଲା ଯେ ଏହା ଶରୀରର ତାପମାତ୍ରାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ବଢ଼ାଇଥାଏ। ତେଣୁ ଏହାକୁ କେବଳ ଶୀତ ଦିନରେ ଖାଇବା କଥା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ବରଂ ଏହାକୁ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଖିଆଯାଇପାରେ। ଏପରିକି ଖରାଦିନରେ ଏହାକୁ ବାଦାମ ସରବତ ଆକାରରେ ବି ପାନ କରାଯାଇ ପାରେ।

ସ୍ବିରୁଲିନା :- ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ନିହାତି ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଆମର ଯେତିକି ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ତାକୁ ଆମେ ପାଇପାରୁ କି ? ଆମର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜୀବନଶୈଳୀ ,ଚାପଗୁଡ଼ ମନ ,ପରିଶ୍ରମକାତରତା ଆଦି ଆମକୁ ନିର୍ବଳ କରି ପକାଉଛି। ଶକ୍ତି ରହିତ ଜୀବନ ତାକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଧୁମେହ, ରକ୍ତହୀନତା, ହାଇପୋଥାଇରଡିକମ୍ ,କ୍ୟାନର ,ଆଲର୍ଜି ,ରକ୍ତ ସଂଚାଳନରେ ଅନିୟମିତତା ଆଦି ରୋଗକୁ। ଏମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରୁଛନ୍ତି ଆମର ରାଜସିକ ଖାଦ୍ୟ, ମଦ୍ୟପାନ, କ୍ୟାଫିନ, ଟବାକୋ, ଭଗ୍ନ ଓ ମାନସିକ ଅବସାଦ। ଆଜି ଆମେ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ଆବଶ୍ୟକ ପୌଷ୍ଟିକ ତତ୍ତ୍ବ ,ଖାଦ୍ୟସାର ଆଦିକୁ ଛାଡ଼ି ଏହାର ସ୍ବାଦ, ରଙ୍ଗ ଓ ବାସନା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉଛୁ। ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଯଦି ଖାଦ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ମାତ୍ରା ଓ ସମୟରେ ଖିଆ ନ ଯାଏ ତେବେ ଏହା କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇପାରେ। ଯେପରିକି ଅତ୍ୟଧିକ ତେଲ ମସଲା ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ, ମାଛ ମାଂସ ଆଦି ଖାଇଲା ପରେ ଆମେ ଅସ୍ବସ୍ତିକର ଅନୁଭବ କରିବା ସହ ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧା,ବାନ୍ତି, ପେଟବ୍ୟଥା ଆଦି ଭୋଗିଥାଉ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଯେ ଖାଦ୍ୟ ସହ କେତେ ପରିମାଣର ବିଷାକ୍ତ ଜିନିଷ ଆମେ ପେଟକୁ ନେଉଛୁ। ଅନେକ ସମୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଛୋଟ ଛୁଆମାନେ ଏତେ ଚଳଚଂଚଳ, ଫୁର୍ତ୍ତ ଓ ଶକ୍ତିବାନ ହୁଅନ୍ତି କାହିଁକି ? ତାର କାରଣ ହେଲା ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ବଜ୍ଞକାଳର ଜୀବନ ଭିତରେ ସେତେଟା ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ ନେଇ ନ ଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ବାବଦରେ ମା ମାନେ ବିଶେଷ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାନ୍ତି। ଏସବୁ କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେ ଉତ୍ତମ ଶରୀର ପାଇଁ ଆଦର୍ଶ ଖାଦ୍ୟ, ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ବଚ୍ଛ ଜଳ, ପ୍ରତ୍ୟୁଷଣ ବିହୀନ ବାୟୁ ଓ ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାୟାମ ଜରୁରୀ ଅଟେ। ସ୍ବିରୁଲିନା ଏପରି ଏକ ନୀଳ ସବୁଜ ଶୈବାଳ ଯାହା ଆମ ଶରୀରକୁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନକାରୀ ପୌଷ୍ଟିକ ଆହାର ଯୋଗାଇଥାଏ। ଜଣାଯାଏ ଯେ ଆଜକୁ ୩.୬ ମିଲିଅନ୍

ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିଲେ। ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ ୬୦ ପ୍ରକାର ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ବ ରହିଛି ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ନିର୍ଗତକାରୀ ଭିଟାମିନ୍ ,ସମସ୍ତ ଆମିନୋ ଅମ୍ଳ, ଖଣିଜ ଲବଣ, ଉଦ୍ଭିଦରେ ମହଜୁଦ ରଙ୍ଗ ଯଥା କ୍ଲୋରୋଫିଲ ଫାଇକୋସିଆନିନ୍,ଏଞ୍ଜାଇମ ଓ ଆଂଟି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ। ଏ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଏକ ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ପାଇଁ ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ। ସ୍ବିରୁଲିନା ଏକ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରାକୃତିକ ଉତ୍ପାଦ ମିଳୁଥିବା ପଦାର୍ଥ। ଏଥିରେ ମହଜୁଦ ଥିବା କ୍ଲୋରୋଫିଲ ଫାଇକୋସିଆନିନ୍ ଓ କେରୋଟିନଏଡ୍ ତିନୋଟି ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ। ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ ଦେହରୁ ଦୂଷିତ ପଦାର୍ଥ ଏପରିକି ରକ୍ତକୁ ବି ସଫା ରଖି ଆମକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବା ସହ ମନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖେ। ଏହା ଆମ ଖାଦ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଦରକାରୀ ପଦାର୍ଥର ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରେ ଯାହା ଆମକୁ କ୍ରିୟାଶୀଳତା ଯୋଗାଏ। ଏହା ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରାଏ ଏବଂ ସୌର ଶକ୍ତି କୁ ଶୋଷଣ କରି ଆମକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରାଏ। ଏହା ସିଧାସଳଖ ଶର୍କରାକୁ ଗ୍ଲାଇକୋଜେନ୍ ଓ ପ୍ରୋଟିନକୁ ଆମିନୋ ଅମ୍ଳ ରୂପେ ଗଚ୍ଛିତ କରି ରଖିଥାଏ ଏବଂ ଏହାର କୋଷ ପ୍ରାଚୀର ପତଳା ଓ ଜଳରେ ସହଜରେ ଦ୍ରବଣୀୟ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଆମ ଶରୀର ତାକୁ ସିଧାସଳଖ ସହଜରେ ପାଇଥାଏ। ଏହି ଜଳଜ ଉଦ୍ଭିଦ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣକୁ ପୂରା ମାତ୍ରାରେ ଶୋଷଣ କରୁଥିବା ହେତୁ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ବାୟୋଫୋଟନ ଆକାରରେ ଆମ କୋଷ ସବୁକୁ ଯୋଗାଏ। ଏହାର ଉଭୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଓ ଉତ୍ତେଜକ ଗୁଣ ଥିବାହେତୁ ଏହା ଆମକୁ ଖୁସି ରଖିବା ସହ ଚଳଚଂଚଳ ରଖେ। ଏଥିରେ ରାମନୋଜ ଓ ଗ୍ଲାଇକୋଜେନ୍ ପରି ପଲିସାକାରାଇଡ୍ ,ଜିଏଲଏ ପରି ସ୍ନେହସାର ,ସହଜରେ ଦ୍ରବଣୀୟ ଲୌହ ଭିଟାମିନ୍-୧୨,ଫାଇକୋସିଆନିନ୍ ରହିଥିବା ହେତୁ ଶକ୍ତି କ୍ଷରଣ ଏବଂ ଅମ୍ଳଜାନ ପରିବହନରେ ପାରଙ୍ଗମତା ଦେଖାଏ ଓ ଆମ ମନରୁ ଅବସାଦ ମୋଟାଏ , କ୍ଷୁଦ୍ରାନ୍ତରେ ଲାକ୍ଟୋବେସିଲସ ଜୀବାଣୁର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧିକରି ଭିଟାମିନ୍ ବି୬ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସହାୟକ ହୁଏ। ପୃଥିବୀର ୪୦ ଟି ଦେଶରେ ଏହାକୁ ସବୁ ବୟସର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେଣି।ଏହାର କାରଣ ହେଲା ଏହା ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ,ନିରାପଦ , ସନ୍ତୁଳିତ ପ୍ରାକୃତିକ ଖାଦ୍ୟ ବିକଳ ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୟସର ଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବ। ଆଜିକାଲି ଏହାକୁ ଟାବଲେଟ , କ୍ୟାପସୁଲ , ପାଉଡର ଆକାରରେ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି। କେତେକ ଦେଶରେ ଏହାକୁ ପାସ୍ତା , କୁକିଜ୍ , ସ୍ନେକ ବାର ଓ ଜୁସ୍ ବାରରେ ବି ମିଶ୍ରିତ କରି ବିକ୍ରି କରାଯାଉଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏହାକୁ ନିଆ ଯାଇପାରେ, କାରଣ ଏହା ପାର୍ଶ୍ବ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିହୀନ ଅଟେ। ସେଥିପାଇଁ ସ୍ବିରୁଲିନାକୁ ଯଥାର୍ଥରେ Powerhouse of Nutrients ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଉଛି।

ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ (ରସାୟନ ବିଭାଗ)

ଏନ.ଏ .ସି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବୁର୍ଲା , ସମ୍ବଲପୁର

ଦୂରଭାଷ: ୯୪୩୭୧୨୭୮୨୦

ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ସପକ୍ଷରେ

ଡ. ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ରଥ

ଅଧ୍ୟୟନ ମଣିଷର ସହଜାତ ପ୍ରବୃତ୍ତି। ଶିଶୁଟିଏ ଜନ୍ମପରେ ପରେ ହିଁ ଜଗତକୁ ନିରୀକ୍ଷା କରି, ଅନୁଭୂତି ସଂଚୟକରି ରଖୁଥାଏ। ଶିଶୁର ଏଇ ନିରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ। ବୟସ ବଢ଼ିବା ସହ ଜଗତକୁ ଓ ଜୀବନକୁ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଅନୁଭୂତି ପୁଷ୍ଟ ହୁଏ ମଣିଷ ଶିଶୁ। ଏ ଅଧ୍ୟୟନ ଯଦିଓ ଅକ୍ଷର ଜ୍ଞାନର ନୁହେଁ, ଏହା ହେଉଛି ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ସ୍ମୃତି ସଂଚୟ। ଜୀବନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏ ଅଧ୍ୟୟନ ଅଜାଣତରେ ଶିଶୁଟିଏ କରିଚାଲେ। ଏ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ତିଆରି ହୁଏ ଶବ୍ଦ ସହ ସ୍ମୃତିର ସଂପର୍କ। ଗୋଟିଏ ଜନଜାତି, ମାନବ ବାକ୍ୟସ୍ତରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା କେଉଁ ଶବ୍ଦ ସହ କେଉଁ ଅନୁଭୂତିକୁ ଯୋଡ଼ୁଛି ଶିଶୁଟି ସମୟକ୍ରମେ ଜାଣେ। ଅନୁଭବକୁ ପ୍ରକଟିତ କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଶବ୍ଦଟିକୁ ଆମେ କହୁ ତା'ର ଶବ୍ଦ, ତା'ର ଭାଷା। ପ୍ରତିଟି ଜନଜାତିରେ ଏଣୁ ଅନୁଭବ ଏକା ହୋଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ତା'ର ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଶବ୍ଦ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ। ଏଇ ଅନୁଭବର ଜଗତ ଓ ଶବ୍ଦର ଜଗତ ଭିତରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଶିଶୁଟିଏ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନୁଭବକୁ ସ୍ଥୂଳଧୂନରେ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଜନ୍ମାନ୍ତ ଓ ବଧୂର ହେଲେନ୍ କେଲରଙ୍କର ଆତ୍ମଜୀବନୀରେ ରହିଛି ଅନେକ ବିସ୍ମୟକର କାହାଣୀ। ଶବ୍ଦ ଓ ଅନୁଭବର ଜଗତକୁ କେମିତି ଧ୍ବରେଧ୍ବରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ମଣିଷ ତା'ର ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନୁଭବ କେଲର ଉନ୍ନୋଚିତ କରିଛନ୍ତି। ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ହିନ୍ଦୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ‘ବେଲ୍’ ଦେଖିଥିବେ ଅନୁଭବ, ସ୍ମୃତି ଓ ଶବ୍ଦ କିପରି ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ିହୋଇ ମଣିଷ ଶିଶୁକୁ ଏଇ ଆମର ପ୍ରାଚୀନ ଜଗତ ଓ ଚିର ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଜୀବନ ସହ ଯୋଡ଼େ, ଜାଣିଥିବେ। ହେଲେନ୍ କେଲର ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ରଚିତ ‘ଦି ଷ୍ଟୋରି ଅଫ୍ ମାଇଁ ଲାଇଫ’ ଏବଂ ୧୯୦୮ରେ ରଚିତ ‘ଦି ଓଲ୍ଡ୍ ଆଇ ଲିଭ୍ ଇନ୍’ ବହି ଦୁଇଟିରେ ଏକଥା ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି। ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର କିଛି ବି ଅର୍ଥ ନଥାଏ। ପ୍ରତିଟି ଶିଶୁ ଅନୁଭବମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ନାମରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ ତାହାହିଁ ସେ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ।

ଶିଶୁର ଏହି କାମଟି ତାର ଅଜାଣତରେ ଘଟେ। ଶିଶୁଟି ଜାଣିପାରେ ନାହିଁ ତାର ଭାଷାର ପରିସୀମା, ଶବ୍ଦର ଦିଗନ୍ତ, ତା'ର ସ୍ମୃତି କେମିତି ତାହା ସହ ଜଡ଼ିତ। ଏଣୁ ସମାନ ମନେହେଲେ ବି ଅପାତତଃ ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପ୍ରତିଟି ମଣିଷ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ। ଏକଥାକୁ ମନେରଖି ଆସନ୍ତୁ; ଆମେ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନର କଥା ବିଚାର କରିବା। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କବିତାଟିଏ କିମ୍ବା ଉପନ୍ୟାସଟିଏ ପଢୁ ତା'ର ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ଦେଇ ଅର୍ଥର ଜଗତକୁ ଯାଉ। ସମସ୍ତେ ସମାନ ଭାବରେ ପୂଲକିତ ବା ରୋମାଞ୍ଚିତ ହୋଇପାରୁନା। ଜଣେ ପାଠକ ପାଇଁ ଓ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥବୋଧ ପାଇଁ ସତରେ କଣ ଏ ଶବ୍ଦ ସବୁ ଏକ ଏକ ଜଗୁଆଳୀ? ଏମାନେ କଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଅନୁଭୂତିର ଜଗତକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ? ଲେଖକର ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଠକର ସସୀମ

ଅନୁଭବ କିମ୍ବା ବେଳେବେଳେ ନିଜସ୍ୱ ଅନୁଭବ ସାହିତ୍ୟର ଅର୍ଥବୋଧରେ ବାଧକ ସାଜେ କି ?

ଜାଗତିକ ଜୀବନରେ ଆମେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିନିୟତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଭେଟୁ ତାକୁ ହିଁ ଯୋଡ଼ିଯୋଡ଼ି ଜଣେ ସାହିତ୍ୟିକ ସୃଷ୍ଟିକରେ ତା'ର ସୃଜନ କର୍ମ। ଶବ୍ଦ ସହ ପରିଚିତ ହେଲେହିଁ ସାହିତ୍ୟକୁ ପାଠକ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ଜଗତର ଭାଷାଠାରୁ ସାହିତ୍ୟର ଭାଷା କ'ଣ ଅଲଗା ? କ'ଣ କଲେ ଜଣେ ପାଠକ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ସହଜରେ ବିଚରଣ କରିପାରିବ, କବିତାଟିରେ ଅର୍ଥଅର୍ଥାନ୍ତର ବୁଝିପାରିବ, କବିତାଟିରୁ ପ୍ରତିଟି ପଠନରେ ନୂଆ ନୂଆ ଅର୍ଥ ପାଇପାରିବ, ପୁଣି କବିତାଟିର ଭାଷା ଓ ସଂରଚନା ବୁଝି ଆପଣାର ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ଜୀବନରୁ ଶବ୍ଦ ଗୋଟାଇ ନିଜେ କବିତା ରଚନା କରିପାରିବ ? ଶିଶୁଟିଏ ଯେମିତି ଅନୁଭବକୁ ଶବ୍ଦରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେତେବେଳେ ଜଣେ ପାଠକ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସଂରଚନାର କୌଶଳ ଜାଣିଯିବ। ଏଥିପାଇଁ ଲୋଡ଼ାପ୍ରଚୁର ଅଧ୍ୟୟନ। ଅଧ୍ୟୟନ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପନ୍ଥା, ପାଠକକୁ ସାହିତ୍ୟ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଓ ଲେଖକକୁ ସାହିତ୍ୟ ସୃଜିବା ପାଇଁ।

ସହଜାତ କବି ପ୍ରତିଭା ବୋଲି କିଛି ନଥାଏ। ଜଣେ ଜଣେ ମଣିଷ ଭିତରେ ଶବ୍ଦର ଜଗତ ଓ ଅନୁଭବର ଜଗତକୁ ଯୋଡ଼ିବାର ଅପୂର୍ବ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥାଇପାରେ। ସେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଭାବର ଜଗତକୁ ଓ ଶବ୍ଦର ଜଗତକୁ, ଅଧ୍ୟୟନ କଲାପରେ ହିଁ କବିତା ଲେଖି ବା ଗାଇ ସେ ଆମକୁ ବିସ୍ମିତ କରନ୍ତି। ସେପରି କବି ପ୍ରତିଭାଙ୍କୁ ଆମେ କହିଁ ସ୍ୱଭାବତଃ କବି ବା ସହଜାତ କବି ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ। ତେବେ ଏକଥା ସତ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ଅସାମାନ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଶବ୍ଦରେ ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କ୍ଷମତା ଜୀବନ ଅଧ୍ୟୟନର ହିଁ ଫଳ। ତାହାହିଁ ବଡ଼ ପ୍ରତିଭା।

ଏବେ ଆସନ୍ତୁ, ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା। ବହିଟିଏ ଜଣେ ଲେଖକର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ରୁଚିରେ ସଂକଳିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଭବ। ତାହା ଯେତେବେଳେ ଚିନ୍ତାମୂଳକ ହୁଏ, ସେଥିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଲେଖକର ବୁଦ୍ଧି ବିଶ୍ଳେଷଣ ଶକ୍ତି ଏବଂ ତଥ୍ୟ। ବହିଟି ଯେତେବେଳେ କଳ୍ପନାମୂଳକ ହୁଏ, ସେଥିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଲେଖକର ସୃଜନାତ୍ମକ କଳ୍ପନା ଏବଂ ଜାଗତିକ ଜୀବନକୁ ଭାଙ୍ଗିଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ନୂଆ ନୂଆ କଥା, ଚରିତ୍ର, ବସ୍ତୁ ଏମିତିକି ବେଳେବେଳେ ନୂଆ କଳ୍ପିତ ବିଶ୍ୱ। ଚିନ୍ତାମୂଳକ ହେଉ ବା କଳ୍ପନାମୂଳକ ହେଉ ବହିଟିଏ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ପାଠକ ପାଏ ଜୀବନର ନୂଆ ଦୃଷ୍ଟି। ଜଣେ ଯେତେବେଳେ ଅନେକ ବହି ପଢ଼େ ଜୀବନର ନୂଆ ଅନୁଭବ ସବୁ ଲାଭକରେ। ପ୍ରତିଟି ବହିରେ ଲେଖକର ଦୃଷ୍ଟିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ନୂଆନୂଆ ଜଗତକୁ ଭେଟେ। ଜଣେ ପାଠକ ଆପଣାର ସାମିତ ଜୀବନରେ

ନିଜେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି, ଅନୁଭବ କରି ଜଗତ ସଂପର୍କରେ ଯାହା ଜାଣିନଥାନ୍ତା ତାହା ସହଜରେ ଅଧ୍ୟୟନ ମାଧ୍ୟମରେ ଲାଭକରେ । ଏ ଅନୁଭୂତି ଜଗତକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏମିତିକି ନିଜ ଅନୁଭବକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହା ହୁଏ ଅଧିକ ସହାୟକ ।

ଅନେକେ ପଚାରିଛନ୍ତି ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନର ଲାଭ କ'ଣ? ନାଟକ, ସିନେମା, ଦୂରଦର୍ଶନର ଅନେକ ଚେନାଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଦୃଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ ଯଦେତେବେଳେ ସତ୍ୟକଥ, ଅଧିକ ବାସ୍ତବ ଜୀବନ ଓ ଜଗତର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛୁ, ବହି ପଢ଼ିବାର କଷ୍ଟ ଜଣେ କାହିଁକି ନେବ ଯଦି ବହିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟ ବା କାହାଣୀ ନାଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତା' ଆଗରେ ଅଭାନିତ ହେବ? ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କାହାଣୀ ସଂଦର୍ଶନ ଆଦୌ ଏକାକିଆ ନୁହେଁ । ସାହିତ୍ୟ ପଠନରେ ପାଠକ ଅନେକ କଥା କଳ୍ପନା କରେ । ସାହିତ୍ୟରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଗଛଟିଏ, ଗାଈଟିଏ, ଚଢ଼େଇଟିଏ ପଢ଼ିଲେ ପାଠକ ହୃଦୟରେ ନିଜେ ଦେଖୁଥିବା ନିଜେ ଜାଣିଥିବା ଗଛ, ଗାଈ ଓ ଚଢ଼େଇ ମନେପଡ଼େ । ସେମିତି ଚରିତ୍ର, ଘଟଣା ଓ କାହାଣୀକୁ ଆପଣାର ସ୍ମୃତିର ଜଗତର ଘଟଣା, କାହାଣୀ ଓ ଚରିତ୍ର ସହ ତୁଳନା କରି ଜଣେ ପାଠକ ଲେଖକର କଳ୍ପନାର ଜଗତ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଜଗତ ତିଆରି କରେ । ଏହା ତାକୁ ଜଣେ ସୃଜନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପରିଣତ କରେ । ଅଥଚ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଦର୍ଶକର କଳ୍ପନା ହୋଇଯାଏ ସାମିତ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଦୃଶ୍ୟର ମୋହରେ ଦର୍ଶକ ଆଉ କଳ୍ପନା କରିବା ପାଇଁ ଅବସର ପାଏନାହିଁ । ଦୃଶ୍ୟର ମୋହରେ ନିଷ୍ପ୍ରୟ ହୋଇ ଘଟଣା ସ୍ରୋତରେ ଭାସିଯାଏ ଦର୍ଶକ । କିନ୍ତୁ ପଠନରେ ଥାଏ ଅନେକ ସୁଯୋଗ । ଅଧ୍ୟୟନ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ ଅବସର ସୃଷ୍ଟିକରି ପାଠକ ଲେଖକର ସାମନ୍ତରାଳରେ ଆଉ ଏକ କାହାଣୀର ଜଗତ ସୃଜନ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । କାହାଣୀର ସଂଭାବନା ସବୁକୁ ବିଚାର କରି ଜଣେ ସମର୍ଥ ପାଠକ ତାର ମନ ଭିତରେ ଅଳ୍ପ କାହାଣୀର ନୂଆନୂଆ ରୂପକୁ ଉପଭୋଗ କରିପାରେ । ସାହିତ୍ୟ ପଠନ ଏଣୁ ଏକ ସକ୍ରିୟ ସୃଜନାତ୍ମକ କର୍ମ ହେବାବେଳେ ନାଟକ ସିନେମା ଓ ଦୃଶ୍ୟ ସଂଦର୍ଶନ ଏକ ନିଷ୍ପ୍ରୟ ଉପଭୋଗ ।

ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ସାହିତ୍ୟ ଥିଲା ଅଧିକ ଶ୍ରେଣୀବାଚୀ । ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ଲୋକ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ନିରକ୍ଷର ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଥିଲେ । ଆମର ରୀତି ସାହିତ୍ୟ, ପୁରାଣ ସାହିତ୍ୟ ଏହାର ଚମତ୍କାର ଉଦାହରଣ । ଜଣେ ପୁରାଣ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଶହ ଶହ ନିରକ୍ଷର ଜନତା ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନର ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରୁଥିଲେ । ଆପଣା ଆପଣାର ଜୀବନର ଅନୁଭବକୁ କବି ଓ ଲେଖକଙ୍କ ଜୀବନର ଅନୁଭବ ସହ ତୁଳନା କରି ପୁଲକିତ ହେଉଥିଲେ । ସେମିତି ରୀତି ସାହିତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା, ଛାନ୍ଦ ଗାୟନ ପୂଣି ପାଲା ଓ ଦାସକାଠିଆ ପରି ଅଭିନୟ ଓ ନୃତ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ । ଏ ଉପଭୋଗ ଥିଲା ଏକ ପରୋକ୍ଷ ଅଧ୍ୟୟନ । ଅକ୍ଷର ସହ ଅପରିଚିତ ଲୋକ ବି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ, ବଳରାମ ଦାସ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଓ ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ରଚନା ସହିତ ବେଶ୍ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ହେଉଥିଲା

ଶ୍ରବଣ ମାଧ୍ୟମରେ । ଶ୍ରେଣୀ ଭାବରେ କବିର କଳ୍ପନା ଜଗତର ପ୍ରତିବିମ୍ବରେ ଶ୍ରେଣୀ ବି ସୃଜନ କରୁଥିଲା ଆପଣାର ଏକ କଳ୍ପିତ ଜଗତ ।

ସମୟକ୍ରମେ ଅକ୍ଷର ଲେଖିପଢ଼ି ଜାଣିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଲା । ସମୟକ୍ରମେ କାଗଜରେ ଛପା ହେଉଥିବା ବହିର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ସହଜ ହେଲା ବହିଟିଏ ଲେଖିବା ଓ ଛାପିବା । କିନ୍ତୁ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ କମିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାପାଇଁ ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ଓ ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ ଠାରୁ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନର ଭୂମିକା ଗୋଟିଏ ମନେହେଲା । ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ଆମକୁ ଦେଉଥିବା ଆନନ୍ଦ ସୃଜନାତ୍ମକତା ଓ ଜୀବନ ସହ ଯୁଝିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଠାରୁ ପାଠକ ବଞ୍ଚିତ ହେଲା । ସାହିତ୍ୟର ରସ ଯେଉଁ ରୋମାଞ୍ଚ ସୃଷ୍ଟିକରେ ପାଠକ ହୃଦୟରେ ତାହା ଆଉ ପାଇଲା ନାହିଁ ପାଠକ । ଅନେକ କହନ୍ତି ସାହିତ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ଆମକୁ ଦିଏ କ'ଣ? ଏହା ବୁଦ୍ଧିକୁ ଦୀପ୍ତ କରେନାହିଁ । ଗଣିତ ପରି ତଥ୍ୟ ବିଶ୍ଳେଷଣର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନାହିଁ କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାନପରି ବସ୍ତୁ ଜଗତକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଶିଖାଏ ନାହିଁ । ହଁ ଏକଥା କେତେକାଂଶରେ ସତ କିନ୍ତୁ ଜୀବନକୁ ସୁସ୍ମରୂପରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ଯେଉଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଏ ତାହା ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅସାଧାରଣ । ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ସାମ୍ବନ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଜୀବନକୁ ଓ ତାର ବିବିଧତାକୁ ବୁଝିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅସମ୍ଭବ । ଜୀବନ ଓ ଜଗତର ସମସ୍ତ ସଂଭାବନା ସହିତ ସମସ୍ତ ଅଶ୍ରୁ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ସହିତ ସବୁ ଚିନ୍ତା ଓ ମଧୁର ଅନୁଭୂତି ସହିତ ଆମକୁ ପରିଚିତ କରାଏ । ଆମ ଜୀବନରେ ଘଟିବା ଆଗରୁ ସାହିତ୍ୟ, ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ଏମିତି ଦେଖିଲେ ଜୀବନର ଅଧ୍ୟୟନ । ଜୀବନପରି ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବହୁ ପରିଚଳୟୁକ୍ତ ବିବିଧତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବିଚିତ୍ର । ପାଠକ ଭାବରେ ତାକୁ ବୁଝିବା ସାହିତ୍ୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରମଣୀୟ ଅନୁଭବକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଅନୁଭବିବା ଯେକୌଣସି ପାଠକ ପାଇଁ ଏକ ମହତ୍ତର କର୍ମ । ଏବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟ ପଠନର ସ୍ୱହା ଛାଡ଼ି ସମାଜରେ କମିକମି ଆସୁଛି । ଜୀବିକାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ବିକ୍ରତ ମଣିଷ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ସମୟ ପାଉନାହିଁ । ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମାନୁଭୂତିର ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ସାହିତ୍ୟ, ଆଧୁନିକ କର୍ମବ୍ୟସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସେଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛି । କଳ୍ପନା ଓ ସୃଜନାତ୍ମକତା ଅଭାବରୁ ଆଧୁନିକ ମଣିଷ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବୋଧ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ନିଷ୍ଠୁର ବାସ୍ତବବାଦୀ ହେଉଛି ଏଥିରେ ସାହିତ୍ୟର ଯେତିକି କ୍ଷତି ହେଉଛି ତାଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନର ମଣିଷ । ଶ୍ରଦ୍ଧାଶୀଳ, ବିଚାରବନ୍ତ ପାଠକଟିଏ ପାଇଁ ଅନନ୍ତକାଳ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରେ ସାହିତ୍ୟ । ଆଉ କିଏ କେଉଁ ଦୂରସ୍ଥାନର କେଉଁ ଆଗାମୀ କାଳର ପାଠକଟିଏ ସାହିତ୍ୟରୁ ରସ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆମୋଦିତ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆମେ ଏଇ କାଳରେ ଯଦି ସାହିତ୍ୟର ଦିବ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତିକରିବା, ନିଜେ ହିଁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଜୀବନ ଓ ଜଗତର ବିବିଧତା ବୁଝିବାକୁ ।

ଦୂରଭାଷ : ୯୮୬୧୦୬୫୮୦୧

ବହି ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଦୀର୍ଘଜୀବୀ ହେବେ

ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ

ଆପଣ ଜଣେ ବହି ପଢ଼ିବା କି? ବହି ଭିତରେ ଗୁଞ୍ଜିହୋଇ ନରହିଲେ ଆପଣ କ'ଣ ବଡ଼ ଅସ୍ୱସ୍ତି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି? ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଉଛି ଏକ ସୁଖ ଖବର। ସୁଖ ଖବରଟା ପୁଣି କ'ଣ? ଗବେଷକମାନେ ଦୀର୍ଘଦିନଧରି ଚଳେଇ ଆସିଥିଲେ ଗବେଷଣା। ଗବେଷଣା କରି କରି ସେମାନେ ଏଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପ୍ରଚୁର ବହି ପଢ଼ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପରମାୟୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ବହି ପଢ଼ନ୍ତିନି କି ବହି ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଭଲ ପାଆନ୍ତିନି, ଏଇ ମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବଢ଼ିଯାଏ।

ନାନା ଧରଣର ସାମାଜିକ ବିଷୟ ଉପରେ ନାନା ପ୍ରକାରର ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ଆମେରିକା ହେଉଛି ଅଦ୍ୱିତୀୟ। ଆମେରିକାର ଇନ୍ଦ୍ରେଜ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଗବେଷକମାନେ ବହିପଢ଼ାର ବିଷୟଟିକୁ ନେଇ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ପୁଞ୍ଜୀନୁପୁଞ୍ଜ ଭାବରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନାନାପ୍ରକାରର ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ୩୬୩୫ ଜଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଏହି ଅନୁଧ୍ୟାନରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ। ଏମାନଙ୍କର ହାରାହାରି ବୟସ ୫୦ ବର୍ଷ। ଏମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି। ଗବେଷକମାନେ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୋଟ ତିନିଟି ଭାଗରେ ଭାଗ କରିଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଗ୍ରୁପ୍‌ରେ ରହିଥିଲେ ସେଇମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ବହି ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଗ୍ରୁପ୍‌ରେ ରହିଥିଲେ ସେଇମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ବହି ପଢ଼ିବାରେ ବିତାଇଥାନ୍ତି ଅନ୍ତତଃ ସାତେ ତିନିଘଣ୍ଟା ସମୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଗ୍ରୁପ୍‌ରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ସେଇମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିସପ୍ତାହରେ ସାତେ ତିନିଘଣ୍ଟାରୁ ବେଶୀ ସମୟ ବହି ପଢ଼ିବାରେ ବ୍ୟୟ କରିଥାନ୍ତି।

ତେବେ ଅନୁଧ୍ୟାନରେ ଯେଉଁ ୩୬୩୫ ଜଣ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବେଶୀ ରହିଥିଲେ ମହିଳା, କଲେଜ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସଂପନ୍ନ। ସେମାନଙ୍କ ବୟସ, ଜାତି ନିଜେ ନିଜେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା, ହିପ୍ପୋସନ୍ ବା ମାନସିକ ଭାରସାମ୍ୟ, ନିୟୁକ୍ତି ବିବାହିତ କି ଅବିବାହିତ ଇତ୍ୟାଦି ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଅନୁଧ୍ୟାନକାରୀମାନେ। ଏହି ଅନୁଧ୍ୟାନଟିରୁ ଯେଉଁ ଫଳାଫଳ ମିଳିଲା, ତାହା ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହପ୍ରଦ। ପୁଷ୍ଟକ ପଠନପ୍ରେମୀମାନେ ଏଥିରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେରଣା ପାଇପାରିବେ। ପୁଷ୍ଟକ ପଠନ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ।

ତେବେ କ'ଣ ଥିଲା ଅନୁଧ୍ୟାନଟିର ନିଷ୍ପତ୍ତି?

ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ବହି ପଢ଼ନ୍ତିନି, ଏମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଯେଉଁମାନେ ସପ୍ତାହକୁ ସାତେ ତିନିଘଣ୍ଟାଧରି ବହି ପଢ଼ନ୍ତି। ଏହି ଶେଷୋକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଠାରେ ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାର ଆଶଙ୍କା ୧୭ ପ୍ରତିଶତ କମ୍ (୧୭ ବର୍ଷ ଧରି ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ଭିତ୍ତିକରି) ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସପ୍ତାହକୁ ସାତେ ତିନିଘଣ୍ଟାରୁ ବେଶୀ ସମୟ ବହିପଢ଼ିବାରେ ବିତାଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା କମ୍ ୨୩ ପ୍ରତିଶତ। ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେଉଁମାନେ ବହିପଢ଼ିବାରେ ଯେତେ ବେଶୀ ସମୟ ଦେବେ ସେମାନେ ସେତେ ବେଶୀ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବେ। ଗବେଷଣାଲକ୍ଷ୍ଟ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ‘ଜର୍ଣ୍ଣାଲ୍ ଅଫ୍ ସୋସିଆଲ୍ ସାଇନ୍ସ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ମେଡିସିନ୍’ ନାମକ ପତ୍ରିକାରେ। ‘ନିୟୁୟର୍କ ଟାଇମ୍‌ସ୍’ ପତ୍ରିକାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ବହି ପଢ଼ନ୍ତିନି ସେମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବହି ପଢ଼ୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହାରାହାରି ଭାବରେ ଦୁଇବର୍ଷ ବେଶୀ ବଞ୍ଚୁଥାନ୍ତି।

ଯେଉଁମାନେ ବହିପଢ଼ାକୁ ବେଶୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେଇ ଖବରକାଗଜ ଓ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ପଢ଼ିବାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି। ଫଳାଫଳ ପ୍ରାୟତଃ ସମାନ ଧରଣର। ମାତ୍ର ଖବରକାଗଜ ଓ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ପଢ଼ୁଥିବା ପାଠକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ପୁଷ୍ଟକ ପାଠକମାନେ ଅଧିକ କାଳ ବଞ୍ଚୁଥାନ୍ତି। ଇନ୍ଦ୍ରେଜ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର୍ ବେକା.ଆର.ଲେଭି ଥିଲେ ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଧ୍ୟାନଟିର ମୁଖ୍ୟ। ସେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ବହି ପଢ଼ିନାଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଦିନମାନ ଭିତରେ ଅନ୍ତତଃ ଅଧିକାଂଶ ବହି ପଢ଼ୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆୟୁକାଳ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ରହିଛନ୍ତି ଅଧିକ ସୁବିଧାଜନକ ସ୍ଥିତିରେ।

ଅବଶ୍ୟ ବହିପଢ଼ାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ଅନେକ କାରଣ। ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଖାଇବା ପାଇଁ ପଇସା ନାହିଁ ସେମାନେ କ'ଣ ବହି କିଣିବାରେ ପଇସା ବ୍ୟୟ କରିପାରିବେ? ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦୀକ୍ଷା କମ୍ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହିପଢ଼ାର ଅଭ୍ୟାସ କମ୍ ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ କି ନାହିଁ? ତେବେ ‘ବହି ପଢ଼ିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବାର ଆଶା ଅଧିକ’ - ଏହି ପ୍ରକାରର ମନ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଉପରୋକ୍ତରୁ ମନ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ଗବେଷଣା ଆଧାରିତ, ଏହା ପ୍ରଶ୍ନାତୀତ ଯୋଗ୍ୟ।

‘ଅଭିପ୍ରାୟ’ ସେକ୍ଟର-୬, ପୃଷ୍ଠା ନଂ- ୧୧୩୧,

ଅଭିନବ ବିଜ୍ଞାନୀ, କଟକ- ୭୫୩୦୧୪

ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୭୬୬୧୧୭

ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ

ଡ. ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ସାଂସାରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଆମେ ଦେଖିବା ଯେ ଜୀବନରେ ବହୁତ କିଛି ସେ ହରାଇଥିଲେ । ଜନ୍ମରୁ ଜନନୀଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ, ଯୌବନରେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଏବଂ ଏକ ମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ହରାଇଥିଲେ । ବିଧାତା ଯେଭଳି ସବୁ ପ୍ରକାର ସାଂସାରିକ ବନ୍ଧନ ଛିନ୍ନ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଯାହା ଫଳରେ ପରିବାର

ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତରହି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ସେବାରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଇଥିଲେ । ବୟସ୍କତଃ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ତାଙ୍କର ସମର୍ପିତ ଥିଲା ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ସେବାରେ । ସେ ଥିଲେ ଏକ ବହୁମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ । ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ଜନସେବା, ନିର୍ଭୀକ ସାମ୍ବାଦିକ, ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ, କବି ଓ ଦକ୍ଷ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ । ସେ ଥିଲେ କୋମଳପ୍ରାଣ, ଦରଦୀ ମଣିଷ । ଯାହାର ଆଖିରୁ ପରର ଦୁଃଖ ଦେଖିଲେ ଧାରଧାର ଅଶ୍ରୁ ଝରିପଡ଼େ । ପୁନଶ୍ଚ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଜଣେ ଅଗ୍ରଣୀ ପୁରୋଧା । ଓଡ଼ିଶାରେ ସେ ଥିଲେ କଂଗ୍ରେସର ସ୍ଥାପୟିତା ।

ଓଡ଼ିଶାର ଏହି ବରପୁତ୍ରଙ୍କର ଜନ୍ମ ଭାର୍ଗବୀନଦୀ କୂଳର ଏକ ପଲ୍ଲୀ ସୁଆଣ୍ଡୋରେ ୯.୧୦.୧୮୭୭ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା । ପିତାଙ୍କର ନାମ ଦୈତ୍ୟାରି ଦାସ ଓ ମାଆଙ୍କ ନାମ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଦେବୀ । ଜନ୍ମର ଅଳ୍ପଦିନ ପରେ ସ୍ନେହମୟୀ ଜନନୀଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ ଏ କଥା ଭାବି ତାଙ୍କର ଦରଦୀ ହୃଦୟ କାନ୍ଦି ଉଠିଛି । କାରଣ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ଦେଖିନାହିଁ ମୁଁ ମାତୃ ବଦନ, ପିଇନାହିଁ ଦିନେ ମାତୃ ସ୍ତନ’ ।

ନଦୀ ଭାର୍ଗବୀ କୂଳରେ ବସିଲେ ଯେଭଳି ମାଆର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରନ୍ତି ।

ଜନନୀଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ମାଆର ସ୍ନେହ ପାଇଥିଲେ ପିତୃସା ନାନୀ ବାଲ୍ୟବିଧିବା କମଳାଦେବୀଙ୍କ ଠାରୁ । ଏହି ମହାତ୍ମ୍ୟା କମଳାଦେବୀଙ୍କର ସ୍ନେହ ମମତାର କୋମଳ ସ୍ପର୍ଶ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ପିଲାଦିନରୁ ସଞ୍ଚରିତ କରିଥିଲା ମମତାର ପାୟୁଷଧାରା । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ତାଙ୍କ ମନ ଓ ପ୍ରାଣରେ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିଲେ ଭଗବତ୍ ପ୍ରୀତି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଚେତନା । ଏହାରି ଫଳରେ ସେ ଜଣେ ଉଦାର, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଓ ପରପ୍ରାଣ ମଣିଷ ହୋଇ ସଂସାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରଥମେ ସୁଆଣ୍ଡୋ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲରେ ସେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ରୂପଦେଇପୁର ମାଇନର ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିଲେ । ତତ୍ପରେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ । ପିଲାଦିନରୁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର କବି ପ୍ରତିଭାର ଉନ୍ନେଷ ଘଟିଥିଲା । ଏଠାରେ ସେ ପଢ଼ିଲା ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇଟି ପତ୍ରିକା ‘ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ’ ଓ ‘ବିକ୍ଟିଲି’ ଯଥାକ୍ରମେ ଉପେନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜ ଓ ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରି ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଉପେନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜଙ୍କର ପ୍ରଶଂସକ ଥିଲେ । ଏଣୁ ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ କବିତା ଲେଖିଥିଲେ, ଯାହା ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଯଥା-

‘ଧଡ଼ିଆ ପଣ୍ଡିତ’ ମନ୍ୟ,
ବାଉରି ସାହିରେ ଶୃଗାଳ କେଶରୀ
ପରି ହେଉଥାନ୍ତି ଗଣ୍ୟ ।’

ଏ କବିତାଟି ରାଧାନାଥଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଲା । ରାଧାନାଥ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ପୁରୀଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲର ଜଣେ ଛାତ୍ର ଏ କବିତା ଲେଖିଛନ୍ତି । ଯଦି ପିଲାଦିନରୁ ଏ ପିଲା ଏତେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲାଣି ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କଅଣ ନ ହେବ । ରାଧାନାଥ ଥିଲେ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ପରିଦର୍ଶକ । ଏଣୁ ସ୍କୁଲରୁ ବାହାର କରିଦେବାର ଦଣ୍ଡ ତାକୁ ମିଳିବା ଦରକାର । ତେବେ ପୁରୀ ସହରର କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଫଳରେ ଏଭଳି ଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଛାତ୍ରବୃତ୍ତି କଟିଗଲା ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଛାତ୍ର ଜୀବନରୁ ଜନସେବାରେ ନିଜକୁ ଜାଲି ଦେଇଥିଲେ । ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ପୁରୀ ଓ ଏହାର ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ମହାମାରୀ ବ୍ୟାପି ଯାଉଥିଲା । ଏଣୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବକ ବାହିନୀ ଗଠନ କରି ସେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ପଡ଼ୁଥିଲେ ।

୧୮୯୮ ମସିହାରେ କୃତ୍ତିତ୍ବର ସହିତ ମାଟ୍ରିକ ପାଶ୍ ପରେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ । ଏହି ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ସେ ଆରମ୍ଭ ହରିହର ଓ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିଥିଲେ । ନିଜର ଅନୁଭୂତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ ନୀଳକଣ୍ଠ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀରେ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମ ସୁଆଣ୍ଡୋକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଘରେ ନଥିଲେ । ଗ୍ରାମ ପାଖ ଜାଗେଶ୍ଵରୀ ମନ୍ଦିର ଠାରେ ସପ୍ତାଙ୍ଗ କରୁଥାଆନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ସାତଦିନ ହବିଷ କରି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ ଆବୃତ୍ତି କରିବା । ଏମାନେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ଭାଗବତ ପଢ଼ା ସରିଲା । ତାହାପରେ ଭୋଗ ସେବା କରାଗଲା । ଏହାପରେ ଭାର୍ଗବୀ ନଦୀ କୂଳରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ବରଗଛମୂଳରେ ଗୋଟିଏ ଚାଞ୍ଚ ଉପରେ ବସି ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ଗନ୍ଧ ଶୁଣିବାରେ ଲାଗିଲେ । ପାଖ ଗ୍ରାମରେ ହଇଜା ଲାଗିଥାଏ । ଲୋକଙ୍କର ଶବପୋତାର ଦୃଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଦିଶୁଥାଏ । ଏହି ଗନ୍ଧ ଭିତରେ ରାତି ପାହିଗଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଗନ୍ଧ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୁବପ୍ରାଣକୁ ଡରାଇ କରି ଦିଅନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏ ଶକ୍ତି ଥିଲା । ଏମାନେ ଶପଥ ନେଲେ ‘ଆମେ ପାଠ ପଢ଼ି ସରକାରୀ ଚାକିରି କରିବା ନାହିଁ’ ଦେଶ ପାଇଁ କିଛି କରିବା । ଜନ୍ମ ବେଳେ ଦେଶକୁ ଯାହା ଦେଖୁଥାଉ ତା ଠାରୁ ଉନ୍ନତ ଦେଖୁ ମରିବା ।’

ଆରମ୍ଭ ହରିହର ଦାସ, ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ର, ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ଆତ୍ମାୟତା ବଢ଼ିଥିଲା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ଏକାଠି ନିଷ୍ଠାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ୧୯୦୪ ମସିହାରେ ସେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରୁ ବି.ଏ. ପାଶ୍ କଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଛାତ୍ର ଜୀବନରେ ଜନସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ୧୯୦୬ ମସିହାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଓ ଖରସୁଆଁ ନଈବନ୍ଧି ସମୟରେ ବୁଲିବୁଲି ବିପନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୧୯୦୬ ମସିହାରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ନୀଳଗିରି ହାଇସ୍କୁଲରେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ହେଲେ । ଆରମ୍ଭ ହରିହର ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ଥାଆନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଦିନେ ରାତିରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ସକାଳୁ ଉଠି ହରିହରଙ୍କୁ ଏକଥା କହିଲେ । ହରିହର ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦେଲେ ଯେ ସେ ଘରକଥା ଭାରୁ ଥିବାରୁ ଏଭଳି ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ । ତେବେ ସେଦିନ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦୁଇଟି ଟେଲିଗ୍ରାମ ପାଇଲେ । ଗୋଟିଏ ଥିଲା କଲିକତାରୁ ଓକିଲାତି ପାସ୍ ଖବର ଏ ଅନ୍ୟଟି ଥିଲା ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ମୋତିଦେବୀଙ୍କର ପରଲୋକ ।

୧୯୦୯ ମସିହାରେ ସେ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ରାଜ୍ୟରେ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜଙ୍କର ଆଜନ ପରାମର୍ଶ ଦାତା ହେଲେ । ୧୯୧୨ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ । ସେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅନାଥାଶ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ମହାରାଜା ନିଜର ଶାଳକ ସହିତ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଶୀକାର କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଭୁଲବଶିଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଶଳା ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଦେଖି ଭାଲୁ ଭାବି ଗୁଳିବିଷ୍ କରିଥିଲେ । ୧୯୧୨ ମସିହାରେ ଏହା ଘଟିଥିଲା । ମହାରାଜାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ମହାରାଜାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣରୁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ସେ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଏକ ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ସେ ସାକ୍ଷିଗୋପାଳର ବନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ୧୯୦୯ ମସିହାରେ ଏମ.ଇ. ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ପରେ ୧୯୧୨ ମସିହା ବେଳକୁ ଏହା

ହାଇସ୍କୁଲରେ ପରିଣତ ହେଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଚରିତ୍ରବାନ୍ ଓ ଦେଶଭକ୍ତ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ତ୍ୟାଗୀ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ହରିହର, କୃପାସିନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର ଓ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମିଶ୍ର ପ୍ରଭୃତି । ଏମାନେ ଥିଲେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ କିନ୍ତୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିର ମୋହତ୍ୟାଗ କରି କମ ଦରମାରେ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟଟି ପ୍ରଥମେ ୧୯ ଜଣ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଖ୍ୟାତି ଦିନକୁ ଦିନ ବଢିବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ପ୍ରାୟ ସାତଶହ ଛାତ୍ର ଏଥିରେ ଯୋଗଦେଲେ । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଜାତିଭେଦ ନଥିଲା । ସମସ୍ତେ ଏକା ପଂକ୍ତିରେ ବସି ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ । ତେବେ କେହି ଜଣେ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଦୁର୍ବୃତ୍ତ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଚାଳନାରେ ନିଆଁ ଲଗାଇଦେଲା । ଅନୁଷ୍ଠାନର ବୃହତ ଅଂଶ ପୋଡ଼ିଗଲା । ଲାଇବ୍ରେରୀର ବହୁତ ବହି ପୋଡ଼ିଗଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଏ ସମ୍ବାଦ ପାଇ ବାରିପଦାରୁ ଆସିଲେ । ସେ ଏଥିରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ି ନଥିଲେ । ସେ ସାହସ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ଚାଳନା ପୋଡ଼ିଗଲା ସିନା ଏଠାରେ କୋଠାଘରଟିଏ ଗଢ଼ା ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ଲାଗିପଡ଼ି ଥିଲେ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁ ବଦାନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ଏକ ବିରାଟ କୋଠାଘର ଗଢ଼ି ଉଠିଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସର ତୁଳନା ନାହିଁ ।

ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଜଣେ ଜଣେ ସାରସ୍ୱତ ସାଧକ ଥିଲେ । ଗୋଦାବରୀଶ ଓ ନୀଳକଣ୍ଠଙ୍କ ରଚନା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ତୁର୍କିମତ୍ତ କରିଛି । କୃପାସିନ୍ଧୁ ଜଣେ ଐତିହାସିକ ଥିଲେ । ସତ୍ୟବାଦୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ସାହିତ୍ୟଭିତ୍ତି ପତ୍ରିକା ‘ସତ୍ୟବାଦୀ’ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା । ଏହି ସାରସ୍ୱତ ସାଧକଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ଭାର ସତ୍ୟବାଦୀ ଯୁଗର ଗୌରବ ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ‘ସମାଜ’ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ୧୯୧୯ ମସିହାରେ । ପ୍ରଥମେ ଏହା ସାପ୍ତାହିକ ଥିଲା । ପରେ ଏହା ଦୈନିକ ହେଲା । ଏହାର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ସେ ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କୁ ଚାଙ୍ଗିବସାରୁ ଆଣିଥିଲେ । ସେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାରେ ମୁଗୁ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷିଗୋପାଳ ଆଣିଲେ । ସମାଜର ଦିୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କଲେ । ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଏହାର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉନ୍ନତି ଘଟିଲା । ୧୯୨୭ରେ ଏ ପ୍ରେସ୍ କଟକ ଉଠି ଆସିଲା ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ ସତ୍ୟବାଦୀରେ ଯେଉଁ ବନବିଦ୍ୟାଳୟ ଗଢ଼ିଥିଲେ ତାହାର ଖ୍ୟାତି ଦିନକୁ ଦିନ ବଢିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଭାରତର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖି ମୁଗୁ ହୋଇ ଏହାର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ । ଏଠାକୁ ଆସିଥିବା ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ, ସାର ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜୀ, ବିହାର ଓଡ଼ିଶାର ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରାଲ ଏଡୁଆର୍ ଗେଟ୍, ମଧୁସୂଦନ ଦାସ, ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ପ୍ରଭୃତି । ଏ

ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଦେଖି ମଧୁବାବୁ ଏତେ ଖୁସି ହୋଇ ଗଲେ ଯେ ସେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇ କହିଲେ ଯେ, ଗୋପବନ୍ଧୁ ତୁମେ ନୀଳଦାଟାଏ ଗଢ଼ିଦେଲ ! ଗୋପବନ୍ଧୁ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ନୁହେଁ, ନୀଳକଣ୍ଠ’ । କିନ୍ତୁ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଯେତେବେଳେ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାରେ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଦେଲେ । ଫଳରେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହରାଇଲା । ୧୯୨୬ ମସିହା ବେଳକୁ ଏହା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

୧୯୧୭ ରୁ ୧୯୨୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ବିହାର-ଓଡ଼ିଶା କାଉନସିଲର ସଭ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଆର୍ଥିକ ଦୁର୍ଗତି, ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟ ନିଜର ବଳିଷ୍ଠ ଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସରକାରଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଏଥିପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ କରିବାରେ ସେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେ ସମୟରେ ପୁରୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୀଷଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହାକୁ ‘ଡାଭାର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ନଅଟି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଭଳି ଆତଙ୍କ ଖେଳାଇ ଦେଇଥିଲା । ବହୁଲୋକ ଏଥିରେ ମରି ଯାଇଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ନିଜେ ଲାଟ୍ ସାହେବ ଏ ଅଞ୍ଚଳ ବୁଲି ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖଦେଖି ମିୟମାଣ ହୋଇପଡ଼ି କହିଥିଲେ, ‘What ought to have been done has not been done’ (ଯାହା କରିବାର ଥିଲା କରାଯାଇନାହିଁ) । ଗୋପବନ୍ଧୁ କାଉନସିଲରେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଲା ବେଳେ କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ଖାଉଥିବା ମୁଠି ଶାଗ ସେ ସେଠାରେ ଦେଖାଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଏଥିପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

୧୯୨୦ ମସିହାରେ କଲିକତାରେ ନିଖିଳ ଭାରତ କଂଗ୍ରେସ କମିଟିର ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଯୋଗଦେଲେ । ସେଠାରୁ ଫେରି ଓଡ଼ିଶାରେ କଂଗ୍ରେସ କମିଟି ଗଢ଼ି ନିଜେ ତାର ସଭାପତି ରହିଲେ ଓ ଶ୍ରୀ ଭାଗୀରଥ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ତାର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ରଖିଲେ । ୧୯୨୧ ମସିହାରେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧି ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ରକ୍ଷା କରି ଓଡ଼ିଶା ଆସିଥିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୩ ତାରିଖ ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ କଟକର କାଠଯୋଡ଼ି ନଈ ବାଲିରେ ସଭା ହେଲା । ଏହି ସଭାରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷଣକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କରି ଉପସ୍ଥିତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦେଇଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ହରିହର ଦାସ, ରାଧାନାଥ ରଥ, ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ପ୍ରଭୃତି ଏ ସଭାରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗଦେଇ କାରାବରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ୧୯୨୨ ରୁ ୧୯୨୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଜାରିବାଗ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଜୀବନ କାଟିଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଜଣେ ନିର୍ଭୀକ ସାମ୍ବାଦିକ । ‘ସମାଜ’ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟାକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ସରକାରଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲା । ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନର ବାର୍ତ୍ତା ଓଡ଼ିଶାର ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରୁଥିଲା । ଏଣୁ ବହୁ ସମୟରେ ଏହା

ସରକାରଙ୍କର କୋପଦୃଷ୍ଟିର ଶରବ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ ଜେଲ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲେ । ୧୯୨୧ ମସିହାରେ ‘ସତ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ସାଂଘାତିକ’ ଶୀର୍ଷକ ସଂପାଦକୀୟରେ ବେଗୁନିଆ ଥାନା ପୁଲିସ୍ ଆଡରଶର ସମାଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ନାମରେ ମୋକଦ୍ଦମା ହେଲା । ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ଅସହଯୋଗୀ ଭାବରେ ସେ ମୋକଦ୍ଦମା ଲଢ଼ିଲେ ନାହିଁ । ହାଜତରେ ବିଚାରାଧୀନ କଏଦୀ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ମାସେ କାଳ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ନେତାଜୀ ସୁବାଷଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କର ବଡ଼ଭାଇ ଶ୍ରୀ ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଖୋର୍ଦ୍ଧାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଥିଲେ । ତାଙ୍କରି କୋର୍ଟରେ ବିଚାର ହେଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହେଲେ ।

୧୯୨୨ ମସିହାରେ କନିକାର ପ୍ରଜାମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୁଲିସ୍ ଗୁଳିର ଶୀକାର ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ସମାଜ ପୃଷ୍ଠାରେ ‘ଦୁଃଖିନୀ କନିକା’ ନାମରେ ଏହାର ବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସମାଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋକଦ୍ଦମା ହେଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଗିରଫ ହେଲେ । ତେବେ ମୋକଦ୍ଦମା ଯୋଗୁଁ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇଯିବ ଏହା ବିଚାର କରି ସରକାର ମୋକଦ୍ଦମା ଉଠାଇ ଦେଲେ । ତେବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଭିଯୋଗରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ୧୯୨୨ ରେ ଗିରଫ କରାଯାଇ ବନ୍ଦୀ ଭାବେ ହାଜାରିବାଗ ଜେଲରେ ରଖାଗଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଉନ୍ନତି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସ୍ବପ୍ନ ଥିଲା । ସେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ସହିତ ମୂଳରୁ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ । ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ତାଙ୍କର ସ୍ବପ୍ନ ଥିଲା । ବିଚ୍ଛିନ୍ନାଞ୍ଚଳର ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ସେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ଚାଇଁବସା ଓ ଚକ୍ରଧରପୁରକୁ ବାରମ୍ବାର ଯାଉଥିଲେ । ଚକ୍ରଧରପୁରରେ ଗୋଟିଏ ହାଲସ୍କୁଲ ବସାଇ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ କରିଥିଲେ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ସେ ଦେଖିପାରି ନଥିଲେ । ୧୯୨୮ ମସିହାରେ ସେ ଏ ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେଇଥିଲେ ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କର ଜନସେବା ତାଙ୍କୁ ଚିର ଅମର କରିପାରିଛି । ବନ୍ୟା, ବାତ୍ୟା, ମହାମାରୀ, ଘରଯୋଡ଼ି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ଦେବଦୂତ ଭଳି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲେ । ବନ୍ୟା ସମୟରେ ନୌକା ଉପରେ ବସି ଯାଇ ଥାଆନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡରେ ଗାମୁଛାଟିଏ ଥାଏ । ବେଳେବେଳେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହେଉଥାଏ । ସେଥିକି ଖାତିରି ନାହିଁ । ମାଇଲ ମାଇଲ ବାଟ ପାଦରେ ଚାଲୁ ଥାଆନ୍ତି । ରାତି ହେଲେ କାହା ଦୁଆରେ ଚାଞ୍ଚଟିଏ ପକାଇ ଶୋଇ ପଡ଼ୁଥାଆନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟ କହିଲେ ଚୁଡ଼ା ଓ ଗୁଡ଼ରେ ତାଙ୍କର ଚଳିଯାଏ । ମଶା ଡାଉଁଶଙ୍କ ଉପଦ୍ରବ ସମ୍ଭାଳୁ ଥାଆନ୍ତି । ପର ଦୁଃଖ ଦେଖିଲେ ଆଖିରୁ ଧାର ଧାର ଲୁହ ବହିଯାଏ ।

ସେ ଥିଲେ କବିପ୍ରାଣୀ । ଜାତୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗଦେଇ ଓ ସମାଜ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହି ସାରସ୍ବତ ସାଧନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଇ ପାରିନଥିଲେ । ତେବେ ସେ ଅନନ୍ୟ କବି ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସାରସ୍ବତ ସମ୍ଭାର ଗୁଡ଼ିକ-

୧) ଅବକାଶ ଚିନ୍ତା

୨) କାରା କବିତା

୩) ବନ୍ଦୀର ଆତ୍ମକଥା ୪) ଧର୍ମପଦ
୫) ନଚିକେତା ଉପାଖ୍ୟାନ ୬) ଗୋମାହାତ୍ୟା

ଉତ୍କଳ ଭାରତୀଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ ଭଣ୍ଡାରର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ରତ୍ନ ।
ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ କବିତାର ବହୁ ପଂକ୍ତି ସ୍ୱତଃସ୍ପୁର୍ତ୍ତ ଭାବେ ମୁଖରୁ ବାହାରି ଥାଏ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସେବା ଓ ଜାତୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର
ସଂଘର୍ଷମୟ ଜୀବନର ଭାର ସେ ସମ୍ଭାଳି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅତ୍ୟଧିକ ପରିଶ୍ରମ
ଫଳରେ ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଲାହୋର ଅଧିବେଶନରୁ ଫେରିଲା
ପରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସେ ଟାଇଫଏଡରେ ମାଧ୍ୟାଧିକ କାଳ ପଡ଼ିଲେ ।
ତେବେ ଚିକିତ୍ସା ଫଳରେ ଦେହ ଭଲ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଯଦି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ରାମ
ନେଇଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ । ମାତ୍ର ଏହି ସମୟରେ
କଲିକତାରେ ଶ୍ରମିକ ସଂଗଠନ କାମରେ ତାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଏଠାରେ
ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ପରିବେଶ ଭିତରେ ସଂଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ ।
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଲେଉଟିଲା । ସାକ୍ଷିଗୋପାଳ ଫେରି ଆସିଲେ । ମାତ୍ର ଦେହ ଆଉ ଭଲ
ହେଲା ନାହିଁ ।

୧୯୨୮ ମସିହା ଜୁନ ମାସ ୧୭ ତାରିଖ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନେତୃ ଉତ୍ସବ ଦିନ ସେ ଧରାଧାମରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ । ତେବେ
ମୃତ୍ୟୁର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଶେଷ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ସମାଜ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ
ପ୍ରେସକୁ ଲୋକ ସେବକ ମଣ୍ଡଳ ନାମରେ ଉଦ୍ଭାବ କରିଦେଲେ ।

ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ଗୋପବନ୍ଧୁ ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ମରଣୀୟ ମହାପୁରୁଷ । ତାଙ୍କର
ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଦେଶ ଓ ଜାତିପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ଥିଲା । ସେ ଚିର ନମସ୍ୟା ।
ତାଙ୍କରି ଉକ୍ତି ତାଙ୍କରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଯଥା-

‘ମାନବ ଜୀବନ ନୁହେଁ କେବଳ ବର୍ଷ ମାସ ଦିନ ଦଣ୍ଡ,
କର୍ମେ ଜୀବି ନର କର୍ମ ଏକା ତାର ଜୀବନର ମାନଦଣ୍ଡ ।’

ମଙ୍ଗଳାନଗର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଦୂରଭାଷ : ୮୮୯୫୫୯୬୭୭୫

ମୃତ୍ୟୁର ଖେଳ ବୁଝେଲ

ଏହା ଏକ ସୋସିଆଲ ମେଡିଆରେ ଖେଳାଯାଉଥିବା ଗେମ୍ । ସଦସ୍ୟ
ଭାବରେ ଏହି ଗେମରେ ଯୋଗଦେଲେ, କିଛି ତାଙ୍କୁ କରବାକୁ
ପଡ଼ିବ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ୫୦ ଦିନ ପାଇଁ ଏହା କରିବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନେ
ନିଜର ହାତକୁ କାଟି ଏକ ହଲ୍ ର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କି ବେ । ରାତିର
ଶୋଇଗଲାପରେ ଘରୁ ବାହାରି ଏକା ଝଲିବେ । ଶେଷରେ ନିଜକୁ
ଆଘାତ କରି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକାଯିବ । ୪୯ ଦିନ ଖେଳି
ସାରିବା ପରେ ୫୦ ଦିନ ତାଙ୍କୁ ଅଘଟଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ପିଲାକୁ ଜେରା ନକରି ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ । ପିଲା ବ୍ୟବହାର
କରୁଥିବା ଅନଲାଇନ ସାଇଟସ ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ସହ ସୁରକ୍ଷିତ
ଅନଲାଇନର ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ପିଲାଙ୍କୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ।

ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ବେହେରା

ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର ତୁମେ ପିତାମାତା
ଜୀବନ ନାଟକ କରିଛ ସାର୍ଥକ...
ନଇଁଯାଏ ମୋର ମଥା
ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର.... ॥୦॥

ହାତଧରି ତୁମେ ବାଟ ଦେଖାଇଲ
ଅସରନ୍ତି ଶେହ୍ନାକରି,
ସୁଖଶାନ୍ତି ଆଉ ସେନେହ ମମତା
ଦେଲ ଏ ଜୀବନେଭରି;
ଶିଖାଇଲ କଥା ଉଚ୍ଚ କଲ ମଥା....
ତୁମେ ମୋ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା
ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର..... ॥୧॥

ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସହି ମୋର ଖୁସି ପାଇଁ
କଲ କେତେ ଓଷାବ୍ରତ,
ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ମୁଣ୍ଡିଆଟେ ମାରି
ଡାକିଲ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ;
ମାଗିଲ କରୁଣା ନକରିଲ ଉଣା.....
ଏହା ତୁମ ମହାନତା
ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର..... ॥୨॥

ତୁମେ ପିତାମାତା ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର
ନାହିଁ କେ ତୁମ ତୁଳନା,
ତୁଛ ବୋଲି ଥରେ ଭାବିନାହିଁ କେବେ
ଗଢ଼ିଛ ସହି ଯାତନା;
ଆଜି ତୁମପାଇଁ ଦୁନିଆରେ ମୁହଁ....
ହୋଇଛି ଜଗତଜିତା
ଚଳନ୍ତି ଠାକୁର..... ॥୩॥

ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ

ଦଣ୍ଡେଇ ଶବର ସାହି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ହଳଦିଆ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଦୂରଭାଷ : ୯୬୭୮୮୪୭୩୯୬

ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ ପରମବ୍ରହ୍ମ

ନିଶିକାନ୍ତ କହଳସିଂହ

ମୁଁ ନିଷାଦଗଣ ମୁଖ୍ୟ ହିରଣ୍ୟଧନୁ ତନୟ; ଭରଦ୍ବାଜ ସୁତ-
ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଏକଲବ୍ୟ। ମୋ' ଗୁରୁ ମୋ' ପାଇଁ ସର୍ବାତୀତ ପୁରୁଷ।
ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ସଂପର୍କ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ଯୋଡ଼ି ହୋଇରହିଛି ଏବଂ
ଯାବଜ୍ଞୟାର୍କ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଥିବ ମଧ୍ୟ। ଯେବେଯେବେ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ
ସଂପର୍କରେ କଥାଉଠେ, ଛାଏଁ ଛାଏଁ ମୋ ନାଁ ଆସିଯାଏ ମୋ' ଗୁରୁଙ୍କ ସହିତ।
ହେଲେ ମୋତେ ନେଇ ମୋ' ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ ସମାଜର ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନା
ମୋ' ଶରୀରରେ ଗଭୀର କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟିକରେ ଏବେ ବି। ଏ ଦୁନିଆ ଜାଣୁ କି
ନଜାଣୁ ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଜାଣିଛି ମୋ ଗୁରୁଦେବ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଭାଲଭାବରେ।
ତାଙ୍କ ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣା ସହିତ ଅବଗତ ମୁଁ।

ଦୁଇଟି ନିଆଁର ଦୁନିଆ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ନିଆଁ ଆସିନାହିଁ ମୋ'
ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଜୀବନରେ। ତାହା ହେଲା ଜନ୍ମକାଳର ଏନ୍ତୁଡ଼ି ନିଆଁ। କିନ୍ତୁ
ଜୀବନ ତମାମ ସେ ଜଳିଛନ୍ତି ଡହଡ଼ହ ନିଆଁରେ ଯେଉଁ ନିଆଁକୁ ନା' ସେ
ନିଜେ ଦେଖିପାରିଛନ୍ତି ନା' କାହାକୁ ଦେଖାଇପାରିଛନ୍ତି। ଜନ୍ମ ହେବା ଦିନୁ
ମା' କ୍ଷୀର ତାଙ୍କ ଚୁଷ୍ଟ ଝଣୁନାହିଁ। ମାଆର ପରିଚୟ କାହା ଆଗରେ ଦେବା
ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଜୁଟିନାହିଁ। ଗୁରୁଙ୍କ ପିତା ମହର୍ଷି ଭରଦ୍ବାଜ ଏକଦା ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ
କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲେ ପରମା ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ୱର୍ଗର
ଅପ୍ସରା ଘୃଣାତୀ। ସହଚରୀମାନଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଜଳକ୍ରୀଡ଼ା ମହର୍ଷିଙ୍କୁ
ଦୁର୍ବଳମାନା କରିଦେଇଥିଲା। ସେ ଆକର୍ଷିତ ହେଲେ ଘୃଣାତୀଙ୍କ ପ୍ରତି ବାନ୍ଧି
ହୋଇଗଲେ ପ୍ରେମର ବନ୍ଧନରେ। ଅନେକ ଦିନ ଅନେକ ରାତି ବିତାଇଛନ୍ତି
ଦୁହେଁ ପରସ୍ପର ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ। ଦୁହିଁଙ୍କ ପ୍ରେମର ସନ୍ତକ ହୋଇ
ସଂସାରକୁ ଆସିଥିଲେ ଗୁରୁଦ୍ରୋଣ। ବିତ୍ତମ୍ଭନାର କଥାହେଲା ସ୍ୱର୍ଗର
ଅପ୍ସରାମାନେ କେବେ କାହାର ମା' ହୋଇପାରନ୍ତିନି କି ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତିନି।
କେବଳ ଅନ୍ୟକୁ କାମନାର ନିଆଁରେ ଜଳାଇବା ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି
ନ୍ୟାୟରେ ଜନ୍ମକରି ନବଜାତ ସନ୍ତାନକୁ ଭରଦ୍ବାଜଙ୍କ ଯଜ୍ଞକଲସ ମଧ୍ୟରେ
ରଖି ସ୍ୱର୍ଗକନ୍ୟା ଘୃଣାତୀ ଚାଲିଗଲେ ସ୍ୱର୍ଗପୁର। ଏଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ
ଜଳିବାର ଦିନ।

ଜୀବନର ଆରମ୍ଭରୁ ମୋ' ଗୁରୁଙ୍କ ଜଳିବାକୁ ହୋଇଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟର
ନିଆଁରେ। ସମୟର ଆହ୍ୱାନରେ ବଡ଼ହୋଇ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ
ହୋଇଛନ୍ତି କୁରୁ କୁଳଗୁରୁ କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ କୃପିଙ୍କ ସହିତ। ଜନକ ହୋଇଛନ୍ତି
ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର, ଯାହାର ନାମ ଅଶ୍ୱତଥାମା। ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର
ମାତ୍ରା ତାହାରୁ ତାହତର ହୋଇଛି ଜନ୍ମରୁ ଏକ ଶିଶୁର ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା
ପାଇପାରିନଥିବା ମୋ' ଗୁରୁ ନିଜ ପୁତ୍ରର ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନିଜେ
ପିତା ହେବାପରେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି। କୃପାଙ୍କ ସ୍ତନ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥୀ
ଥିଲା ଶୁଷ୍କ। ଗୋ ଦୁଗ୍ଧ କିଣିବାକୁ ଧନ ନାହିଁ ପାଖରେ। କ୍ଷୀର ଟିକେ ପାଇଁ

ଆଉଟୁ ପାଉଟୁ ହେଉଛି ଶିଶୁପୁତ୍ର। କ'ଣ ବା କରିପାରିଥାନ୍ତେ ମୋ' ଗୁରୁ?
ଜଳ ଓ ତଣ୍ଡୁଳଚୂର୍ଣ୍ଣର ମିଶ୍ରଣକୁ ଗୋଦୁଗ୍ଧ ମଣି ଭଣ୍ଡାଇଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଓ ନିଜପୁତ୍ରକୁ।
ଏଥିପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଧୂଳ୍ବାର କରିଛନ୍ତି ନିଜ ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ ନିଜ ପିତୃତ୍ୱକୁ
.....।

ମୋ' ଗୁରୁ ସମାଜ ଆଖିରେ ନିହିତ ହୋଇଛନ୍ତି ମୋତେ ନେଇ।
ମୁଁ ଜାଣେ ସଂସାରରେ ଶିଷ୍ୟ ଅଧମ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁ ଅଧମ ନୁହଁନ୍ତି।
ଏକ ଶବର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ମୁଁ ଗୁରୁକୁଳରେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟନର
ସୁଯୋଗ ପାଇନଥିଲି। ଏଥିରେ ମୋ' ଗୁରୁଙ୍କର ଦୋଷ ରହିଲା କେଉଁଠି? ଏ
ନିୟମ ତ ସେ ପ୍ରଣୟନ କରିନଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ ରାଜାଙ୍କ ବେତନ ଭୋଗୀ
କର୍ମଚାରୀ। ରାଜା ପ୍ରଣୟନ କରିଥିବା ନିୟମକୁ ପାଳନ କରିବା ଥିଲା ତାଙ୍କର
ଧର୍ମ। ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଠଶାଳାରେ ରାଜପୁତ୍ରମାନେହିଁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିପାରିବେ।
ଏହା ତ ଥିଲା ସେହି ଗୁରୁକୁଳର ବ୍ୟବସ୍ଥା। ମୋ' ଗୁରୁ କିପରି ବା ମୋତେ
ସେଠାରେ ଶସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିଥାଆନ୍ତେ? ଏହା ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ
ପାଠଶାଳା ନଥିଲା। ଏଣୁ ଏକଥା କିଏ ବୁଝୁ ବା ନବୁଝୁ ମୁଁ ଏକଥା ବୁଝିପାରିଛି
ଯେ ସେ ଜଣେ ସଜ୍ଜା ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବେ ନିଜର
ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସେ ନିର୍ବାହ କରିଛନ୍ତି। ଦ୍ୱିତୀୟ କଥାଟି ହେଲା ମୋ' ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା
ସ୍ୱରୂପ ମୋର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି ମାଗି ନେଇଛନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ସମାଜ
ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ କହିଛି ଯେ, ଅର୍ଜୁନକୁ ଦୁନିଆରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କରିବା ପାଇଁ ଏହା ତାଙ୍କର ଏକ କପଟ ଆଚରଣ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ମୁଁ
କିପରି ମାନିବି? ମୁଁ ତ ଏତିକି ଅନୁଭବ କରିଛି ଯେ ମୋ' ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱକୁ
ସଂସାରରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏପରି କରିଥିଲେ। ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ମୁଁ କାଟି ଦେଇଥିଲି ମୋର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି, ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ମୋ'
ଗୁରୁ ପିନ୍ଧିଲେ ନିନ୍ଦାର କଳଙ୍କ ଟାଙ୍କା ଆଉ ମୁଁ ପିନ୍ଧିଲି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁରୁଭକ୍ତ ଶିଷ୍ୟର
ମୁକୁଟ। ଏକଥା କିଏ ମାନୁ କି ନମାନୁ ମୁଁ ଯେ ଅର୍ଜୁନ ଠାରୁ ଧନୁର୍ବିଦ୍ୟାରେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତି, ତା'ର କୌଣସି ନିଷିଦ୍ଧତା ନଥିଲା। କାରଣ ମୁଁ ଧନୁ
ଚାଳନାରେ ଦକ୍ଷ ଥିଲେ ବି ସେ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ ଯାହା ମୁଁ
ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନରେ ଅନୁଭବ କରିଛି। ବାଲ୍ୟକାଳରେ ବାଉଁଶ ନିର୍ମିତ ଏକ
ଧନୁରେ ତୀର ସଂଯୋଗ କରି ମୁଁ ଅନୁଧାବନ କରୁଥିଲି ଏକ ସଂତ୍ରସ୍ତ ଶଶିକର।
ମୋ' ଅଜାଣତରେ ମୁଁ ଓ ଶଶିକ ପହଞ୍ଚିଗଲୁ ବାରଣାସତରେ ଯେଉଁଠି ଗୁରୁ
ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଶସ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷା କରୁଥା'ନ୍ତି ଏକଶତ ପାଞ୍ଚ ରାଜପୁତ୍ର ଓ ଜଣେ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁତ୍ର। ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମୁଁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲି ଗହଳିଆ
ଲତାକୁଳ ଭିତରେ। ବିଚରା ଶଶିକ ଶହେ ଛ' ତେଜୋପାତ୍ର ବୀର ବାଳକଙ୍କ
ହାତରେ ଧନୁ-ତୀର ଦେଖି ଭୟରେ ସେଇ ଲତାକୁଳ ଭିତରକୁ ପଶିଆସିଲା
ଆଉ ମୋତେ ହିଁ ତା'ର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଆଉ ମୋ'ରି କୋଳକୁହିଁ ତା'ର ନିରାପଦ

ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ମନେ କରିଥିଲା । ମୁଁ ବି ବାଳ ଚପଳତା ଭୁଲି ତାକୁ କୋଳକୁ ଉଠେଇ ନେଲି । ଗହଳିଆ ଲତାକୁଞ୍ଜ ଭିତରକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦିବ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୋଣ ଆଦେଶ ଦେଲେ ରାଜକୁମାର ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ- “ଗହଳିଆ ଲତାକୁଞ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚିଛି ଏକ ବାଳକ । କୋଳରେ ତା’ର ଶଶକ । ତୁମେ ଶର ସନ୍ଧାନ କର ଯେପରିକି ଶର ମୁନ ଶଶକର ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ଷୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ । ଏଥିରେ ଶଶକର କୌଣସି କ୍ଷତି ନହେବା ଦରକାର ।” ସଦର୍ପରେ ବୀର ଅର୍ଜୁନ ଶର ସନ୍ଧାନ କଲେ, ଶର ଶଶକର ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ଷୁକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ଫେରିଗଲା । ଲକ୍ଷ୍ୟର ଅବସ୍ଥିତି ନଜାଣି ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦ କରିବାର କଳା ସଂପର୍କରେ ଏଯାବତ ମୁଁ ଅଜ୍ଞ, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଜୁନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବାଲ୍ୟ କାଳରୁ । ଏହାଛଡ଼ା ଜୀବନକାଳ ଭିତରେ ସେ ହୋଇପାରିଥିଲେ ଅନେକ ଦିବ୍ୟାସ୍ତର ଅଧିକାରୀ ଯାହାକି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲଭ । ଏଣୁ ମୁଁ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୋଣଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତି କି ନା’ ସନ୍ଦେହ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ମାଗି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୋଣ ଏଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଲେ ଯେ ଗୁରୁ-ଶିଷ୍ୟ ସଂପର୍କର କଥା ଉଠିଲେ ଦ୍ରୋଣ ନାମ ସହିତ ଅର୍ଜୁନ ପୂର୍ବରୁ ମୋ ନାମ ଆସିଯାଏ ।

ମୋ’ ଗୁରୁଙ୍କ ନାଁରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଆସେ ଯେ ଅଧିକ ପୁତ୍ର କର୍ଷକୁ ଅର୍ଜୁନ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନକରାଇ ଦେବାପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ହେଲେ ଏ କେମିତିକା କଥା ? କର୍ଷ ତ ମୋ’ ଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଦକ୍ଷ ଗୁରୁ ପାଇଥିଲେ । ସଂସାରର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶସ୍ତ୍ରଗୁରୁ ପର୍ଶୁରାମଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଶସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା । ଏଭଳି ଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ଜୀବନକାଳ ଭିତରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କେତେଥର ବା ପରାସ୍ତ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି । ଚିତ୍ରସେନ ଗନ୍ଧର୍ବ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ବନ୍ଦିକରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି କର୍ଷ, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଜୁନ ହିଁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କୁ । ଏକଥା କିଏ ବା ନଜାଣେ ? ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତବାସ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ମତ୍ସ୍ୟଦେଶ ଆକ୍ରମଣ ବେଳେ କର୍ଷ ଥିବା ସମସ୍ତ କୌରବ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଏକା ଅର୍ଜୁନ ଧୂଳି ଚଟାଇଥିଲେ ଆଉ କର୍ଷଙ୍କ ଗୋଲାପୀ ରଂଗର ଉତ୍ତରାୟ ନେଇଯାଇଥିଲେ ବିରାଟ ପୁରୀ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଖେଳଣା କଣ୍ଢେଇକୁ ପିନ୍ଧାଇବା ପାଇଁ । ଦ୍ଵେପଦୀ ସ୍ଵୟଂବର ସମୟରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଗୋଟାଏ ବଣରେ କର୍ଷ କିପରି ନିରସ୍ତ ହୋଇ ଫେରିଯାଇଥିଲେ, ଏକଥା ଦୁନିଆ ଦେଖୁଛି । ତେଣୁ ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଶସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଆଉ ଅଧିକ କ’ଣ ବା କରିପାରିଥାନ୍ତେ ସେ ? ସତକଥା ହେଲା ଯେଉଁ କାରଣରୁ ମୁଁ ଗୁରୁକୁଳରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇପାରିନଥିଲି, ସେହି କାରଣରୁ କର୍ଷ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ମୋ ଗୁରୁଙ୍କର ଦୋଷ କ’ଣ ବା ରହିଲା ? ?

ଏଭଳି ବି କଥା ଉଠେ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଉପଯୋଗ କରି ମହାରାଜ ଦୃଷ୍ଟଦଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ତାଙ୍କ ଅଧାରାଜ୍ୟ ହରଣ କରିବା ମୋ’ ଗୁରୁଙ୍କର ବୀରୋଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନଥିଲା ବରଂ ଏହାକୁ ଭୀରୁତା କୁହାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ କାହିଁକି..... ? ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୋଣ କ’ଣ ରାଜ୍ୟଲୋଭୀ ଥିଲେ କି ? ରାଜା ହେବାର ଆକାଂକ୍ଷା ତାଙ୍କ ମନରେ ଥିଲା କି ? ମୁଁ ଯେତିକି ଜାଣିଛି....., ରକ୍ଷି ଅଗ୍ନିବେଶଙ୍କ

ଆଶ୍ରମରେ ମୋ’ ଗୁରୁଦେବ ଶସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରୁଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅନେକ ସହପାଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ପାଞ୍ଚାଳ ରାଜା ପୃଷ୍ଠତଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୁପଦ । ଦୁପଦଙ୍କ ପିତା ଓ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପିତା ଦୁଇବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ଦୁହେଁ ଶସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ଥିବାରୁ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତା ସୃଷ୍ଟିହୁଏ । ଗୁରୁକୁଳର ନିୟମ ଥିଲା ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଶସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇବେ । ଦୁପଦ ଶସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାରେ ଧୁରୀଣ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟତମ ଆଗ୍ରହ ନଥିଲା । ଏକଦା ସେ ପ୍ରୟୋଗ ବିଦ୍ୟାକୁ ଲେଖିପାରିନଥିଲେ । ଏକଥା ଜାଣିପାରି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣ, କାରଣ ଉଭୟଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା ଅଗ୍ନିବେଶଙ୍କ ଦଣ୍ଡ କେତେ କଠୋର । ଦୁପଦ ନିଜ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇନଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ କହିଥିଲେ- “ବନ୍ଧୁ ! ତୁମପାଇଁ ମୁଁ ଗର୍ବିତ । ତୁମକୁ ମୁଁ ବନ୍ଧୁ ପଣରେ କିଛି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଏବେ ତ ମୁଁ ତୁମପରି । କିଛି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ବି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ତାହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ହେଲେ ତୁମକୁ କିଛି ଦେବାର ଇଚ୍ଛା ମୋର ରହିଲା । ପାଞ୍ଚାଳ ଦ୍ଵାର ତୁମପାଇଁ ଖୋଲା । ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ ଆସିବ । ଆମ ବନ୍ଧୁତ୍ଵକୁ ଆମେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ କରିବା । ମୋତେ ପର ବୋଲି କେବେ ଭାବିବନି ।” ଏଭଳି ସଂଭାଷଣରେ ଗୁରୁ ମୋର ଖୁସି ହେଲେ । ମନେ ମନେ ସାଧୁବାଦ ଦେଲେ ଦୁପଦଙ୍କୁ ।

ସମୟର ଚକ ଗତିଚାଲିଲା ଆଗକୁ । ଦୁପଦ ହେଲେ ପାଞ୍ଚାଳର ରାଜା । ଦ୍ରୋଣ ଦରିଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ । ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ କ୍ଷୀର ଟିକେ ଦେବାରେ ଅସମର୍ଥ । ଏଇ ଅସମୟରେ ବନ୍ଧୁ ଦୁପଦଙ୍କ କଥା ମନେପଡ଼ିଲା । ବନ୍ଧୁ ଆଶାନ୍ୱେଷ ପହଞ୍ଚିଲେ ପାଞ୍ଚାଳ ରାଜଦରବାରରେ । ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଲେ । ନିଜର ଦୁଃଖ ଜଣାଇ ଦୁହାଁଳିଆ ଗାଈଟିଏ ମାଗିଲେ । ରାଜଦଣ୍ଡ, ରାଜ ସିଂହାସନ ମୋହରେ ଅନ୍ଧ ଦୁପଦ ଦ୍ରୋଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରି କହିଥିଲେ- “ଯଦି ମାଗିବାକୁ ଆସିଛ ଭିକ୍ଷୁକ କିମ୍ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣରେ ମାଗ, ଏକ ସହସ୍ର ଗାଈ ମୁଁ ଦାନ କରିଦେବି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୋର ବନ୍ଧୁ ହୋଇପାରେନା ।” ଏ ଅପମାନ ସହ୍ୟ କରିପାରିନଥିଲେ ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣ । ସେହିଠାରେ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥିଲେ ଜଣେ ଅହଂକାରୀ ରାଜାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, ନିଜେ ଦୁପଦଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ହେବେ ଆଉ ବନ୍ଧୁପଣରେ ଗୋଟିଏ ଗାଈ ନେଇଯିବେ ନିଜ ପୁଅ ପାଇଁ । ଯଦି ଗୁରୁଦେବ ଚାହିଁଥାନ୍ତେ ନିଜେ ସେଦିନ ପାଞ୍ଚାଳକୁ କରାୟତ କରିପାରିଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା କରିନଥିଲେ । କାରଣ- ସେ ଜଣେ ଗୁରୁ, ଯାହା ବି କରିବେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ । ସେଥିପାଇଁ ପାଣ୍ଡବ ଓ କୌରବମାନଙ୍କୁ ମାଗିଥିଲେ ରାଜା ଦୁପଦଙ୍କୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ । ପାଞ୍ଚାଳ ରାଜ୍ୟକୁ ଦୁଇଭାଗ କରି ନିଜକୁ ଅର୍ଦ୍ଧେକର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଦୁପଦଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ବନ୍ଧୁ ହେବା ଦାବି କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ତାହା ସେ ଫେରାଇଦେଇଥିଲେ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଗାଈ ନିଜର ଯୁବକ ପୁତ୍ର ଅଶ୍ଵତ୍ଠାମା ପାଇଁ ସଙ୍କେତ ସ୍ଵରୂପ ନେଇଯାଇଥିଲେ ।

ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମ ସଂକଟର ଅନଳରେ ଜଳିଛନ୍ତି ଜୀବନ ସାରା । ନିଜର ସ୍ନେହ, ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ

ବି ଶସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିଲେ କୌରବମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ । ନିଜେ ଧର୍ମର ବିଜୟ ଚାହୁଁଥିଲେ ବି ଅଧର୍ମର ପକ୍ଷ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାର କାରଣ ସଂପର୍କରେ ନଜାଣି ନଶ୍ୱଣି ଅନେକ କହନ୍ତି ଯେ କୁରୁ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ପକ୍ଷ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନା....., ସେପରି ହୋଇନପାରେ । ମୋ ଗୁରୁ କେବେ ବି କାହା ଅନ୍ତରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉନଥିଲେ । ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କେହି ତାଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇ ଦାନ ଦେଉନଥିଲେ । ବରଂ ସେ ନିଜର ପାରିଶ୍ରମିକ, ନିଜର ହକ୍ ନେଇ ଝାଳବୁହା ଅନ୍ତରେ ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ର ସ୍ନେହରେ ଅନ୍ଧ ଗୁରୁଦେବ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପ୍ରତି ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାର ପ୍ରତିବନ୍ଧତା ପାଖରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ ବଳି ଦେଇଥିଲେ । କାରଣ- ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଚରମ ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା ।

ସଂସାରରେ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ନିଜର ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବେଳେ ମୋ' ଗୁରୁ ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନାମରେ ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି ସଂସାରରେ । ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ଅର୍ଜୁନ ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷାକଲେ ସେ ଏତିକି କହିଥିଲେ- “ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ମୋତେ ସାମ୍ନା କରିବ, ମୋତେ ଗୁରୁ ବୋଲି ମନେ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ- ତୁମେ ମୋତେ ଗୁରୁ ମଣିଲେ ତୁମର ବାଣର ସ୍ବାଦ ମୋ' ଛାତି ଚାଖୁପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏମିତି ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ଯେମିତି ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ତୁମର ଗୁରୁର ମଥା ତଳକୁ ହୋଇନଯିବ ।” ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଦ୍ରଥ ବଧର ଅବ୍ୟବହୃତ ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମରାଜ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଦେଖି ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ସମୟରେ ସାମ୍ନାସାମ୍ନି ହୁଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରାକ୍ରମୀ ବୃକୋଦର ଭୀମଙ୍କ ସହିତ । ଦ୍ରୋଣଙ୍କ ହାତରେ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ତାଙ୍କର ପରାଜୟ ଅସମ୍ଭବ ତେଣୁ ଭୀମସେନ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ହାତରେ ଅସ୍ତ୍ର ଧରାଇଦେବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତାକଲେ । ତେଣୁ ଧନୁରେ ତୀର ଯୋଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଗଦାଘାତରେ ବୃକ୍ଷକଲେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରଥକୁ । ଭୂପତିତ ହେଲେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ । ଉଠିପଡ଼ି ନୂତନ ରଥରେ ଚଢ଼ିଲେ । ଧନୁରେ ତୀର ଯୋଡ଼ିବା ଆଗରୁ ପୁଣି ସେଇ ଏକା କଥା । ଭୀମଙ୍କର ଗଦାଘାତରେ ରଥ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । ଏହିପରି ଭୀମ ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଆଠଗୋଟି ରଥକୁ ଭାଙ୍ଗି ତାଙ୍କୁ ଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ । ଭୀମ ଚାଲିଗଲେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସହାୟତା ଦେବାପାଇଁ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୋଣ ତଳୁ ଉଠି ଝାଡ଼ିଝୁଡ଼ି ହୋଇ ଭୂମି ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ । ଦେହ କ୍ଷତାକ୍ତ କିନ୍ତୁ ମୁହଁରେ ପ୍ରସନ୍ନତାର ଚିହ୍ନ, ଓଠରେ ଖେଳିଯାଉଥିଲା ସ୍ମୃତହାସ୍ୟ ରେଖା । ଭାବବିହୋଇ ହୋଇ ଉଚ୍ଚକଣ୍ଠରେ କହି ପକାଇଥିଲେ- “ଧନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ବୃକୋଦର । ତୁମପାଇଁ ତୁମ ଗୁରୁର ଛାତି ଗର୍ବରେ ଫୁଲିଉଠୁଛି ।” ବାସ୍ତବିକ, ଶିଷ୍ୟଠାରୁ ପରାଜିତ ହେବାର ଆନନ୍ଦଟିକୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଖୋଜୁଥିଲେ ସେ ।

ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଥିଲା ଅଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସ । ସେ ଜାଣନ୍ତି ଦୁନିଆ ବି ଜାଣେ ଦ୍ରୋଣ ପୁତ୍ର ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା ଅମର । ଭୀମ ଠାରୁ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାର

ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ପାଇ ସେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ପୁନର୍ବାର ନିଜକୁ ସଂଯତ କଲେ । ନିଜକୁ ନିଜେ ବୁଝାଇଲେ- ଭୀମ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ବଧକରିବା ଅସମ୍ଭବ । ତଥାପି ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧସତ୍ୟ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା ହତ ବାଣୀ ଶୁଣି ସେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇଦେଲେ ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧରେ । ତାଙ୍କର ଅଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯୁଧିଷ୍ଠିର ମିଥ୍ୟା କହିନପାରନ୍ତି । ଏହାପରେ ଧୃଷ୍ଟଦ୍ୟୁମ୍ନ ହାତରେ ସେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଦି ବା ଧୃଷ୍ଟଦ୍ୟୁମ୍ନ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥାନ୍ତେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପୁତ୍ର ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାକୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ପାଇଥାନ୍ତେ । ଆଉ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରିଥାନ୍ତେ, କାରଣ- ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା ବଞ୍ଚି ରହିବା ସୁଖ ଆଗରେ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଭାରୀ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା । ନିଜର ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ ଧର୍ମାବତାର ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଯେ ମିଛ କହିଛନ୍ତି, ଏକଥା କ'ଣ ସେ ସହିପାରିଥାନ୍ତେ ?

ଗୁରୁ ଦେବଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଯେତିକି ବା ମୁଁ ବର୍ଷନା କଲି, ତାହା ତାଙ୍କ ଜୀବନଯାକର ଜ୍ୱଳନ ଏକ ଶତାଂଶ ହେବ କି ନା । କାରଣ ହସ୍ତିନାପୁରରେ ଯେତେ ଦିନ ବି ସିଏ ରହିଛନ୍ତି ବାରମ୍ବାର ଲାଞ୍ଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଠାରୁ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତିତାର ଆରୋପ ବାରମ୍ବାର ଆଣିଛନ୍ତି ଅଙ୍ଗରାଜ କର୍ଣ୍ଣ, ଶକୁନିର ବ୍ୟଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଛୁରିପରି କାଟି ଚାଲିଛି ଅହରହ । ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ, ତାଙ୍କ ମନର ଭାଷା ବୁଝିବାକୁ ପିତାମହ ଭୀଷ୍ମ ଓ କୁଳଗୁରୁ କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହିନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ନିଆଁ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ କେବେ ବି ଏହି ଗୁରୁ କୁଳବୃଦ୍ଧ ଚେଷ୍ଟା କରିନାହାନ୍ତି, କାରଣ- ସେ ଦୁହେଁ ମଧ୍ୟ ସେଇ ଏକା ନିଆଁରେ ହୁତୁହୁତୁ ହୋଇ ଜୀଅନ୍ତା ଜଳୁଥିଲେ ।

ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣ ଏସବୁ ନିଆଁ ବ୍ୟତୀତ ଅନୁତାପ ନିଆଁରେ ଜଳିଛନ୍ତି ଜୀବନସାରା । ମୋ' ଆଙ୍ଗୁଠି କାଟିବା ଘଟଣା, ଦୁପଦଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଘଟଣା, ଦ୍ରୌପଦୀ ବସ୍ତ୍ରହରଣ- ଅଭିମନ୍ୟୁ ବଧ ଆଦି ଘଟଣା ପାଇଁ ସେ ନିଜକୁ ଧୂଳ୍ବାର କରିଛନ୍ତି ବାରମ୍ବାର । ତମାମ ଜୀବନ ଏତେସବୁ ଅଦେଖା ନିଆଁରେ ସବୁକିଛି ଜାଳିଦେବା ପରେ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ତାଙ୍କର ପରିଚୟ “ଗୁରୁ” । ଜୀବନରେ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ବିଦ୍ୟା ବିତରଣର ବସ୍ତୁ ଯାହା ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ବିତରଣ କରାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଧୃଷ୍ଟଦ୍ୟୁମ୍ନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧର ପରାମର୍ଶ ଦେବାରେ କିମ୍ବା ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡକୁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ସେ ଅନାଗ୍ରହୀ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ସାରା ଜୀବନ ଗୁରୁଟିଏ ସାଜି ପ୍ରାପ୍ତିର ଆଶା ନରଖି ବିଦ୍ୟାଦାନ କରିଆସିଛନ୍ତି । ସବୁ ଭିତରେ ମୋ' କଟା ଆଙ୍ଗୁଳିକୁ ସାରା ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ର ସହ ସାଜତି ରଖି ଦୁନିଆରେ ମୋତେ ସେ କେବଳ ଧନ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ବରଂ ମହାନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏଣୁ ମୁଁ ଏତିକି କହିବି ମୋ ଗୁରୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁ ।
ମୋ ପାଇଁ ସେ ବ୍ରହ୍ମା ସେ ବିଷ୍ଣୁ ସେ ମହେଶ୍ୱର
ସେ ସାକ୍ଷୀ ପରମବ୍ରହ୍ମ ।

ସଂପାଦକ: “ନିର୍ମାଳ୍ୟ ସ୍ମାରତିକା”
ଲୋକପୁର, ଗଡ଼ମାଣଡାର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଆଶୁ ଭିଜା ଲୁହର ଉଲ୍ଲାସ

ଇଂ ସତ୍ୟବ୍ରତ ରଥ

ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଷ୍ଠୁର ନାଜିନେତା ହିଟଲର ବଙ୍କର ଭିତରେ ଲୁଚି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ଜର୍ମାନୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କଲେ। ପୂର୍ବରୁ ଯୁଦ୍ଧଖୋର, ନିର୍ମମ ଓ ପ୍ରତାପଶାଳୀ ହିଟଲର ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ। ଜର୍ମାନୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବାପରେ ରଷିଆ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଆମେରିକା ହିଟଲରୀ ଅଧିକୃତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବାଣ୍ଟିନେଲେ, ବହୁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆଲୋଚନା ଅନୁସାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜର୍ମାନ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ରହିଲା, ପୂର୍ବ ଜର୍ମାନ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଜର୍ମାନ।

ପୂର୍ବଜର୍ମାନ ଅନୁନ୍ନତ ଏବଂ ଅସ୍ଵଚ୍ଛଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା। ପଶ୍ଚିମ ଜର୍ମାନ ଉନ୍ନତ, ସ୍ଵଚ୍ଛଳ ଓ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା। ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧର କ୍ଷୟକ୍ଷତିକୁ ପଶ୍ଚିମ ଜର୍ମାନ ସଜାଡ଼ି ନେଲା, କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବଜର୍ମାନ ସଜାଡ଼ି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଖାଦ୍ୟ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା, ଗମନାଗମନ, ଅର୍ଥୋପାର୍ଜନ ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମ ଜର୍ମାନରେ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ଥିଲା। ପୂର୍ବଜର୍ମାନର ଲୋକମାନେ କୌଣସି ସୁବିଧା ପାଉନଥିଲେ। ତେଣୁ ପୂର୍ବ ଜର୍ମାନର ଶହ ଶହ ଲୋକ ଘରଦ୍ଵାର, ଧନସଂପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ପଶ୍ଚିମ ଜର୍ମାନକୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ପୂର୍ବଜର୍ମାନର ଶାସକ ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇପଡ଼ିଲେ। ଦେଶରେ ବିଶ୍ଵଙ୍ଗଳା ବ୍ୟାପିଗଲା। ନାଗରିକମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶାସକ ପଲାୟନ ପଦ୍ଧାନୀଙ୍କ ପାଇଁ କଡ଼ା ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କଲେ। ଏହି ନିୟମକୁ ନାଗରିକମାନେ ଲଂଘନ କଲେ, ତେଣୁ ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ଶାସକ ପୂର୍ବଜର୍ମାନ ସୀମାରେ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ଉଚ୍ଚ ପାଚେରୀ ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ, ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ବର୍ଲିନ ପାଚେରୀ, ପାଚେରୀର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଥିଲା ୧୬୦ କିଲୋମିଟର। ଏହି ପାଚେରୀ ବର୍ଲିନ ସହରକୁ ଦୁଇଭାଗ କରିଦେଲା। କଡ଼ାନିୟମ ପ୍ରଣୟନ ଏବଂ ପାଚେରୀ ନିର୍ମାଣ ପରେ ପୂର୍ବଜର୍ମାନର ଲୋକମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଜର୍ମାନକୁ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ବନ୍ଧୁ-ବାନ୍ଧବ, ପ୍ରିୟ-ପରିଜନ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇରହିଲେ, ଏପରିକି ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ, ଭାଇ- ଭଉଣୀ, ବାପ- ପୁଅ ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇରହିଲେ। ବର୍ଲିନ ପାଚେରୀ ଏକ ବିଚ୍ଛେଦ ପାଚେରୀ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେଲା। ଦୁଇ ଦେଶର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ବିଚ୍ଛେଦର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କଲେ। କେତେକ ଭାବିଲେ କୌଣସି ମନ୍ଦଶକ୍ତି ଏଭଳି ଅଘଟଣ ଘଟାଇଛି।

ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ସୁସମ୍ପର୍କକୁ କେହି କେବେ ପାଚେରୀ ପକାଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରେ ନାହିଁ। ସମାଜ ଆପଣାର ଲାଗେ ଯେଉଁଠି ସମ୍ପର୍କ ଭିତରେ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଆଦର ଥାଏ। ମଣିଷ ଠାରୁ ମଣିଷକୁ ଅଲଗାକରି ରଖୁଥିବା ବର୍ଲିନ ପାଚେରୀ ଦୋହଲିଗଲା। ନାଗରିକମାନଙ୍କର ଆବେଗ, ଆଗ୍ରହ ଓ ମାନସିକତା ପୂର୍ବଜର୍ମାନ ପ୍ରଶାସନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା। ଦୀର୍ଘ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ ନିଷ୍ଠୁର ବର୍ଲିନ ପାଚେରୀକୁ ୧୯୮୯

ମସିହାରେ ଭାଙ୍ଗିଦିଆଗଲା। ଯେଉଁ ବର୍ଲିନ ସହର ଦିନେ ଅବିଭକ୍ତ ଜର୍ମାନର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, ପୁଣିଥରେ ରାଜଧାନୀର ମାନ୍ୟତା ଲାଭକଲା। ୧୯୯୦ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଜର୍ମାନ ଦେଶ ନିଜର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କଲା। ଏହି ଐତିହାସିକ ଘଟଣାରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ଲହଡ଼ି ଖେଳିଗଲା। ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଆନନ୍ଦ, ହସଖୁସି, ଉଲ୍ଲାସ, ଉନ୍ମାଦନା- ସବୁକିଛି ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିଲା ଆତ୍ମୀୟ ସମ୍ପାଷଣ ଏବଂ କରମର୍ଦ୍ଦନରେ।

ଦୀର୍ଘ ଏକମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନର୍ମିଳନ ଉତ୍ସବ ପାଳିତ ହୋଇଥିଲା। ଲୋକମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ସମ୍ପର୍କ ଯାତ୍ରା କରିଚାଲିଥିଲେ। ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ଭିତରେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ଗୀତ ବୋଲୁଥିଲେ, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୀତର କେତେ ପଦ ଏହିରି ଥିଲା।

ଏଇ ମାଟି, ଏଇ ପବନ, ଏଇ ମିଳନ

କେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗପୁରରେ ନଥାଇପାରେ.....।

ଏଇ ସ୍ନେହ, ଏଇ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଏଇ ପ୍ରୀତି

ଆଉ କେଉଁ ଦେଶରେ ନଥାଇପାରେ।

ଏତେ ଆନନ୍ଦ, ଏତେ ଉଲ୍ଲାସ, ଏତେ ଉନ୍ମାଦ

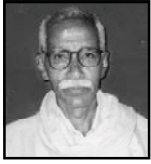
ଆଜି ପାଇଛି, ଯାହା ହଜିଯାଇଥିଲା ଅନ୍ଧାରପୁରେ।

ମଣିଷ- ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କକୁ ପାଚେରୀ ପକାଇ ଛିନ୍ନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ସମୟ ପ୍ରବାହରେ କେବେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଆସେ, କେବେ ସୁଦିନ ଆସେ। ସମୟ ପ୍ରବାହରୁ ଜର୍ମାନର ନୂଆ ଇତିହାସ ଲେଖାହେଲା। ଦିନେ ଅପରାହ୍ନରେ ଗଛମୂଳେ ବସି ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ବଡ଼ପାଟିରେ ହସୁଥିଲେ। ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଭଗ୍ନ ବର୍ଲିନ ପାଚେରୀ କିଛି ଅଂଶ। ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକଙ୍କର ଦୁଇ ଆଖିରେ ବି ଲୁହ ଭରିରହିଥିଲା। ଜଣେ ପରିଚିତ ଲୋକ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଭଲମନ୍ଦ ପଚାରିଲେ। ବରିଷ୍ଠ ଲୋକ ଜଣକ ଆଖିରୁ ଲୁହପୋଛି କହିଲେ-ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ! ଏଇ ବର୍ଲିନ ମାଟି ମୋତେ ସୃତିସ୍ଥାନ କରାଇଛି। ଅତୀତର ନିଷ୍ଠୁର ଅଧ୍ୟାୟ ମୋର ମନେପଡ଼ୁଛି। ବିଗତ ଯୁଦ୍ଧରେ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଜର୍ମାନୀ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ କିଭଳି ନିଷ୍ଠୁର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ମନେପଡ଼ୁଛି। ମନେପଡ଼ୁଛି- ଏଇ ବର୍ଲିନ ସହର ମୋର ଶୈଶବର ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କେତେ ଆନନ୍ଦ ଭରିଦେଇଥିଲା। ଭଗ୍ନ ବର୍ଲିନ ପାଚେରୀକୁ ଦେଖି ମୁଁ ମନଭରି ହସୁଛି, ଅତୀତକୁ ମନେପକାଇ ଲୁହଝରାଇ କାନ୍ଦୁଛି। ଆଜିଠାରୁ ମୁଁ ଆଉ କାନ୍ଦିବି ନାହିଁ। ଅବଶିଷ୍ଟ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ ଜୀବନର ବାସ୍ତବତାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବି। ଏବେ ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ କାଳିମାଭରା ଲେଖିରାକୁ ବାହାର କରିଦେଇ ମୋ ଓଠରେ ହସ ଭରିଦେଉଛି। ବର୍ଲିନ ସହର ଓ ଜର୍ମାନ ଦେଶ ଏକ ହୋଇପାରିଥିବାରୁ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି।

କଲେଜ ରୋଡ଼, ବାଙ୍କୀ, କଟକ

ଦୂରଭାଷ- ୯୯୩୭୩୨୭୬୪୭

ଠିକ୍ କହିବା-ଠିକ୍ ଲେଖିବା

ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର

- ୧ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ ଶେଷରେ ଆ (।), ଇ (।), ଉ (।) ରହିଥାଏ ।
ଯଥା - ବାଳିକା, ମହିଳା, ବରଦା, ବସୁନ୍ଧରା, ନାରୀ, ସ୍ତ୍ରୀ,
ଯାଜ୍ଞସେନୀ, ସତୀ, ସାଧୁୀ, କବୟତ୍ରୀ, ଧରିତ୍ରୀ, ଧରଣୀ,
ଜନନୀ, ଭଗିନୀ, ବଧୂ, ଶାଶୁ, ବୋହୂ ।
- ୨ ସ' ପୂର୍ବରୁ ଅ' ଆ' ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ସ' ସ୍ଥାନରେ
ଷ' ହେବ ।
ଯଥା ପୁରସ୍କାର - ସ' ପୂର୍ବରୁ ଅ' ଅଛି । ଅଧ୍ୟାସିତ - ସ'
ପୂର୍ବରୁ ଆ' ଅଛି । ପରିଷ୍କାର, ଅଧୁଷିତ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ, ଇଷିକା
(ତୃଣ ବିଶେଷ) ଆଦିରେ ସ' ପୂର୍ବରୁ ଅ' ଆ' ଭିନ୍ନ
ଅନ୍ୟସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ।

- ୩ ଇ (ି) ଓ ଇ (।) ବ୍ୟବହୃତ କେତୋଟି ଶବ୍ଦ ।
ସାଥି / ସାଥ - ସହିତ

ସାଥୀ - ସାଥରେ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ସଂଗୀ

ସାକ୍ଷି - ସାକ୍ଷିଦେବୀ

ସାକ୍ଷୀ - ସାକ୍ଷି ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

କୃତି - କାର୍ଯ୍ୟ

କୃତୀ - ସଫଳ କାର୍ଯ୍ୟକରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

କେତେକ ସାଂଗିଆର ସଠିକ୍ ଲେଖା ।

ଚମ୍ପତି - ଚମ୍ପୁପତି (ଚମ୍ପୁ- ସୈନ୍ୟଦଳ)

ମାର୍ଥୀ - ମହାରଥୀ

ମାର୍ଥୀ- ମହାରଥୀ

ଜଗଦେବ - ଜଗଦେବ

ଅଶୁଦ୍ଧ - ଶୁଦ୍ଧ

ଅନୁସୂୟା - ଅନୁସୂୟା

ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ - ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ

ଆଶାସ - ଆଶିଷ

ଆଶିର୍ବାଦ - ଆଶୀର୍ବାଦ

ମୁହୂର୍ତ୍ତ - ମୁହୂର୍ତ୍ତ

ଅଶୁଦ୍ଧ - ଶୁଦ୍ଧ

ଗାନ୍ଧୀଜୀ - ଗାନ୍ଧିଜୀ

(ଗାନ୍ଧୀ)

ଶାସ୍ତ୍ରୀଜୀ - ଶାସ୍ତ୍ରୀ

(ଶାସ୍ତ୍ରୀ)

ଭାରତୀ ବିହାର, ଜଟଣୀ

ମୋ : ୯୯୩୮୯୯୪୮୨୨

ଉଠିବ ହସି ଧରା

ଡକ୍ଟର ବସନ୍ତ କିଶୋର ସାହୁ

ମାଙ୍କଡ଼ମାନେ ଭାବିଲେ ଥରେ ସହର ଯିବେ ବୁଲି,
ମଣିଷ ଦେଖି ପଚାରି ଦେବେ ମନକୁ ତାଙ୍କ ଖୋଲି ।
କହିବେ ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭରି ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଯାତନା ଭୋଗୀ,
ଉପାସ ଭୋକେ ଜଙ୍ଗଲେ ପଡ଼ି ହେଲୁଣୁ ଆମେ ରୋଗୀ ॥

ଖାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଫଳ ଗଛରେ ଆଜି ନାହିଁ,
ଟୋପାଏ ପାଣି ମିଳୁନି କାହିଁ ଶୋଷ ମାରିବା ପାଇଁ ।
ତୁମ୍ଭରି ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ଗଲା ଶୁଖିବି ଗଲା ଝର,
ଆସୁଛି ମାଡ଼ି ମହା ବିପତ୍ତି ଆମକୁ ରକ୍ଷା କର ॥

ଲଗାଅ ଗଛ ଆଣିବ ସିଏ ଆକାଶେ ଡାକି ମେଘ,
ଝରିଲେ ମେଘ ଝରଣା ପୁଣି ଦେଖାଇବ ତା ବେଗ ।
ଫଳିବ ଫଳ ସବୁ ଗଛରେ ଜଙ୍ଗଲ ହେବ ଭରା,
ଖୁସିରେ ସବୁ ବଞ୍ଚିବା ଆମେ ଉଠିବ ହସି ଧରା ॥

କୁସୁପୁର, ଭାୟା-ବାଲିଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ଜି-କଟକ

ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୫୨୭୨୦୧

ସୁ-ତୋକୁ

ସୁ-ତୋକୁ ଏକ ଗାଣିତିକ ଧନ୍ଦା । ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଧନ୍ଦାଟିର ଖାଲି ସ୍ଥାନକୁ ଏପରି ଭାବରେ
ପୂରଣ କର ଯେପରି ଧାଡ଼ି ଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ପଟରୁ ସିଧା ମିଶାଇଲେ ଯୋଗଫଳ ସମାନ
ହେଉଥିବ ଏବଂ କୌଣସି ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ବ୍ୟବହାର ହୋଇନଥିବ । ସଂଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ୧
ଠାରୁ ୯ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ ।

ସୁ-ତୋକୁ ଉତ୍ତର ୩୧ ପୃଷ୍ଠାରେ

6				9	4	3	5
	9	7		5	1		
	8	5			6	7	9
1	4			9	8		5
	5	8		6		2	4
7				1			8
5		1		2			3
				1	4		5
2	3	4			5	8	9

ମା ଓ ମମତା

ଅଜୟ କୁମାର ସାହୁ

ପ୍ରତ୍ୟହ ବେକାରୀ ଯୁବକଟି ମଦ ପାନ କରେ । ଦିନ ମଜୁରି ଲାଗି ଗରିବ ବିଧବା ବୁଢ଼ୀ ମା'ଟି ଆଶୁଥିବା ମଜୁରି ଉପରେ ତାର ନଜର । ପ୍ରତିଦିନ ମା'କୁ ମାରପିଟ କରି ମଦ ପିଇବା ପାଇଁ ପଇସା ନିଏ । ସେଦିନ କୌଣସି କାମ ନପାଇ ବୁଢ଼ୀଟି ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲା । ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ମଦୁଆ ପୁଅଟି ପ୍ରତିଦିନ ପରି ମା' କୁ ମଦ ପିଇବାପାଇଁ ପଇସା ମାଗିଥିଲା । ଆଜି କାମ ନ ମିଳିବାରୁ ମଜୁରି ଆଣିନାହିଁ ବୋଲି କହିବାରୁ ପୁଅଟି ମା ମିଛ କହୁଛି ବୋଲି ଭାବି ମା'ର ମୁଣ୍ଡକୁ ଘର ଦୁଆର କବାଟ ବନ୍ଧରେ ଜୋର କରି ବାଡେଇ ଦେଲା । ଫଳରେ ବୁଢ଼ୀ ମା' ଚିର ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ଯାଇ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତ ସ୍ରାବ ହେବାରୁ ବୁଢ଼ୀଟି ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ତଳେ ପଡିଗଲା । 'ମା' ର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁ ପୁଅଟି ଘରୁ କେଉଁ ଆଡେ ଚାଲିଯାଇଥିଲା । ପାଖ ସାହି ପଡିଶା ବୁଢ଼ୀଟିକୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇ ଚିକିତ୍ସା କରିଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ବାବୁଙ୍କ ବୟାନ ଅନୁସାରେ ଆନାବାବୁ ପୁଅଟିକୁ ଗିରଫ କରି କୋର୍ଟକୁ ଚାଲାଣ କରିଥିଲେ ।

କୋର୍ଟରେ ବିଚାର ଚାଲିଥାଏ । ହାକିମ ବୁଢ଼ୀ ମା' ଠାରୁ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ କିପରି ପୁଅଟି ମା'ର ମୁଣ୍ଡକୁ ଫାଠାଇ ରକ୍ତାକ୍ତ କରିଥିଲା ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ । ଆରପଟ କାଠ ଗଡ଼ାରେ ମା'ର ସାମନାରେ ବିରସ ମନରେ ଠିଆ ହୋଇ ପୁଅଟି ମାର ବୟାନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ । ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା କି ମା ହାକିମଙ୍କ ଆଗରେ ସବୁ ସତକଥା କହିବ ଏବଂ ହାକିମ ତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ବୁଢ଼ୀଟି ହାକିମଙ୍କ ଆଗରେ ଗାତା ଛୁଇଁ ଶପଥ କଲା ଯେ ସବୁ ସତ କହିବ । ସତ୍ୟ ବିନା ଆଉ କିଛି କହିବ ନାହିଁ । ଜୀବନ ସାରା ମିଛ କହି ନଥିବା ମା'ର ଶପଥ ଦେଖୁ ପୁଅଟିର ଛାତି ଧତ ଧତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ହାକିମକୁ ଚାହିଁ ବୁଢ଼ୀଟି କହିଲା “ହଜୁର, ଘରେ କିଛି ନଥିବାରୁ ସକାଳୁ ପୁଅ କିଛି ଖାଇ ନ ଥିଲା । ପ୍ରବଳ ଭୋକ ହେଉଛି କହି ମୋ ପୁଅ ମୋତେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଖାଇବାକୁ ମାଗିଥିଲା, ମୁଁ ତର ତର ହୋଇ ହାଣ୍ଡିଶାଳକୁ ଖାଇବା ଆଣିବାକୁ ଯିବାବେଳେ ଝୁଣ୍ଟିକରି ପଡିଯିବାରୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ କବାଟ ବନ୍ଧରେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ମାଡ ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରବଳ ରକ୍ତ ସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା ତାପରେ ମୁଁ କିଛି ଜାଣିନାହିଁ । ମୋ ପୁଅର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । କୋର୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ସାହି ପଡିଶା, ପୁଲିସବାବୁ ଏବଂ ନିଜେ ପୁଅଟି ମଧ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ହାକିମ ବୁଢ଼ୀଟିର ବୟାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ପୁଅଟିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଦଣ୍ଡ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

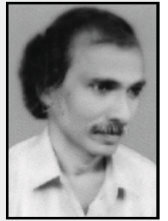
ମା' ଚିର ବୟାନ ହାକିମକୁ ଯେତିକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରି ନଥିଲା ତାହାଠାରୁ ପୁଅଟି ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଦୈନନ୍ଦିନ ଦୁଃଖ ନିର୍ଯାତନାର ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ମା ଦିନେ ହେଲେ ମିଛ କହିନାହିଁ ଆଜି ସେହି “ମା' ପୁଅକୁ କାଠ ଗଡ଼ାରୁ ମୁକୁଳାଇବାକୁ ଶପଥ କରି ମଧ୍ୟ ମିଛ କହିବାକୁ ପଛେଇଲା ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ଯେ ମା' ର ମମତା ଅବାଟରେ ଯାଇଥିବା ପୁଅକୁ ବାଟକୁ ଆଣିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ଏ ସବୁ ଘଟଣା ଦେଖିବାପରେ ପୁଅର ହୃଦୟରେ ହଠାତ୍ ଏକ ନୂତନ ଭାବ ଉଦ୍ବେକ ହେଲା । ସେହି କୋର୍ଟରେ ସେ ମା'ର ଗୋଡ଼ ଧରି ଶପଥ କଲା ଯେ ଜୀବନରେ ଆଉ ସେ ମଦ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ । ମା' ର ମମତା ହିଁ ପୁଅଟିକୁ ସତ୍ ବାଟରେ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା ।

ଏନ୍-୫, ୨୨୩, ଆଇ.ଆର.ସି. ଭିଲେଜ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୫

ସକାଳ ବନ୍ଦନା ସଂଜ

ପ୍ରାର୍ଥନା-୧୭

ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାର ଦୂରକର ପ୍ରଭୁ
ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ଦେଇ,
କର୍ମ କରିବାକୁ ଶକ୍ତିଦିଅ ପ୍ରଭୁ
ସଦା ଆନ ହିତ ପାଇଁ ।।୦।।

ଦୁଃଖୀଜନ ପାଇଁ ସୁଖ ବାଣ୍ଟିବାକୁ
ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ,
ସାରା ଜଗତରେ ସବୁରି ଭିତରେ
ଦେଖୁଥାଏ ତୁମ ମୁହଁ,
ଧନଜନ ଯଶ ସୁଖ ପଉରୁଷ
ମୋ ପାଇଁ କି ଲୋଡ଼ାନାହିଁ ।।୧।।

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାର
ହୃଦୟରୁ ମୋର ଅପସାରିଦିଅ
ରବି ଅହଂକାର ଭାବ,
ଭବ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁକି
ଦିଅ ଭକତିର ନାବ,
ସଂସାରଟିଏ ମୁଁ ବାଟ ଚାଲୁଥାଏ
ପ୍ରଭୁ ତୁମନାମ ଗାଇ ।।୨।।

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାର

କବି ଓ କବିତା ଭବନ
ମହୁଳ. ଅଙ୍ଗାରପଡ଼ା ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ଦୂରଭାଷ : ୯୧୭୮୭୨୭୨୮୦

“ଭଦ୍ରା ଯେତେ ପୋତା ସେତେ”

ଶିବ ମିଶ୍ର

ଏଇ ଅଫିସରେ ଗୋଲିଆ ବାବୁ ମଝି ମଝିଆ ଚାକିରିଆଟିଏ । ତା’ମାନେ ସିଏ ହାକିମ ନୁହନ୍ତି କି ପିଅନ ନୁହଁନ୍ତି । ହେଲେ ଏ ଅଂଚଳରେ ତାଙ୍କର ଖୁବ୍ ନାଆଁ, ଖୁବ୍ ଖାତିର୍ । ଗୋଲିଆ ବାବୁ ଏଇଠି ଦଶ ବର୍ଷ ହେଲା ରହିଲେଣି । ଏଇଟା ତାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଜନ୍ମଭୂମି ହୋଇଗଲାଣି । ସିଏ ଏଠି ରହିଛନ୍ତି କ’ଣ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏ ଭିତରେ ଯେତେଥର ତାଙ୍କର ବଦଳି ହେବ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଇଛି, ସେତେଥର ଏଇ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରି, ଦାବାଦୁବା କରି, ସେ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଭଲ ପାଇବାର କାରଣ ହେଲା- ଗୋଲିଆ ବାବୁଙ୍କର ଏଠାରେ ଦୀର୍ଘ ଦିନର ରହଣିରେ ସିଏ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ସବୁ ସଂଘ, ସମିତି, ମଞ୍ଚ, ସଂସ୍ଥା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଇତ୍ୟାଦିରେ ସଭ୍ୟ କିମ୍ବା ପଦାଧିକାରୀ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏବେବି କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଅସ୍ଥିଧନ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହା କୁହନ୍ତି- ହାତରୁ ଖାଇ ଘୋଡ଼ା ଆଗରେ ଡେଇଁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏପ୍ରକାର କାମ ଦେଖି ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି- ଗୋଲିଆ ବାବୁଙ୍କର ଆଗ ନାହିଁ କି ପଛନାହିଁ । ଆଦି ନାହିଁ କି ଅନ୍ତ ନାହିଁ ।

ଗୋଲିଆ ବାବୁ ଦଶବର୍ଷ ହେଲା ଏଇ ଗୋଟିଏ ଅଫିସରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବି ସିଏ କାହାଠାରୁ ଟଙ୍କାଟିଏ ଲାଞ୍ଚ ନେବାକଥା କେହି କହିପାରିବେନି । ହଁ ଏମିତି କିଏ କେଉଁଠି ବାଧ୍ୟ କଲେ ତା’ ଜଳଖିଆ ଖାଇଥିବେ । ପାନ ସିଗାରେଟ୍ ଛୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତା’ଛଡ଼ା ସେ ବାହାସାହା ହୋଇନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପିଲା ଛୁଆର ଜଞ୍ଜାଳ ନାହିଁ । ପୁଣି ତାଙ୍କ ବାପା ମା’ କେବେଠୁ ସେ ପୁରକୁ ଗଲେଣି । ଗୋଲିଆ ବାବୁ ଯାହା ଦରମା ପାଉଛନ୍ତି ସେତକ ତାଙ୍କୁ ବଳାବଳ । ଆଉ ସେ ଲାଞ୍ଚ ଆଡ଼କୁ ମନ ଦେବେ କାହିଁକି ? ଲାଞ୍ଚଧନ ଆଉ ଲାଞ୍ଚୁଆ ଜନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସିଏ ଚିଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି । ଛି, ଛି, ଥୁଃ, ଥୁଃ କହିକହି ପାଖ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟକଥା ଯାହା ତାହା ହେଲେ ଏଇ ଲାଞ୍ଚ ନାଆଁ ଶୁଣିଲେ ତାଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମ ଜଳିଯାଏ । ତାଙ୍କ ଭାଷାରେ ଲାଞ୍ଚ ହେଲା ଅମେଧ । ତାକୁ କୁକୁର ଖାଏ, ଘୁଷୁରି ଖାଏ । ମଣିଷ ନୁହେଁ ।

ଏବେ ଦିନେ ତାଙ୍କ ଅଫିସରେ ଗୋଟାଏ ଘଟଣା ଘଟିଗଲା । ତାକୁ ଅଘଟଣ କୁହାଯାଇପାରେ, ଦୁର୍ଘଟଣା ବି କୁହାଯାଇପାରେ । ଘଟଣାଟି ତାଙ୍କ ଅଫିସର ବଡ଼ ହାକିମଂକ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଗୋଲିଆ ବାବୁଙ୍କ ପାଖରେ ଶେଷହେଲା । ସେ ଘଟଣାଟି ହେଲା ଆଗରୁ ଏଇ ଅଫିସରେ ଯେତେଜଣ ବଡ଼ ହାକିମ ଥିଲେ- ସମସ୍ତେ ଗୋଟାଏ ବାଟରେ ଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ ଯିଏ ବଡ଼ ହାକିମ ଅଛନ୍ତି ସିଏ ବାଟ ଅବାଟ ନମାନି ଲାଞ୍ଚ ଗୋଟାଇବା ପାଇଁ ଅମଡ଼ା ମାଡ଼ି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସିଏ ଆଗକୁ ଝିଅ ବାହାଘର

କରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଅଫିସର ସବୁ କିରାଣୀଙ୍କୁ ଚାରିଦିନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ- ବିନା ପାଉଣାରେ କୌଣସି ଫାଇଲ ତାଙ୍କ ଟେବୁଲ ଉପରକୁ ଯିବନାହିଁ । ହେଲେ ଏକଥା ସିଏ ଗୋଲିଆ ବାବୁଙ୍କୁ କହିପାରିନାହାନ୍ତି । ଗୋଲିଆ ବାବୁ ସାନ ଅଫିସରଟିଏ ହେଲେ କ’ଣ ହେଲା ସଜୋଟ ପଣିଆ ଆଗରେ ମିଛୁଆ, ଲାଞ୍ଚୁଆ ବଡ଼ ହାକିମ ମାନଙ୍କର ରଂଗ ପୁରା ଫିକା ପଡ଼ିଯାଏ ।

ହଁ ସେଦିନ ଘଟଣାଟି ହେଲା- ଜଣେ ବଡ଼ କଂଗ୍ରାକ୍ଚୁରଙ୍କର କାମ ବାବଦରେ ବକେୟା ପ୍ରାପ୍ୟ ଟଂକା ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପାଇଁ ବଡ଼ହାକିମ ଲାଂଚ ଆକାରରେ କିଛି ଟଙ୍କା ନେଇସାରିଥିଲେ । ଆଉ କିଛି ଟଙ୍କା ନେବାକୁ ଥିଲା । ସେଦିନ ସେ କଂଗ୍ରାକ୍ଚୁର, ବାକିଆ ଟଙ୍କା ଦେବାପାଇଁ ଅଫିସକୁ ଆସି, ବିଡ଼ାଟିଏ ଟଙ୍କା ବାହାର କରି ବଡ଼ ହାକିମଙ୍କୁ ଦେଲାବେଳକୁ ଗୋଲିଆ ବାବୁ କୋଉଠି ଥିଲେ ଧାଇଁଆସି ସେ ନୋଟ୍ ବିଡ଼ାଟି ଧରିପକାଇଲେ । ଏତିକି ବେଳକୁ ଭିଜିଲାନ୍ସ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଗୋଲିଆ ବାବୁଙ୍କର ନୋଟ୍ ଥିବା ହାତଟିକୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଧରିନେଲେ । ତାଙ୍କୁ କହିଲେ- ଆଉ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ଦରକାର ନାହିଁ, ଏବେ ଚାଲନ୍ତୁ, ଗାଡ଼ିରେ ବସନ୍ତୁ । ସେତିକିବେଳେ ବଡ଼ ହାକିମ କହିଲେ- “ଗୋଲିଆ ବାବୁ ଆପଣ ଏକାମ କଲେ କାହିଁକି ?” ଗୋଲିଆ ବାବୁ କହିଲେ- ଏ କଂଗ୍ରାକ୍ଚୁର ଜଣକ ଭିଜିଲାନ୍ସ ବିଭାଗ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ତା’ ଛଡ଼ା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ମୋର ଆଗନାହିଁ କି ପଛନାହିଁ ।” ମୋ ବିଷୟରେ କାହିଁକି ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ମୋ କଥା ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ନିଜ ଝିଅର ବାହାଘର କାମଟା ଭଲରେ ଭଲରେ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ଜାଣେ ବାପର ବଦନାମ ଥିଲେ ଝିଅର ବାହାଘର ମୁଣ୍ଡିଲ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଥିବେ ।” ବାସ୍ ସେତିକି ଆଉ ଅଧିକ କିଛି କହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ନଦେଇ ଭିଜିଲାନ୍ସ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀମାନେ ଗୋଲିଆ ବାବୁଙ୍କୁ ଜିପ୍ରେ ବସାଇ ନେଇଗଲେ ।

ଏବେ ବଡ଼ ହାକିମ ନିରବ । ସବୁ କର୍ମଚାରୀ ତୁପ । ପୁରା ଅଫିସ ନିଃଶବ୍ଦ । ନା- ନା- ଅଫିସ୍ କାନ୍ଥରେ ଓହଳିଥିବା ସେହି ପୁରୁଣା କାଳିଆ ସେହି ମୋଟା କାତର ବଡ଼ ମୁହଁ ଘଣ୍ଟାଟା ସବୁବେଳ ପରି ଟିକ୍ ଟିକ୍ ଶବ୍ଦ କରୁଥିଲା । ହେଲେ ସିଏ ଏବେ ସମୟ କହୁନଥିଲା- କହୁନଥିଲା- ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି ଗୋଲିଆ ବାବୁ ଠକର ଆଗ ନାହିଁ କି ପଛ ନାହିଁ । ହେଲେ ମୁଁ ଜାଣେ ଗୋଲିଆ ବାବୁଙ୍କର ମଣିଷପଣିଆ ଅଛି । ତାହା ପୁଣି ଉଦାୟେତେ ପୋତା ସେତେ ।।

ବାଣପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଦୂରଭାଷ : ୯୮୫୩୦୭୦୦୧୮

ବିକଳର ସ୍ବର

କବିତା ପଟ୍ଟନାୟକ

“ଦାମ୍ପତ୍ୟ” ଚମକାର ଶବ୍ଦଟି ଗୁରୁ ତିନୋଟି ଅକ୍ଷରରେ; ଯାହାର ଯାଦୁକରୀ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନକୁ କୋଟି ଲାବଣ୍ୟର ମହକରେ ମହକିତ କରେ ତ ପୁଣି କେବେ ଘନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରିଦିଏ। ସେହି ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ବିରାଟ ତତ୍ତ୍ବର ମହିମାରେ ମହିମଣ୍ଡିତ ମୋ କାହାଣୀଟି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏକ ଛୋଟ ଘଟଣାରୁ। ଆପଣମାନେ ନାୟକ ଭାବନ୍ତୁ ବା ଖଳନାୟକ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ମୋ କାହାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ସେହି ଅଗିତିପର ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ମୁଁ ଭେଟିଥିଲି ସାବିତ୍ରୀ ପୂଜାର ରାତିର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ।

ସେଦିନ ଫଳ ଦୋକାନରେ ଅସମ୍ଭବ ଭିଡ଼ ଥିଲା। ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳ ଚେହେରାର ବୁଢ଼ାଟିଏ ହାତଯୋଡ଼ି ଖୁବ୍ ନେହୁରା ହେଉଥାଏ ଦୋକାନୀ ବାବୁଙ୍କ ଆଗରେ ବାବୁ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ନିଅବାବୁ ଯୋଡ଼େ ତିନିଟା ଫଳ ଦେଇଦିଅ ବାବୁ। ଆଉ ଦୋକାନୀ ବାବୁ ଜଣଙ୍କ ଗଳା ଫଟାଇ ଘଉଡ଼ାଏ ଥା’ନ୍ତି ଏ ବୁଢ଼ା ଏ ଛାଡ଼ିକି ଫଳ ପାଖରୁ ଛାଡ଼ିକି ଠିଆହୁଅ। ଯା ଭାଗ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଆଣିବି ନାଲ ନାଲ ଶଃ ଯିଏ ଦେବ ତା ଦୋକାନକୁ ଯା ବୁଢ଼ା କିନ୍ତୁ ନଛୋଡ଼ ବନ୍ଧା ବାବୁ।

ଆଉ କେଉଁ ଦୋକାନ ବାବୁ; ତୁମ ଦୋକାନରୁ କ’ଣ ଦିଟା ଦେଇଦିଅ। ବୁଢ଼ାଟା ବୋଲି ଦୟା ଲାଗୁଥିଲା। ଶଃ ଗଳାଧକ୍ଷ ଦେଇ ବାହାର କରିବି। କହୁ କହୁ ବିରକ୍ତ ଦୋକାନୀର ହାତ ଲମ୍ବି ଆସିଲା ବୁଢ଼ାର ଗଳା ପାଖକୁ, ଆଉ ଦୋକାନୀର ଗଳାଧକ୍ଷରେ ବୁଢ଼ାଟି ମୋ ବ୍ୟାଗ୍ର ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଉ ଯାଉ ମୁଁ ତାକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଲାବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବୁଢ଼ା ମୋ ବ୍ୟାଗ୍ର ଯୋଡ଼େ ତିନିଟା ଫଳ ବାହାର କରି ହାତରେ ଧରିଲା ଆଉ ତଳକୁ ମୁହଁପୋତି ଭିଡ଼ ଭିତରୁ ବାହାରିଗଲା। ମୋ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ ଏଭଳି ଅବିଶ୍ବସନୀୟ ଦୃଶ୍ୟ ମୋତେ ଯେତିକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ତା’ଠୁ ଅଧିକ ବ୍ୟଥିତ ବି କରୁଥିଲା; ଖୁବ୍ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ଭାବେ ଦୋକାନୀକୁ ପଛସା ବଢ଼େଇଲି। ହାତୁଡ଼ିର ଗଳାଫଟା ଶବ୍ଦ ମୋର ପିଣ୍ଡରୁ ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା। ମୁଁ ମନ ଭିତରେ ବୁଢ଼ାମନସ୍କ ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲି। ଯାହାଫଳରେ ଦୋକାନୀ ଠାରୁ ବାକି ପଛସା ନନେଇ ଖୁବ୍ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରିଲି। ମନ ଭିତରେ ଗୁଡ଼ାଏ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଗୁଡ଼େଇ ତୁଡ଼େଇ ହେବାସହ ଖୁବ୍ ତାଣ୍ଡବ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ।

ଘରଣୀ ତା’ କପ୍ ସହ ଏକ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା କଏନ୍ ବଢ଼େଇ ଦେଉ ଦେଉ କହିଲେ ଫଳ ବ୍ୟାଗ୍ରରେ ପଡ଼ିଥିଲା; ଆଜିକାଲି କ’ଣ ଫଳ ସହିତ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଫୁଁ!!! ଘରଣୀଙ୍କର ଏ ଲଘୁ ପରିହାସ କିନ୍ତୁ ମୋ ମନକୁ ଛୁଇଁପାରୁନଥିଲା। ପ୍ରଶ୍ନର ଚକାଭଉଁରୀ ଭିତରେ ଗୁଡ଼େଇ ହେଉଥିବା ମନରେ

ଚମକ ଖେଳିଗଲା ଆଉ ମୁଁ ଖସିପଡ଼ୁଥିଲି ତଳକୁ ତଳକୁ। ଅପେକ୍ଷା ଥିଲା ସକାଳର।

ସାବିତ୍ରୀ ଥିବାରୁ ଘରେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ଆଉ ଆନନ୍ଦର ମହୋଲ ଥିଲା। ମାତ୍ର କୌଣସି ଖୁସି ସହ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିପାରୁନଥିଲି। ମୋ ଭିତର ଘୃଣ୍ଣିତତ୍ବ ମୋତେ ଅଣନିଃଶ୍ବାସୀ କରିପକାଉଥିଲା। ମୋ ନିଜ ଅଜାଣତରେ ମୁଁ ପୂର୍ବସଂଧ୍ୟାର ଫଳ ଦୋକାନୀ ପାଖକୁ ଚାଲିଆସିଲି। ତା’ଠୁ ବୁଢ଼ାର ଘର ଠିକଣା ବୁଝିବାବେଳେ ଦୋକାନୀର ବିସ୍ମୟଭରା ଆଖି ଦିଲଟା ମୋ’ ଉପରେ ଘୁରିଆସିଲା। ମାତ୍ର ମୋର ଅନ୍ୟମନସ୍କତା ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ହୁଏତ କିଛି ନକହି ମୋର ପୂର୍ବ ବାକି ଫେରେଇବା ପଛସା ସହ ବୁଢ଼ାର ଘର ଠିକଣା କହିଥିଲା।

ବହୁଳକ୍ଷରେ ଏକ ଛୋଟ କୁଡ଼ିଆ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲି। ତାଟିକବାଟ ଠେଲି ଭିତରକୁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ବୁଢ଼ାର ଆଖି ମୋ ଆଖି ସହ ମିଶିଗଲା। ସଜଳ ଓ ବିଷାରିତ ନେତ୍ରରେ ବୁଢ଼ା ମୋ ପାଖକୁ ଧାଇଁଆସିଲା; ଖୁବ୍ ସଂଭ୍ରମତାର ସହ ମୋତେ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲା। ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ମୋତେ ଏତେ ଦୂର ଭିଡ଼ିଆଣିଲା ସେହି ଉତ୍ତର ପାଇଁ ମୋତେ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ। ବାହାର ଅପେକ୍ଷା ଭିତର ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା ଖୁବ୍ ମର୍ମସ୍ପର୍ଶୀ। ତଳେ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଏକ କାର୍ଷ୍ଟଶୀର୍ଷ ବୁଢ଼ା ଶୋଇଥିଲା। ତା’ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଏକ ଷିଲ୍ ଥାଳିରେ ଏକ ନାଲି ସୁତା ଶାଢ଼ୀ, ଶଙ୍ଖା, ସିନ୍ଦୂର ଓ କିଛି ଫଳ ସଜା ହୋଇଥିଲା। ମନ ବୁଝିଲା ଭଳି ବୁଢ଼ା ମୋ ପାଖକୁ ଲାଗିଆସିଲା- କହିଲା ବାବୁ ବିଚାରି ବୁଢ଼ାଟା ତିନିଦିନ ହେଲା କିଛି ଖାଇନି। ପୂଜାକରି କ’ଣ ଦି’ଟା ପାଟିରେ ଦେବ ବୋଲି ଡାକିଲେ ବି ଶୁଣୁନି। ମନକୁ ମନ କହିଲା ଭଳି ବୁଢ଼ା ଗୁଣ୍ଡୁଗୁଣ୍ଡୁ ହୋଇ କହିଲା- ବୁଢ଼ାଟାର ନାଲି ଶାଢ଼ୀରେ ଭାରି ସଉକ। ପିନ୍ଧିବାକୁ ଭାରି ରଙ୍କ- ଦେଖିଲି କାନ୍ଥରେ ଟଙ୍ଗା ହୋଇଛି ଡାକ୍ତରୀ ସାର୍ଟିଫିକେଟସ ସହ ଏକ ବଡ଼ ଫଟୋ। ଖୁବ୍ ଉତ୍ସାହରେ ବୁଢ଼ା କହିଲା ବାବୁ ଏ ମୋ ପୁଅ ଡାକ୍ତର ହୋଇଛି। ଫରେନରେ ଅଛି। ମୋ ବୋହୂ ବି ଡାକ୍ତର। କହୁକହୁ ବୁଢ଼ା ନଥିକିନା ବୁଢ଼ା ପାଖରେ ବସିପଡ଼ିଲା। ପୁଅକୁ ପାଠ ପଢ଼େଇବାକୁ ଖୁବ୍ କଷ୍ଟ ହୋଇଛି ବାବୁ। ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ା ଦି’ଟା ଯେତେ କାମ କଲେ ବି ପଛସା ନିଅନ୍ତି ହୁଏ। ପୁଅ ପାଇଁ ପଛସା ପଠେଇ ସାରିବା ପରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ବଳେ। ବୁଢ଼ାଟା ବିଚାରୀ ଖୁବ୍ ଭୋକ ଉପାସ ସହିବି। ବୁଢ଼ାର ପିଞ୍ଜରା ଥରାଇ ବାହାରି ଆସିଲା ଏକ କ୍ଷୀଣ ଦୀର୍ଘଶ୍ବାସ। ବୁଢ଼ା ପାଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ଏକ File ର ପ୍ରଥମ Page ଟା ବୁଢ଼ାର death certificate ଥିଲା। ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ପାଖରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା “ରକ୍ତହୀନତା”। ପୃଷ୍ଠା ପରେ ପୃଷ୍ଠା ଲେଉଟାଇ ଚାଲିଲି। ଦେଖିଲି ବୁଢ଼ା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧକ୍ୟାନୁସରରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ। ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ବୟସରେ ବି ବୁଢ଼ା ୪ଥର

ବୁଢ଼ାକୁ ରକ୍ତଦେଇଛି । ବୁଢ଼ା ତା'ର ଅରଥର ହାତରେ ମୋ ହାତ ଦୁଇଟିକୁ ଧରିପକାଇଲା । ବାବୁ ମୁଁ ଗରିବ ସିନା ତୋର କି ଖଣ୍ଡ ନୁହେଁ । କେବଳ ଏ ବୁଢ଼ୀଟା ପାଇଁ ଅରି ଉଠିଲା ବୁଢ଼ାର ସ୍ବର; ତମାମ ଜୀବନର ଦୁଃଖ ସବୁ ଶବ୍ଦ ହୋଇ ବୁଢ଼ାର ଦାନ୍ତ ନଥିବା ପାଟି ଭିତରେ ଚକାଉଉଁରୀ ଖେଳୁଥିଲେ । ଛଅଦଶଶହର ହିସାବ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମାୟତାର ଝଲକରେ ବୁଢ଼ାର ଆଖି ଦି'ଟା ଚମକି ଉଠୁଥିଲା । କାହିଁକି କେଜାଣି ବୁଢ଼ାର ଦୁଃଖ ସବୁ ମୋତେ ସୁଖ ଭଳି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ ହେଉଥିଲା । ଜଣେ ମୃତା ଆଉ ଜଣେ ମୃତ୍ୟୁର ଦ୍ବାରଦେଶରେ । ଆଉ ଏ ଅନାବିଳ ଦାମପତ୍ୟ ପ୍ରେମର ମଧୁରିମାରେ ରୋମାଂଚିତ ହେଉଥିଲି ମୁଁ । ଘର ଘର ବୋଇଲେ ଦୁଇଟି ଟିଣବାକ୍ସ, କିଛି ବାସନ, କାନ୍ଥରେ ଟଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ଚାରିଟା ଫୋଟୋ ଆଉ ଦି'ଟା ଛିଣ୍ଡା କଦ୍ଦାକୁ ନେଇ ବୁଢ଼ାର ତେଲ ଲୁଣର ସଂସାର ଏବଂ ଏହି ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଏ ଜୀବନର ବିଶାଳ ସୌଧ ଆଉ ତା' ଭିତରେ ଲୁଚିଥିବା ସଫଳ ଜୀବନର ଚାବି ଯାହା ମୋତେ ମୁଗ୍ଧ, ବିସ୍ମିତ ଓ ରୋମାଂଚିତ କରୁଥିଲା । ବୁଢ଼ାର ଶୁଥ ଚର୍ମର ଧାରଦେଇ ଝରିପଡୁଥିଲା ଧାରଧାର ଲୁହ । ବୁଢ଼ା କିନ୍ତୁ କହିଚାଲିଥିଲା । ଡାକ୍ତର ବାବୁ କହୁଛନ୍ତି ବୁଢ଼ୀ ଆଉ ଏ ଦୁନିଆରେ ନାହିଁ । ବାବୁ ଡାକ୍ତରମାନେ କ'ଣ ସବୁବେଳେ ସତ କହନ୍ତି ? ? ? ମୋ ଡାକ୍ତର ପୁଅ ତ କେବେ ସତ କହିନି ବାବୁ ! ତମକ ଖେଳିଗଲା ମୋ ଭିତରେ । ଗୋଟିଏ ପୁଅ ପାଇଁ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା ସବୁପୁଅମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଜବାବ ଦେବାକୁ ହେବ । ବୁଢ଼ା ମୋତେ ସିଧା ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇ ଚାହିଁଥିଲା । ହୁଏତ ଜବାବ ଖୋଜୁଥିଲା ମୋ ଭିତରୁ । ବୁଢ଼ାର ପେଟୁଆ ଆଖି ଭିତରେ ମୁଁ ଭେରୁଥିଲି ମୋ ବାପାଙ୍କୁ । ଷ୍ଟିଲ୍ ଆଲିଟା ମୋ ଆଡ଼କୁ ଗୁଞ୍ଜାଇଦେଇ ବୁଢ଼ା କହୁଥିଲା ବାବୁ ବୁଢ଼ୀଟା ଆଖି ଖୋଲିଲେ ଏଇଟା ତାକୁ ଦେଇଦବ । ଭା.ରି.ଖୁ.ସି.ହେ.ବ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶୁଭୁଥିଲା ବୁଢ଼ାର ସ୍ବର ମୁଦି ହୋଇଆସୁଥିଲା ତା'ର ଆଖି । ହୁଏତ ଆଜିବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଡାକମୁନସି ଆମ ଭିତରେ ବଞ୍ଚିଛି , ଆଉ ଉତ୍ତର ପିଢ଼ିର ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ବକୁ ନେଇ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇ ଚାଲିଛି ।

ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ମୁଁ ମୋ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ନେଉ “ଶହେ ଆଠ ଆୟୁଲାନ୍ ସେବା” କୁ ଫୋନ୍ କଲି । ପରବାସୀ ବାପା-ବୋଉଙ୍କର ନିତୋଳ ଛବି ମୋ ଆଗରେ ହଠାତ୍ ଉଦ୍ଭାସିତ ହୋଇଉଠିଲା ଆଉ ଓଦା ହୋଇଯାଇଥିବା ଆଖିପତାକୁ ବାରମ୍ବାର ରୁମାଲରେ ପୋଛିଥିଲି ମୁଁ ।

ପଲଟନ ପଡ଼ିଆ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଦୂରଭାଷ- ୮୦୯୩୬୦୯୨୭୨

ଆମ ଆଖିରେ ‘ଆମରିସତ୍ୟ’

ଯଶବନ୍ତି ମହାପାତ୍ର

ହୀରା, ମୋତି, ମାଣିକ ନୁହଁଇ,
ପତ୍ରିକା ଖଣ୍ଡିଏ ଏହି,
ନୀତିବାଣୀଠାରୁ ଲୋକବାଣୀ ଯାଏଁ
ସବୁ କଥା ଦିଏ କହି । ୧ ।

‘ଆମରିସତ୍ୟ’ରେ ସତ୍ୟତେଜନାର କଥା,
ନିତିପଡ଼ା ହୋଇଥାଏ ,
ଦେଶବିଦେଶର ପ୍ରତିଟି ବାରତା,
ମନ କିଣି ନେଇଥାଏ । ୨ ।

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କବିତାଠାରୁ
ଗପ, ନାଟକ ପରିଯନ୍ତେ,
ପଢ଼ିବାପାଇଁ ବିବିଧ କଥା
ପାଆନ୍ତି ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ । ୩ ।
ଶିକ୍ଷା, ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା ଭଳି,
ସ୍ବଚ୍ଛ ଆଦର୍ଶର କଥା,
ସମାଜକୁ ନୂତନ ଆଲୋକ ଦେଖାଇ
ଦେଇଥାଏ ସଦା ଏହି ବାର୍ତ୍ତା । ୪ ।

ଗଣିତ, ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟ ବାରତା
ସଭିଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଚାଲିଛି,
‘ଆମରିସତ୍ୟ’ରେ ମହତ୍ ଜ୍ଞାନର
ବହୁତ କଥା ରହିଛି । ୫ ।

ଆମରିସତ୍ୟରେ ବହୁକଥା ଆମେ
ପ୍ରତିମାସେ ପଢ଼ିଥାଉ,
ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ
ସଦା ଆଶା ବାନ୍ଧିଥାଉ । ୬ ।

ଜ୍ଞାନର ଅମୂଲ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର
ଏହି ପତ୍ରିକାଟି ସତେ,
ତାକୁ ନ ପଢ଼ିଲେ କାହିଁକି କେଜାଣି
ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ ମତେ । ୭ ।

ଆମ ଆଖିରେ ସବୁବେଳେ ଏହା
ରହିଥିଲା, ରହିଥିବ
ସମାଜକୁ ସଦା ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ
ଅବିରତ ବାଣ୍ଟୁଥିବ । ୮ ।

ବିଡ଼ିଏ, କଲୋନୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ମହାନ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ

ଶ୍ରୀ ଜବାହରଲାଲ ସୁବୁଦ୍ଧି

ଆମର ପ୍ରିୟ ଦେଶ ଭାରତ ବର୍ଷକୁ ମୋଗଲ, ମରହଟ୍ଟା ଓ ଇଂରେଜମାନେ ଶହ ଶହ ବର୍ଷଧରି ଶାସନ କରି ଆସୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଭାରତବାସୀ ପେଷି ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଭାରତକୁ ସ୍ବାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ବହୁ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ

ତ୍ୟାଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ, ସେମାନଙ୍କର ବୀରତ୍ବର କାହାଣୀ ତଥା ଦେଶ ମାତୃକାକୁ ସ୍ବାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର, ନିଷ୍ଠେଷଣ ଓ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବହେଳାକୁ ଲୋକେ ଆଉ ବରଦାସ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏ ମହାନ ଦେଶରୁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତଡ଼ିଦେଇ ସ୍ବାଧୀନ ଭାବରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ଅବିଭକ୍ତ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ, ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ଅବିଭକ୍ତ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ବୀର ସହିଦ୍ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ, ବୀର ରାଧାକୃଷ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରାଏ, ଖୋରଧା ଅଞ୍ଚଳର ମହାନ ବିଜ୍ଞବା ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ, ଜେଙ୍କାନାଳର ବାଜିରାଉତଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁ ସଂଗ୍ରାମୀ ଦେଶର ସ୍ବାଧୀନତା ପାଇଁ ଜୀବନ ହାରିଥିଲେ । ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବ ମଣିଷ ସର୍ବଦା ତାହେଁ ସ୍ବାଧୀନ ଭାବେ ବଞ୍ଚି ରହିବା ପାଇଁ, କାରଣ ପରାଧୀନ ମଣିଷ ହେଉଛି ପଶୁ ସହିତ ସମାନ । ସ୍ବାଧୀନତା ହେଉଛି ମଣିଷର ଜନ୍ମଗତ ଅଧିକାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ସ୍ବାଧୀନତା ହେଉଛି ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ପ୍ରତୀକ । ନିଜ ଦେଶର ଜାତୀୟ ପତାକା ଓ ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ ହେଉଛି ତା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ । ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ଓ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ବରେ ଆମ ଦେଶର ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗେଇ ଯାଇ ୧୯୪୭ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ରେ ସ୍ବାଧୀନ ରାଷ୍ଟ୍ର ରୂପେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ଭାରତଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରି ଦେଶରେ ତାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ବଜାୟ ରଖି ପାରିଲା । ୧୮୫୭ ମସିହାରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ହୋଇଥିବା ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଯଦିଓ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଭାବେ ଐତିହାସିକମାନେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତା'ର ୪୦ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ

ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୧୭ ମସିହାରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଅଞ୍ଚଳରେ ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଗଣ ସଂଗ୍ରାମ ବାଣପୁର ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବୋଲଗଡ଼, ବେଗୁନିଆ, ଖୋରଧା, ପୁରୀ, ଗଙ୍ଗପଡ଼ା ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଜାମେଳି ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିବା ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ହିଁ ପ୍ରଥମ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ମାନ୍ୟତା ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାନିତ ହେବା ବିଧେୟ । ପରାଧୀନ ଭାରତରେ ଓଡ଼ିଶାର ଅବିଭକ୍ତ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଦେଶର ସ୍ବାଧୀନତା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଚାଲିଥିଲା । ସେହି ସମୟରୁହିଁ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ମନରେ ଦେଶ ସ୍ବାଧୀନ ହେବାର ବୀଜ ବପନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାବେ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କାଳ ଅର୍ଥାତ ଦୀର୍ଘ ୩୭ବର୍ଷ କାଳ କାରାବରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ମନ୍ଦଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ୧୮୬୨ ମସିହାରେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ନିଷ୍ଠୁର ଇଂରେଜ ଶାସକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅହଂକାର ଓ ଅହମିଆ ଯୋଗୁଁ କୌଣସି ନୀତି, ନିୟମ ବିବେକର ଶୃଙ୍ଖଳା ହିଁ ନଥିଲା । ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଗର୍ବ, ଅହଂକାର, ଔଚ୍ଛତ୍ୟ ଓ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତାର ସାମା ସରହଦକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଦେଶ ତମାମ୍ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିଲା ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଦମନର ତାଣ୍ଡବ ଲୀଳା । କଳେ ବଳେ ଓ କୌଶଳ କ୍ରମେ ଇଂରେଜମାନେ ଭାରତକୁ ଦୀର୍ଘ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ଶାସନ କରିବା ଥିଲା ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ତେଣୁ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ ପୂର୍ବରୁ ହଜାରୀ ବାଗ ଜେଲରେ ଦୀର୍ଘ ୧୭ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ଓ ୧୮୬୨ରେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଆସିରଗଡ଼ ଦୁର୍ଗଠାରେ ଦୀର୍ଘ ୨୦ବର୍ଷର କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ସର୍ବମୋଟ ଦୀର୍ଘ ୩୭ବର୍ଷ କାଳ ଦେଶରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକକାଳ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଶପାଇଁ ନିଜର ଅସୀମ ବିରତ୍ବ ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରକାଶ ଥାଉକି ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ହଜାରିବାଗ ଜେଲରେ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଥିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଉଦତ୍ତ ସାଏ ଓ ଦାଦା ବଳରାମ ସିଂହଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜେଲରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । କାରାଦଣ୍ଡ ସହ୍ୟ କରିନପାରି ତାଙ୍କ ଦାଦା ବଳରାମ ସିଂହ କାରାଗାର ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ।

ସେତେବେଳେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, କଲେବଳେ ଭାରତ ବର୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଣ୍ଡକୁ ରାଜା ମହାରାଜା ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ହସ୍ତରୁ କୌଶଳ କ୍ରମେ ଖସାଇ ଦେଇ ନିଜ ଅଭିଆରକୁ ନେଇ ଶାସନ କରିବା । ସେତେବେଳେ ସମ୍ବଲପୁରର ରାଜା ମଧୁକର ସାଏ ଥିଲେ ଚୌହାନ

ବଂଶର ଚତୁର୍ଥ ରାଜା । ଦୁଃଖର କଥା ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦାୟାଦ ନଥିବାରୁ ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କର ବିଧବା ରାଣୀ କିଛିଦିନ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ନୀତି ନୀୟମ ନେଇ ନିଜର ଅନଭିଜ୍ଞତା ହେତୁ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟରେ ଅରାଜକତା ବ୍ୟାପିଗଲା । ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଇଂରେଜମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗାଦିରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ନାରାୟଣ ସିଂହଙ୍କୁ ଶାସନ ଗାଦିରେ ବସାଇଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ନାରାୟଣ ସିଂହଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଆଣିବେ । ସେତେବେଳେ ସମ୍ବଲପୁର ଓଡ଼ିଶାର ଶେଷ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇନଥିଲା । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମାତ୍ର ୧୮ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ନିଜ ଜନ୍ମ ମାଟିର ଟେକ ତଥା ସ୍ବାଧୀନତା ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରଖିବା ଲାଗିକେତେଜଣ ପ୍ରିୟ ଦେଶଭକ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗୀଭାବେ ଓ କିଛି ଦେଶପ୍ରେମୀ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଶୋଷଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳର ଅନୁନ୍ନତ ଜନଜାତି ବନବାସୀଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ, ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା, ପରମ୍ପରା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ଉତ୍ଥାନ ଲାଗି ସମବେତ ସ୍ବର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଧୋ ସିଂ, କୁଞ୍ଜଳ ସିଂହ, ଐରୀ ସିଂହ, ଉଦନ୍ତ ସାଏ, ବୈରୀ ସିଂହ, ଗଣେଶ୍ବର ଦେଓ, ଉତ୍କଳ ସାଏ, ସାଲେଗ୍ରାମ ବରିହା, ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ, ପାହାଡ଼ାସିଂହ, ରାଜି ଘାସିଆ, କମଲ ସିଂହ, ସାଲିକ ରାମ ବରିହା, ହାତୀ ସିଂହ, ଲୋକନାଥ ପଣ୍ଡା, ଗଡ଼ିଆ, ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ପଦ୍ମନାଭ ଗୁରୁ, ଜଗବନ୍ଧୁ ହୋତା, ତ୍ରିଲୋଚନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଓ ଆହୁରି ଅନେକ ବୀର ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହି ବୀର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ନିଶ୍ଚୁର ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର, ଅନୀତିର ଶିକାର ହୋଇ ପାଶାଦଣ୍ଡ ପାଇଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ଆଶ୍ଚାମାନର କଳାପାଣି ଅର୍ଥାତ୍ ସେଲୁଲାର ଜେଲରେ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ହଜାରବାଗ୍ ଜେଲରେ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଜନ୍ମଭୂମି ପାଇଁ ହସି ହସି ଆତ୍ମବଳୀ ଦେଇଥିବା ବୀର ସହିଦ୍ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ଓ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ବୀରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରତ ବର୍ଷର ପ୍ରତିଟି ଜନତାର ମଥା ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହିତ ଅବନତ ହୋଇଯାଏ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହିତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ସ୍ବରୂପ ସ୍ବତଃ ଝରିଆସେ ଦୁରିତୋପା ଅଶ୍ରୁ । ଧନ୍ୟ ଏ ଦେଶର ବୀର ସହୀଦ କୁଳ ଯାହାଙ୍କ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ଦେଶ ସ୍ବାଧୀନ ହେଲା । ଧନ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ସମାଜ ସେବା ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ।

ବଡ଼ତୋଟା, ଜଟଣୀ, ଖୋରଧା

ମୋ-୯୪୩୮୩୫୫୨୩୭୭

କେମିତି କହିବି

ଲୋକନାଥ ମହାପାତ୍ର

କେମିତି କହିବି ଦେଇନାହିଁ କିଛି
ଏ ଜୀବନେ ପଥେ ମୋର
ଚୌରା ଅଶୀ ଲକ୍ଷ ଜନମ ଉତ୍ତାରେ
କରିଛ ମଣିଷ ସାର ୧୦ ।
କଷ୍ଟ ଦେଇଅଛ ଗାଇବାକୁ ସଦା
ତୁମ ନାମ ସୁଧାମୃତ
ଦେଇଅଛ ହସ୍ତ ଦେଖୁ ତୁମ ରୂପ
ଯୋଡ଼ିବାକୁ କରପଡ଼
ଖଞ୍ଜିଛ ନୟନ ହେ କଳାବଦନ
ଦେଖିବାକୁ ସୁଧା ଧାର ୧ ।
କେମିତି.....
କର୍ଷ୍ଣ ଦେଇଅଛ ଶୁଣିବାକୁ ନିତି
ଶ୍ରୀ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ର
ମଥା ମୋ ଗଡ଼ିଛ ତୁମ ପାଦତଳେ
ହେବାପାଇଁ ଅବନତ
ପାଦ ଦେଇଅଛ କେତେ ଯତନରେ
ଯିବାପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ୧ ।
କେମିତି.....
ତୁମ ନାମ ଜପି ଭବପାରାବାରୁ
ଯେହ୍ନେ ହୋଇଯିବି ପାର
ମଣିଷ ଜୀବନ କର ହେ ସଫଳ
ଆହେ କାଳିଆ ଠାକୁର
ତୁମେ ଏକା ସତ୍ୟ ଆଉ ସବୁ ମିଛ
ଖାଲି ଅଡ଼େଇ ଦିନର ୩ ।
କେମିତି.....

‘ଶାନ୍ତାଲୋକ’, ଦୋଳମଣ୍ଡପ ସାହି,
ଢେଙ୍କାନାଳ, ଫୋନ୍- ୦୬୭୭୨- ୨୨୩୦୪୨

ମା' ଦୁର୍ଗା ଆସିବେ

ମଞ୍ଜ ଦାସ

ଝିଲିମିଲି ସକାଳରେ
ଶରତର ସୁରୁଯ,
ନାଲିନାଲି କିରଣରେ
ବୁଣିଦିଏ ମୁରୁଜ ।

ଖୁସି ଖୁସି ଲାଗେ ମନ
ଦେଖୁ ସେଇ ଆକାଶ,
ଭସା ଭସା ବାଦଲର
ଶାନ୍ତକାନ୍ତ ପରଶ ।

ଗହ ଗହ ନାଦେ ଖାଲି
କମ୍ପିଉଠେ ମେଦିନୀ
ମହ ମହ ଧୂପ ଦୀପେ
ମହକିତ ଧରଣୀ ।

ରହି ରହି ଘଷ ଘଷା
ବାଜିଲାଣି ମଣ୍ଡପେ,
କହି କହି ଯାଏ କାନେ
ମା' ଦୁର୍ଗା ଆସିବେ ।

ଗୁଣୁଗୁଣୁ ଶବଦରେ
ମଧୁପର ସ୍ବାଗତ,
ଗୁଣୁଗୁଣୁ ନୂପୁରରେ
ମା'ପାଦ ଶୋଭିତ ।
ପାପୀ ତାପୀ ମହିଷକୁ
ବଧ କର ଜଗତେ
ଯୁଗ ଯୁଗ ତୁମ ନାମ
ଗାଉଥିବା ମରତେ ।

ଚାଟରା (ନଡ଼ିଆ ବାଗ)
ଜଗତସିଂହପୁର- ୭୫୪୧୦୩
ଦୂରଭାଷ : ୯୨୩୭୮୫୫୪୭୮

ମଧୁସୂରଣେ

(ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ)

ଡଃ. ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓଝା

ମହାମନା ଆହେ ମଧୁସୂଦନ
ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ ତୁମ କଥା,
ଧୂତ ହୁଏ ହିଆ ଧସାଦିଆଙ୍କ
ଧୁରାଣେ ନତ କରନ୍ତି ମଥା ।।
ସୂର୍ଯ୍ୟତେଜକୁ ପଦ୍ମିନୀ ସହିବା
ସମେ ସୁର ସିନା ଜାଣିପାରନ୍ତି,
ଦର୍ପଣସମ୍ମୁଖେ ରହିଲେ କେହି
ଦକ୍ଷେ ନିଜକୁ ଦେଖୁପାରନ୍ତି ।।
ନବ ଉତ୍କଳର ନିର୍ମାତା ତୁମେ
ନଭେ ଥାଇ ଝରାଅ ଆଶିଷ,
ଦାୟଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲେ ଉତ୍କଳ ପାଇଁ
ଦାସପଣେ ତା' ଅଶେଷ,
ସଦା ସେବାରେ ମନ ରହୁ ଆମ
ସତ୍ୟ ଦେଶର ହେଉ ପ୍ରକାଶ ।।

ସିଂହମାପୁର, ବହୁଗ୍ରାମ

କଟକ- ୭୫୪୨୦୦

ମୋ- ୯୮୬୧୯୬୧୧୭୩

୨୪ ପୃଷ୍ଠାର ସୁ-ତୋକୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର

6	1	2	8	7	9	4	3	5
3	9	7	4	5	1	2	6	8
4	8	5	3	2	6	7	9	1
1	4	6	9	8	7	5	2	3
9	5	8	6	3	2	1	4	7
7	2	3	5	1	4	9	8	6
5	6	1	2	9	8	3	7	4
8	7	9	1	4	3	6	5	2
2	3	4	7	6	5	8	1	9

ସଫଳ ସାଧନା କରେ କାମନା

ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ନାୟକ

କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିନପାରିଲେ, କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ
ଅନ୍ତତଃ ତାହାର କ୍ଷତି କରିନାହିଁ ମନେରଖି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ।

ଅନ୍ୟର ପ୍ରଶଂସା ନକର ପଛକେ ହେବନାହିଁ କିଛି ଉଣା
କଦାପି ତାହାର ନିନ୍ଦା କରନାହିଁ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ହେବ ବଣା ।

ଅନ୍ୟର ହୃଦୟେ ପ୍ରୀତିର ବନ୍ଧନ ବାନ୍ଧି ନପାରିବ ଯଦି
ଘୋର ଅନ୍ଧତା ଆସିବ ଜୀବନେ ତାକୁ ଘୃଣା କରି ଯଦି ।

ଶୁଦ୍ଧାର ପାବନ ସ୍ଵାତ ଭରିଦିଅ ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟ କୋଣେ
କର୍କଶ କଥନେ ଆଘାତ ନକର ସଦା ରହିଯିବ ମନେ ।

ଶକ୍ତି ଅନୁକ୍ରମେ ନିତି ବାଣ୍ଟିଚାଲ ସ୍ନେହ ଉଲ୍ଲାସ ରତନ
ନିରାଶ ହୃଦୟେ ଜଗାଅ ଆଶାର ସୁଶୋଭନ ପଦ୍ମ ବନ ।

ମଧୁର ବିନୟ ବଚନ ପରଶ ଅପର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
ଛଳ-ମନ୍ଦ-ମିଥ୍ୟା କଥା କହନାହିଁ ସ୍ଵାର୍ଥ ହାସଲ ପାଇଁ ।

ପଥକକୁ ଦିଅ ସୁମାର୍ଗ ପ୍ରେରଣା ଅବାଟକୁ ଯାଉଛୁଲି
ଦୁର୍ବଳକୁ ବାଣ୍ଟି ସୁରକ୍ଷା-କବଚ ବାଧାବିଘ୍ନ ଦେବ ଠେଲି ।

ଭଣ୍ଡାମି, ଠକାମି, ଅସଦାଚରଣ ବିଲୋପ ସମସ୍ତ କର
ଦୁର୍ଜନୀ, ଦୁର୍ନୀତି ଅନ୍ୟାୟ ଅନୀତି କର ଶୀଘ୍ର ତିରସ୍କାର ।

ବାଦ, ପ୍ରତିବାଦ କୁଟକପଟତା ଧ୍ଵଂସର କାରଣମାନ
ସମାରି ବୃକ୍ଷରୁ ଉପାଡ଼ି ଦେବାକୁ ସାହସ ବାନ୍ଧ ବହନ ।

ଅହଂତା, ଅଶାନ୍ତି ହଟାଅ ମନରୁ ସୃଷ୍ଟି ବିଶ୍ଵ ପ୍ରୀତିମୟ
ପ୍ରତିଟି କର୍ମରେ ଉତ୍ତମ ବିଚାର ଫଳହୁଏ ମଧୁମୟ ।

ଜୀବନ-ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ କର ପ୍ରକାଶି ଦିବ୍ୟ- ଚେତନା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ- ପ୍ରୋଢ଼ଳ ଭାରତେ ସଫଳ ସାଧନା କରେ କାମନା

ଗୁରୁ

ଶ୍ରୀମତୀ ରେଣୁକା ରଥ

ଯା' କରୁଣାବଳେ ମଣିଷ ଜନମ
ଲଭିଲି ଏ ଧରାଧାମେ,
ପରମ ଈଶ୍ଵର ପ୍ରଭୁ ପରାପୁର
ପରମଗୁରୁ ଜୀବନେ,
ଜଠରେ ଦଶମାସ ଯେ ରଖିଲା
ଜନମି ଦେଖିଲି ସାରା ଜଗତ,
ହସ୍ତଧରି ଯିଏ ଚାଲି ଶିଖାଇଲେ
ଦେଖିଲି ଜୀବନଯାତ ।
ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ଆଦ୍ୟ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ
ପ୍ରିୟ ଗୁରୁ ପିତାମାତା ।
ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନେ ଯାର ହରିଲା ତମିସ୍ରା,
ବିଦ୍ୟାଦାନେ ହେଲି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟ,
ଜୀବନସାରା ବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟୟନେ
ବିଦ୍ୟାଗୁରୁ ସେ ମୋ ଚିର ନମସ୍ୟ ।
ଯା'ର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେଲା
ପାରୁଣରେ ଥିବା ଅଦୃଶ୍ୟତତ୍ତ୍ଵ,
ଅସାର ଜୀବନେ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସଦା ସେ
ଭୁଲି ହେବନାହିଁ ତାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ଵ ।
ଜୀବନେ ଏ ଗୁରୁ ନୁହନ୍ତି ତ ନର
ମାନବ ଦେହେ ଜୀବନ୍ତ ଠାକୁର,
ଗୁରୁ ସଦା ଦିବ୍ୟ, ଗୁରୁ ସଦା ଭବ୍ୟ
ଗୁରୁ ସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ସଦାଭାସ୍ବର ।

ପାଲେସ ଲାଇନ, ବଲାଙ୍ଗୀର

ଦୂରଭାଷ : ୯୯୩୮୦୬୮୪୦୨

ମୃତ୍ୟୁ ସୌଦାଗରଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଦର୍ଶନ

ବିଜୟ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

କଥାରେ ଅଛି ନିଜେ ମଲେଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଖିପାରିବ। ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ସଂବାଦ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଜନିତ ଶୋକ ବା ସମବେଦନା ବାଉଁ ଦେଖିପାରିବା କାହା ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଅଘଟଣ ଜଣେ ବିପୁଳ ଧନଶାଳୀ ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ‘ଆଲଫ୍ରେଡ୍ ବର୍ଣ୍ଣହାର୍ଡ୍ ନୋବେଲ’। ୧୮୩୩ ମସିହାରେ ସ୍ୱିଡେନ୍ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଟକହୋମ୍ ଠାରେ ଜନ୍ମହୋଇ ୧୮୯୬ ଡିସେମ୍ବର ୧୦ ତାରିଖରେ ଇଟାଲୀର ସାନରେମୋ ସହରରେ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ।

ସେ ଉତ୍ତାବନ କରିଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନର ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଡିନାମାଇଟ୍। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବ୍ଲିଷ୍ଟିଂ ଜିଲାଟିନ, ବାଲିଷ୍ଟାଇଟ୍, ଡେଟ୍ରୋନେଟର ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ବିଜ୍ଞାନର ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ତାବନ ଓ ବିକ୍ରୟରୁ ସେ ବିପୁଳ ଅର୍ଥଲାଭ କଲେ। ବୋଫର୍ସ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀକୁ କିଣିନେଇ ସେଥିରେ କମ୍ପାନୀ ବନ୍ଧୁକ ଭଳି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ କରି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ବିକ୍ରୟ କଲେ। ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ସମୟକୁ ପୃଥିବୀର ଜଣେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କୋଟିପତି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭାବେ ସେ ପରିଚିତ ହେଲେ।

ଆଲଫ୍ରେଡ୍ଙ୍କ ପିତା ଇମାନ୍ୟୁଏଲ ନୋବେଲ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଉତ୍ତାବକ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ତିନିପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲଫ୍ରେଡ୍ ଥିଲେ ସବାସାନ। ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଭାଇ ଲୁଡ୍‌ବର୍ଗ ଫ୍ରାନ୍ସକୁ ପରିଭ୍ରମଣରେ ଯାଇଥିବାବେଳେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲା। ଫ୍ରାନ୍ସର ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଡିନାମାଇଟ୍ ଉତ୍ତାବକ ଆଲଫ୍ରେଡ୍ ନୋବେଲ ମନେକରି ଶୋକବାର୍ତ୍ତାରେ ଲେଖିଲେ ‘ମୃତ୍ୟୁ ସୌଦାଗରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା ଯିଏକି ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହତ୍ୟା କରିବାର ଉପାୟ ବାହାର କରି ବିପୁଳ ଧନ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ।’

ଆଲଫ୍ରେଡ୍ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପଢ଼ି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେଲେ। ଲୋକଙ୍କର ତାଙ୍କପ୍ରତି ଏଇ ଧାରଣା ? ଏତେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଠୁଲକରି କି ଲାଭ ? ଏହାହିଁ ଥିଲା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ।

ତାଙ୍କର ବିପୁଳ ଅର୍ଥକୁ ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ସ୍ମରଣାୟ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ସକାରମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତାକଲେ। ୧୯୯୫ ମସିହାରେ ୯୦ ଲକ୍ଷ ପାଉଣ୍ଡ ବା ୨୫୦ ଆୟୁତ ଡଲାର ଗଚ୍ଛିତ ରଖି ତାହାର ସୁଧରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଞ୍ଚୋଟି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପୁରସ୍କାର ଦେବାକୁ ସ୍ଥିରକଲେ। ‘ନୋବେଲ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍’ ନାମରେ ଏକ ଦାତବ୍ୟ ପାଣ୍ଠି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଆରମ୍ଭ କଲେ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର।

ତାଙ୍କ ଦାତବ୍ୟ ପାଣ୍ଠିରୁ ବାର୍ଷିକ ଯେଉଁ ସୁଧ ମିଳେ ସେଥିରେ ପୃଥିବୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯାଏ। ଏହି ପାଉଣ୍ଡେସନ୍ ଏକ ଡାଇରେକ୍ଟର ବୋର୍ଡ୍ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ। ସ୍ୱିଡେନ୍ ସରକାର ଏହାର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ଏହି ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର।

ପ୍ରଥମରୁ ଏହା ପାଞ୍ଚୋଗୋଟି ବିଭାଗରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଆସୁଥିଲା। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା- (୧) ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ, (୨) ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ, (୩) ଚିକିତ୍ସା ତଥା ଶରୀର ତତ୍ତ୍ୱ ବିଜ୍ଞାନ, (୪) ସାହିତ୍ୟ ଓ (୫) ଶାନ୍ତି। ୧୯୬୬ ମସିହା ଠାରୁ ନୋବେଲ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ଓ ସ୍ୱିଡେନ୍ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବ୍ୟାଙ୍କ ମିଶି ‘ଅର୍ଥନୀତି ବିଜ୍ଞାନ’ରେ ଆଉ ଏକ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଆସୁଛନ୍ତି। ଏହାର ନାମ ଅର୍ଥନୀତି ବିଜ୍ଞାନରେ ଆଲଫ୍ରେଡ୍ ନୋବେଲଙ୍କ ସ୍ମାରକୀ ପୁରସ୍କାର।

ବିପୁଳ ଧନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସେ ଜୀବନରେ ସୁଖୀ ହୋଇପାରିନଥିଲେ। ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା ତାଙ୍କୁ ଚିଡ଼ିଚିଡ଼ିଆ ପ୍ରକୃତିର କରିଦେଇଥିଲା। ସର୍ବଦା ଏକୁଟିଆ ରହିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଜଣେ କଞ୍ଚନାପ୍ରେମୀ କବି ଓ ବାସ୍ତବବାଦୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଥିଲେ। ବିବାହ ବୟସରେ ସେ ଯେଉଁ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଭଲପାଉଥିଲେ ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଜୀବବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାରୁ ଆଲଫ୍ରେଡ୍ ଆଉ ବିବାହ କରିନଥିଲେ। କୁହାଯାଏ ଜୀବବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଘୃଣାଭାବ ଜନ୍ମିଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟରେ ଜୀବବିଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇନଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ସମୟରେ ଏହା ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନ, ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ, ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ଭଳି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ଥିଲା। ସେ ନିଜେ ଜଣେ କବି ଓ ସାହିତ୍ୟିକ ଥିବାରୁ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁରାଗ ଥିଲା। ତେଣୁ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ରଖିଲେ ଗୋଟିଏ ପୁରସ୍କାର। ସର୍ବୋପରି ‘ମୃତ୍ୟୁଦୂତ’ ବା ‘ମୃତ୍ୟୁର ସୌଦାଗର’ ବୋଲି ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୁର୍ନାମ ଥିଲା ତାକୁ ଦୂରକରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତିପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ରଖିଥିଲେ। ଆଶା କରାଯାଏ, ତାଙ୍କୁ ଆଉ ପୂର୍ବଭଳି ‘ମୃତ୍ୟୁଦୂତ’ ନକହି ଶାନ୍ତିଦୂତ କୁହାଯିବ।

ମୁକୁନ୍ଦପ୍ରସାଦ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୩୮୬୬୬୮

ବୋକା ବିଲୁଆ

ଜଂ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରକାଶ ଦାସ

ଏକ ଜଙ୍ଗଲରେ ଗୋଟିଏ ବିଲୁଆ ରହୁଥିଲା। ସବୁଦିନ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜନ୍ତୁ ସବୁକୁ ମାରି ଖାଇ ଚଳୁଥାଏ। ଥରେ ଗୋଟିଏ ଠେକୁଆ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଟିଏ ପଥର ପାଖରେ ପିଟି ହୋଇ ତାର ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଗଲା ଓ ସେ ଛୋଟା ହୋଇଗଲା। ତେଣୁ ସେ ଆଉ ଆଗପରି ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି କରି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଭୋକରେ ଆଉଁସ ପାଉଁସ ହୋଇ ମନମାରି ବସିଥାଏ। ଭୋକ ସମ୍ଭାଳି ନ ପାରି ସେ ଗୋଟିଏ ଗଧୁଆକୁ ନେହୁରା ହୋଇ ସବୁ କଥା କହିଲା ଓ ତାକୁ ତା ପାଖରେ ହେଲପର ଭାବେ ରଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲା। ଗଧୁଆ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ରାଜି ହେଲା ଓ ଛୋଟା ବିଲୁଆ ଗଧୁଆର ହେଲପର ହୋଇ ରହିଲା। ଗଧୁଆ ଯାହା ଶିକାର କରେ, ନିଜେ ପେଟ ପୂରା ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ବଳକା ଯାହା ରହେ ତାକୁ ବିଲୁଆକୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଏ। ଏମିତି ବେଶ୍ କିଛି ଦିନ ଚଳିଗଲା। ବିଲୁଆର ଗୋଡ଼ ଆସ୍ତେଆସ୍ତେ ସାମାନ୍ୟ ଭଲହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ସେ ଛୋଟେଇ ଛୋଟେଇ ବେଶ୍ ଜୋରରେ କିଛି ଦୂର ଦୌଡ଼ିଯିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଲା।

ଦିନେ ହେଲପର ଛୋଟା ବିଲୁଆ ଅତି ଗର୍ବର ସହିତ ଗଧୁଆକୁ କହିଲା- ସାର୍! ଆପଣ ଆଉ ପରିଶ୍ରମ କରି ଶିକାର ପଛରେ ଦୌଡ଼ିବା ଦରକାର ନାହିଁ। ଏଣିକି ମୁଁ ଲୁଚିଲୁଚି ବେଶ୍ ଶିକାର କରି ଆଣିବି। ଦୁହେଁ ମନଭରି ଖାଇବା। ଗଧୁଆ ବିଲୁଆର କଥାଶୁଣି ମନେ ମନେ ହସିଲା- ଭାବିଲା ଯାକୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦେବି। ଗଧୁଆ ଖୁସିହୋଇ କହିଲା- ହେଉ ଦେଖ, ସେତିକି ବେଳକୁ ମୁଁ ଏଠୁ ଦଉଡ଼ି ଯାଇ ତା ବେଳକୁ ମାଡ଼ି ବସିବି- ଦୁହେଁ ଆରାମରେ ଖାଇବା। ବିଲୁଆ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଲୁଚି ଲୁଚି ଯାଇ ଜିରାଫର ପଛ ଗୋଡ଼କୁ କାମୁଡ଼ି ଦେଲା ବେଳକୁ ଜିରାଫ୍ ଏମିତି ଶକ୍ତ ଲାତ ମାରିଲା ଯେ ବିଲୁଆ ୨୦/୨୫ ହାତ ଦୂରରେ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଲା- ଖାଲି କେଁ କେଁ ହେବା ଛଡ଼ା ଆଉ ସେଠୁ ଉଠି ଆସିବା ପାଇଁ ତାର ଶକ୍ତି ନ ଥିଲା। ପୁରା ମେରୁଦଣ୍ଡ ୪୫ଶ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା। ତେଣୁ ଆଉ ଉଠିବା ସଂଭବ ହେଲାନାହିଁ। ଆଖିପିଛୁଳାକେ ଜିରାଫ୍ ବୁଲି ପଡ଼ି ଆଗଦୁଇ ଗୋଡ଼ରେ ହେମଦଣ୍ଡରେ ଅଦା ଛେଟିଲା ପରି ବିଲୁଆକୁ ଛେଟି ଛେଟି ମାରି ଦେଲା। ବିଚାରା ହେଲପର ବିଲୁଆର ପ୍ରାଣବାୟୁ ସେଇଠି ଉଡ଼ିଗଲା।

ତେଣୁ କଥାରେ ଅଛି- ‘ନିର୍ବୋଧ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଦୁଃଖ ଅବଶ୍ୟ ମିଳିଥାଏ।’

ରାଉରକେଲା-୭

ଦୂରଭାଷ : ୮୮୯୫୫୦୦୪୫୪

ତମ ଘର ମୋ' ଘର

ସଜି ମହାନ୍ତି

ତମେତ ରହିବା ଲୋକ ତମ ରାଜବାଟୀରେ
କେମିତି ପଡ଼ିଲା ପାଦ ମୋର ଏଇ କୁଟୀରେ ।।

ମୁଁ ଶୁଣିଛି ତମଘର ଆଉ ଗୋଟେ କୋଣାଟି
ଯେ ଦେଖିଛି ସେ କହିଛି ଅଫେରା ତା' ପଲକ
ମୋ'ଘର ମୁଁ ତିଆରିତ ତୁଚ୍ଛା ଝାଟି ମାଟିରେ
କେମିତି ପଡ଼ିଲା ପାଦ ମୋର ଏଇ କୁଟୀରେ ।।

ତମଘର କବାଟରେ ହୀରା ମୋତି ଖଞ୍ଜିତ
କେତେ କୁଟିକମ କରି ମୁଖଶାଳା ଚଢ଼ିତ
ମୋ'ଘର କବାଟ ଦେଖ ତାଳପତ୍ର ତାଟିରେ
କେମିତି ପଡ଼ିଲା ପାଦ ମୋର ଏଇ କୁଟୀରେ ।।

ତମ ଘରେ ଆଲୁଅର ଝିଲିମିଲି ରୋଷଣୀ
ତମରାଣୀ ପିନ୍ଧୁଥିବ ନିତି ପାଟ ବସନୀ
ମୋ ପିନ୍ଧା ବସନ ସାରା ପୁରିଥାଏ ଗଣ୍ଡିରେ
କେମିତି ପଡ଼ିଲା ପାଦ ମୋର ଏଇ କୁଟୀରେ ।।

ମଣୋହିକୁ ଘିଅ ଅନ୍ନ ଜାତିଜାତି ବ୍ୟଞ୍ଜନ
ବାସନାରେ ପେଟପୂରେ ହୁଏ ଅଧା ଭୋଜନ
ମୁଁ ଖାଏ ପଖାଳସାଙ୍ଗେ ଲୁଣ ଲଙ୍କା ଚାଟିରେ
କେମିତି ପଡ଼ିଲା ପାଦ ମୋର ଏଇ କୁଟୀରେ ।।

ଗଜଦନ୍ତ ପଲଙ୍କରେ ସଜା ଶେଯ ସୁପାତି
ମହମହ ବାସୁଥିବ ଯୁଦ୍ଧ ଯାଇ ସେବତୀ
ମୁଁ ଏଠି ଯାଉଛି ନିଦ ଖଣ୍ଡେ ଛିଣ୍ଡା ପଟିରେ ।।

ତମର ସେ ରାଜବାଟୀ ତମପାଇଁ ମହାର୍ଘ୍ୟ
ମୋ ପାଇଁ ମୋ ଝାଟିମାଟି ଘର ମୋର ସରଗ
ମଲାପରେ ଆମେ ଦୁହେଁ ମିଶିବାତ ମାଟିରେ
କପାଳ ଲିଖନ କହ କିଏ ଦେବ କାଟିରେ ।।

ଗୁରୁ

ତ୍ରିଲୋଚନ ଦାସ

ଗୁରୁ ହେ, ଘେନ କୁସୁମାଞ୍ଜଳି ମୋ'
ଚରଣେ ପ୍ରଣତି ଜାଲୁଛି,
ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଦିଅ
ଅମୃତର ଧାରା ଝରୁଛି ॥୦॥
ତୁମେ ତିଆରୁଛ ଆମରି ଜୀବନ
ସାଜିଛ ତୁମେ ତ ବିନ୍ଦାଶୀ,
କଳିକାରୁ ଫୁଲ ଫୁଟାଅ ତୁମେ ତ
ସଙ୍ଗୀତେ ସୁରର ରାଗିଣୀ
ତୁମ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନେ ଦିବ୍ୟ ଶକତିରେ
ପଙ୍କରୁ ପଙ୍କଜ ଫୁଟୁଛି.....॥୧॥

ଗୁରୁ ହେ, ଘେନ.....

ଜୀବନ ପଥରେ ଆମେ ପଥଚାରୀ
ବଟବୃକ୍ଷ ପରି ରହିଛ,
ଚାଲି ଚାଲି ଆମେ ଥକିପଡ଼ୁ ଯେବେ
ଆନନ୍ଦେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଉଛ,
ତୁମେ ପିତା ମାତା ସଦଜ୍ଞାନ ଦାତା
ଭକତି ସୁମନ ଦେଉଛ.....॥୨॥

ଗୁରୁ ହେ, ଘେନ.....

ଦେଶ ଜାତି ସେବା ହେଉ ଆମ ବ୍ରତ
ଉଷାହ ଭରିଛ ମନରେ,
ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ସେବା ହେଉ ଆମ ଧ୍ୟୟ
ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛ ଅନ୍ତରେ,
ଆଶୀର୍ବାଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ ହେ
ଶତ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଛି.....॥୩॥

ଗୁରୁ ହେ, ଘେନ.....

ଶ୍ରୀବିହାର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଦୂରଭାଷ : ୯୮୫୩୫୩୫୦୯୫

ଦୂରଭାଷ - ୮୮୯୫୬୨୨୫୭୫

ସ୍ବାଇନ ଫ୍ଲୁ

ଡା ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ
ଏମ.ବି.ବି.ଏସ.ଏମ.ଏସ

ଏହା କଣ ?

ଏହାକୁ ସ୍ବାଇନ ଇନଫ୍ଲୁଏନ୍ସା, ଘୁଷୁରୀ ଇନଫ୍ଲୁଏନ୍ସା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଏକ ଭୂତାଣୁ ଜନିତ ରୋଗ । ଏହା ଶ୍ୱାସଯନ୍ତ୍ରରେ ହୁଏ । ଏହି ରୋଗ ପ୍ରଥମେ ଘୁଷୁରି ଦେହରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଏହାକୁ ସ୍ବାଇନ୍ ଫ୍ଲୁ କହନ୍ତି ।

ଏହାର କାରଣ-

ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଚ୍ୱ ଏନ୍ୱ ଇନଫ୍ଲୁଏନ୍ସା ‘ଏ’ ଭୂତାଣୁ ଯୋଗୁ ହୁଏ । ବେଳେବେଳେ ଏଚ୍ୱ ଏନ୍ୱ, ଏଚ୍ୱ ଏନ୍ୱ ଏନ୍ୱ ଏନ୍ୱ ଏନ୍ୱ ଏନ୍ୱ ଇନଫ୍ଲୁଏନ୍ସା ଭୂତାଣୁ ଯୋଗୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଇନଫ୍ଲୁଏନ୍ସା ଭୂତାଣୁର ବାହ୍ୟ ଭାଗରେ ଥିବା ପ୍ରୋଟିନ ଅନୁସାରେ ଏହାର ନାମ କରଣ କରାଯାଇଥାଏ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାର H_1N_1 ଏବଂ H_2N_2 (H) ଓ ନ୍ୟୁରାମିନିଡେଜ(N)

ଏହା କେମିତି ବ୍ୟାପେ-

ସଂକ୍ରମିତ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ କାଶ, କଫ, ଓ ଛିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବନ ମାଧ୍ୟମରେ ସୁସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବ୍ୟାପିଥାଏ । ସଂକ୍ରମିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚର୍ମ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ, ସଂକ୍ରମିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ, ଏକାଠି ଥଣ୍ଡା ପିଇଲେ, ସଂକ୍ରମିତ ଜିନିଷ ପତ୍ର ସ୍ପର୍ଶ କଲେ, ସଂକ୍ରମିତ ଘୁଷୁରି ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ଏହା ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାଏ । ଇନ୍କୁବେସନ୍ ପିରିଅଡ -

ଦେହରେ ଭୂତାଣୁ ପ୍ରବେଶଠାରୁ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସମୟକୁ ଇନ୍କୁବେସନ୍ ପିରିଅଡ କୁହାଯାଏ । ଏହା ପ୍ରାୟ ୧ ରୁ ୭ ଦିନ ।

କ୍ଷୀଣିଆସ୍ ପିରିଅଡ-

ଏହି ସମୟରେ ଭୂତାଣୁ ଅନ୍ୟକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରେ । ଏହା ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ଏକ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ୫-୭ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ । ପିଲାମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷେଧକ ଶକ୍ତି କମ ଥାଏ, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ୧୦-୧୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହେ ।

କେତେ ଦିନ ସ୍ବାଇନ ଫ୍ଲୁ ରହେ ?

ଏହା ୩ ରୁ ୭ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ ।

ଅଧିକ ଇନଫେକସନ୍ ଥିଲେ ଏହା ୯ ରୁ ୧୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ

ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ-

ଜ୍ୱର, କାଶ, ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧା, ଗଳା ଦରଜ, ସେହ ଘୋଳାବିନ୍ଧା, ନିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସରେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ, ତରଳ ଝାଡ଼ା, ବାନ୍ତି, କଫରେ ରକ୍ତ ପଡିବା, ଆଖି ଲାଲ ପଡିବା, ଶୀତ ଲାଗିବା, ନାକରୁ ପାଣି ବାହାରିବା, କମ ରକ୍ତଚାପ ହେବା, ଘୁମେଇବା, ଧଇଁ ସଇଁ ହେବା ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ଅନୁଭବ କରିବା ।

ନିଦାନ

ସଂକେତ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି

ରାପିଡ୍ ଟେଷ୍ଟ- ନାକ କିମ୍ବା ଗଳାର ସିକ୍ରେସନ୍ ସ୍ୱାବ୍ରେ ନେଇ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ । ୧୫ ମିନିଟ୍ରେ ଜାଣିହୁଏ ଏହା ଇନଫ୍ଲୁଏନ୍ସା ‘ଏ’ କିମ୍ବା ‘ବି’ । ଯଦି ‘ବି’ ପଜେଟିଭ୍ ତେବେ ଏହା ସ୍ବାଇନଫ୍ଲୁହେଁ ।

ପୋଲିମରେଜ୍ ଚେନ ରିଆକସନ୍ (PCR) ଭୂତାଣୁର ଜେନେଟିକଲ ମ୍ୟାଟରିଆଲର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରୀକ୍ଷା ।

କଫ ନାକର ସିକ୍ରେସନ୍ ଗଳାର ସିକ୍ରେସନ୍ କଲଚର କରି ।

ଏହାପାଇଁ କୌଣସି ଟୀକା ଅଛି କି ?

ହଁ ଏହାକୁ ସ୍ବାଇନଫ୍ଲୁ ଟୀକା କୁହାଯାଏ ।

କେଉଁମାନେ ଏ ରୋଗରେ ବେଶି ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ?

ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା, ୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ପିଲା, ୬୫ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରୋଗୀ, ଦୀର୍ଘ କାଳୀନ ରୋଗ ଯଥା ମଧୁମେହ ହୃଦରୋଗ, ଶ୍ୱାସ, କିଡିନି ରୋଗ ନ୍ୟୁରେମସ୍କୁଲାର ରୋଗ, କମ ରୋଗ ନିରୋଧ ଶକ୍ତି ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଛୋଟ ପିଲା ଯେଉଁ ମାନେ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଅସପିରିନ ଚିକିତ୍ସାରେ ଥାନ୍ତି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଉଥିବା କର୍ମଚାରୀ ଯଥା ଡାକ୍ତର ଓ ନର୍ସ ଯିଏ ଏ ରୋଗୀକୁ ଚିକିତ୍ସା କରନ୍ତି, ନର୍ସିଙ୍ଗ ହୋମରେ ରହୁଥିବା ଲୋକ ଓ ଅଧିକ ମୋଟା ଲୋକ ।

ପ୍ରତିଷେଧକ-

ଟୀକା ନେବା, କାଶିବା କିମ୍ବା ଛିଙ୍କିବା ସମୟରେ ରୁମାଲରେ ମୁହଁ ଓ ନାକକୁ ଘୋଡାଇ ରଖିବା, ଖାଇବାପୂର୍ବରୁ ହାତକୁ ଭଲ ଭାବରେ ସାବୁନ ଓ ପାଣିରେ ଧୋଇବା, ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଜ୍ୱର, କାଶ କିମ୍ବା ଛିଙ୍କ ହେଉଥାଏ ତେବେ ସର୍ବ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରୁ ଦୂରେଇ ରୁହିବା ଉଚିତ ।

ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ପାଣି ପିଅନ୍ତୁ ଓ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତୁ ।

ଆଖି ନାକ କିମ୍ବା ପାଟିକୁ ବାରମ୍ବାର ସ୍ନିଗ୍ଧ କରିବା ନାହିଁ, ହାତ ମିଳାଇବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ନିଗ୍ଧ ଅଭିବାଦନ କରିବା ନାହିଁ, ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ସିଙ୍ଗାଣି, ଛେପ ଓ ଖଙ୍କାର ପକାଇବା ନାହିଁ, ଆକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ରୁମାଲ ଗାମୁଛା ଓ ଲୁଗାପଟା ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରିବା ନାହିଁ।

ସ୍ବାଇନ ଫ୍ଲୁ ବ୍ୟାପିଥିବା ସମୟରେ ଅଧିକ ଲୋକଥିବା ଜାଗାକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ଦେହ ଖରାପ ଥିଲେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନ ଯାଇ ଘରେ ରହନ୍ତୁ।

ଭୂତାଣୁ ଥିବା ସରଫେସକୁ ଛୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ଭଲ ନିଦ୍ରାଯିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଏକସରସାଇଜ କରନ୍ତୁ।

ଚିକିତ୍ସା

ଅଧିକ ବିଶ୍ରାମ ନେବା, ଅଧିକ ପାଣି ପିଇବା, ଦରକାର ପଡିଲେ ଆଇ. ଭି ପୁଲ୍ସଡ଼ ଦେବ। ବ୍ୟାଧି କମାଇବା ଔଷଧ, କାଶ କମାଇବା ଔଷଧ, ନାକ ରୁଟି ହେଉଥିଲେ ତା ପାଇଁ ଔଷଧ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ଅନୁସାରେ ଚିକିତ୍ସା

ଆଣ୍ଟିଭାଇରାଲ ଔଷଧ , ଓସେଲଟାମିଭିର - ଟାମିଫ୍ଲୁ, ଜାନାମିଭିର-ରେଲେଂଜା, ଆଡାମାଣ୍ଟେନସ- ଆମାଣ୍ଟାଡିନ ଓ ରିମେଣ୍ଟାଡିନ

ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସା

ତୁଳସୀ ପତ୍ର, ଗିଲୋଇ, କର୍ପୁର, ରସୁଣ, କ୍ଷୀର, ଆଲୋଭେରା, ହୋମିଓପାଥିକ ଔଷଧ, ସାଇଟ୍ରସ ଫୁଟସ ଓ ସ୍ଲେସିଆଲି ଭିଟାମିନ ଅମଲ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ।

ଜଟିଳତା

ନିମୋନିଆ, ହୃଦରୋଗ ଓ ଶ୍ବାସ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ହେବା।

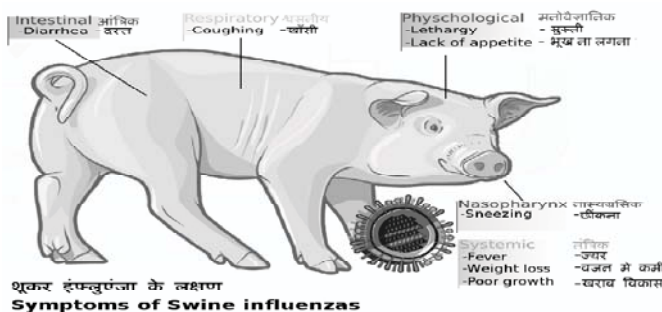
ବ୍ରୋଂକାଇଟିସ, ସାଇନସ ଓ କାନ ଜନଫେକସନ,

କନସ୍ଟ୍ରକ୍ଟ ବାତମାରିବା, ଶ୍ବାସ ଅବରୁଦ୍ଧ ହେଲେ।

ସ୍ବାଇନ ଫ୍ଲୁ ରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ ସାଧ୍ୟ। ଏଥିପାଇଁ ଆତଙ୍କିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ପୂର୍ବତନ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଧିକାରୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଦୂରଭାଷ-୯୪୩୭୧୦୭୬୧୩

ଡାକଟିକେଟରୁ ଜ୍ଞାନ

ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ଅଧ୍ୟାପକ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ

ଭାରତର ପ୍ରମୁଖ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରୁ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ଥାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର। ପ୍ରଥମ ଭାରତୀୟ ଆବାସିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ରୂପେ ଏହା ୧୯୧୬ ମସିହାରେ ମହାତ୍ମାନଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ ମଦନ ମୋହନ ମାଲବ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଟି ନାଳନ୍ଦା ଓ ତକ୍ଷଶିଳା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଡାହାଣରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ। ସମଗ୍ର ଏସିଆ ମହାଦେଶରେ ଏହା ସର୍ବବୃହତ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି। ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଗୋଖଲେ, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ବାନାର୍ଜୀ ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାବିତମାନଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ରହିଛି। ଭାରତ ରତ୍ନ ମାଲବ୍ୟ ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ୨୧ତମ ଅଧିବେଶନରେ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୦୫ରେ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ୧୯୧୪ରେ ସବୁ ବାବା ଅତର ସିଂ ଜି ମଣ୍ଡୁଆନା ଏହାର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଘରୋଇ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ରୂପେ ୪ ଫେବୃୟାରୀ ୧୯୧୬ରେ ଲର୍ଡ୍ ହାର୍ଡିଙ୍ଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଉଦ୍ଘାଟନ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହାର ପ୍ରଥମ କୁଳପତି ଥିଲେ ସାର୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଲ। ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚନ୍ଦ୍ର ରାୟ, ସାର୍ ସି.ଭି. ରମଣ, ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ, ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଆଦି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା।

ଏହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ କଳା, ବିଜ୍ଞାନ, ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆୟୁର୍ବେଦ, କୃଷି, ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ, ଔଷଧି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥାଏ। ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଏହା ଏକ ମିଳନ କ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ। ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏଠାରେ ଭାରତ ଓ ଭାରତ ବାହାରର ସବୁ ବର୍ଗର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ। ଏହାର ପୁରାତନ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ଯୋଗଦାନ ଭାରତର ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି, ଭାରତର ଉପାଧିଧାରୀ ମହାନବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନ୍ୟତମ।

ଜେକେପୁର, ରାୟଗଡ଼ା
ଦୂରଭାଷ-୯୪୩୭୧୦୭୬୧୩

ଯେଉଁସବୁ ଗୁଣ ଥିଲେ ଲୋକ ଧାର୍ମିକ ହେବ, ସେହି ସବୁ ଗୁଣ ହିଁ ତାକୁ ସୁନାଗରିକ କରିଦେବ।

ସିଂହ

ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସୁଲଭାଗରେ ଯେତେସବୁ ବିଲେଇ ବଂଶଜ ପ୍ରାଣୀ ଦେଖାଯାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଂହ ଅନ୍ୟତମ ଓ ବୃହତକାୟ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ । ଏମାନଙ୍କୁ ଆଫ୍ରିକା ସିଂହ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏମାନଙ୍କର ବୈଜ୍ଞାନିକ ନାମ ହେଉଛି **Panthera leo** । ଦଶ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ଥିଲା ଓ ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଭାଗରୁ ଅଧିକ ସିଂହ ଏଠାରେ ବାସକରୁଥିଲେ । ଆଫ୍ରିକା ଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ଏସିଆ, ଯୁରୋପ ଓ ଆମେରିକା ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ବାସ କରନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଘାଟ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପାହାଡ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଦେହର ଲମ୍ବ ୫ ଫୁଟ ରୁ ୮ ଫୁଟ ଓ ଲାଞ୍ଜର ଲମ୍ବ ୩ ଫୁଟରୁ ୩.୫ ଫୁଟ ଅଟେ । ପୁରୁଷ ସିଂହର ଓଜନ ୧୯୦ କି.ଗ୍ରା ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସ୍ତ୍ରୀ ସିଂହର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୧୩୦ କି.ଗ୍ରା । ପୁରୁଷ ସିଂହ ଦେହରେ କଳା କଳା ପଟିର ଦାଗ ରହିଥାଏ । ଏମାନଙ୍କ ଦେହର ରଙ୍ଗ ସବୁଜ, ନାଲି ଓ କଳା ରଙ୍ଗର ମିଶ୍ରଣ ପାଉଁସିଆ ଅଟେ । ପେଟ ତଳପାଖ ରଙ୍ଗ ଧଳା ଥିବାବେଳେ ଲାଞ୍ଜର ରଙ୍ଗ ସାମାନ୍ୟ କଳା ଅଟେ । ପୁରୁଷ ସିଂହର ମୁଣ୍ଡରେ ମେଞ୍ଚା ମେଞ୍ଚା ବାଳର ଗୁଚ୍ଛ ଥାଏ । ତେଣୁ ପୁରୁଷ ସିଂହ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସିଂହ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସହଜ ଅଟେ । ଏମାନଙ୍କର ଦେହ ଅତି ସୁସ୍ଥ ସବଳ ଓ ଦାନ୍ତ ଖୁବ୍ ମଜବୁତ ଅଟେ । ଏମାନେ ମାଂସାଶୀ ପ୍ରାଣୀ ଓ ଏମାନେ ବାସି , ତଟକା ଏପରିକି ମଲା ଜନ୍ତୁ ମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଇଥାନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଏମାନେ ମଇଁଷି , ବଳଦ , ଗାଈ, ନୀଳଗାଈ, ହରିଣ, ଠେକୁଆ, ଗଧୁଆ, ଜେବ୍ରା, ଘୁଷୁରି, ବାରହା ଆଦି ପ୍ରଣାମାନଙ୍କୁ ମାରି ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ମଇଁଷି ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ଏମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ଥାଏ ।

ପୃଥିବୀରେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରଜାତିର ସିଂହ ଅଛନ୍ତି ଯାହା କି ଦେଖିବାକୁ ଧଳା ଓ ଏମାନଙ୍କୁ ଧଳା ସିଂହ ବା **Panthera Leo Krugeri** କୁହାଯାଏ । ଏମାନଙ୍କ ଚମତାର ରଙ୍ଗ ଧଳା ଅଟେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ ଏମାନେ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସ୍ତ୍ରୀ ସିଂହମାନେ ପ୍ରଜନନ କ୍ଷମତା ପାଇଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ସିଂହ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ପୁରୁଷ ସିଂହମାନଙ୍କର ମିଳନ ହୋଇଥାଏ । ଏମାନଙ୍କ ଗର୍ଭ ଧାରଣ ସମୟ ହେଉଛି ୧୧୦ ଦିନ । ଏକାଥରକେ ୧ ରୁ ୪ ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୁଆ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଛୁଆମାନଙ୍କର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୧ ରୁ ୩ କି.ଗ୍ରା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଜନ୍ମ ସମୟରେ ଛୁଆମାନଙ୍କର ଆଖି ଫିଟି ନ ଥାଏ ଓ ୨୧ ଦିନ ପରେ ଆଖି ଫିଟିଥାଏ । ଛୋଟ ଛୋଟ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ମା' ସିଂହ ଯତ୍ନ ସହ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଛୁଆ

ମାନଙ୍କୁ ଗୁମ୍ଫା କିମ୍ବା ଖୋଲ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଥାନ୍ତି ।

ସିଂହର ରଡ଼ିର ଶବ୍ଦ ଅନେକ ଦୂରକୁ ଶୁଭିଥାଏ । ଏମାନେ କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ଦୌଡ଼ି ପାରନ୍ତି । ଦିନ ରାତି ୨୪ ଘଣ୍ଟାରୁ ୧୬ରୁ ୨୦ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋଇ ରହନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଜୀବନ କାଳ ପ୍ରାୟ ୨୦ ବର୍ଷ । ଜଙ୍ଗଲ ହ୍ରାସ , ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ଓ ଶୀକାର ଯୋଗୁ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମିକମି ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସରକାର ଓ ଜନସାଧାରଣ ଆଗେଇ ଆସିବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ ଏ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଣୀକୁ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବନି ।

ପ୍ରାଣୀ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ,

ବାଙ୍କୀ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଙ୍କୀ

ଶାମୁକା' ମାନଙ୍କୁ

ସମରଜିତ୍ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଲୁଣି ପାଣି ପିଇ ପିଇ ଯେ ବଢ଼ିଛି ସାଗରର ଅଥଳ ଜଳରେ
ସେ କାହିଁ ବୁଝିବ ସତେ ଏ ଉଦାର, ଏ ମହାନ ଆକାଶର ବ୍ୟଥା,
ସେ କାହିଁ ବୁଝିବ ସତେ ଏ ଆକାଶ କାହାଲାଗି କାନ୍ଦେ
କାହାଲାଗି ଝୁରି ମରେ, ସତେ କେବେ କହେନି ତା କଥା ।। ୧ ।

କାହାକୁ କହିବ ସିଏ, କାହାକୁ ବା ଦେଖାଇବ ଖୋଲି
ତା'ର ସେଇ ନୀଳମନ, ତା'ର ସେଇ ନୀଳନୀଳ ଆଖି
ଯେ ଆଖିରୁ ଲୁହଝରେ, ଯେ ମନରୁ କୋହ ଉଠେ ଫୁଲି
ଶାମୁକାର ଦଳ ତୁମେ, ତୁମେ ତାହା ପାରିବନି ଜାଣି । ୨ ।

ତୁମେ ଖାଲି ଖେଳିଜାଣ ଗାରକାଟି ପତଳା ବାଲିରେ
ତୁମେ ଖାଲି ନିଜକୁ ଦେଖାଅ ନିଜେ କିନ୍ତୁ ପାରନାହିଁ ଦେଖି
ସାଗରର ଜଳପିଇ ତୁମେ ଭାବ ସବୁଜଳ ଏମିତି ଲୁଣିଆ
କି ମଧୁର ଆକାଶର ଲୁହ, ତୁମେ କେବେ ପାରିଛ କି ଋଣ୍ଡ ? । ୩ ।

ତୁମରି ଜାଣିବା ଲାଗି ସେ କାନ୍ଦୁଛି ଆଖିଟିରି ଅନନ୍ତ କାଳରୁ
ଅଥଚ କହୁତ ତୁମେ ଆମର ବା ଯାଏ କେତେ

ସେ ଆକାଶ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ମରୁ । ୪ ।

ଦୂରଭାଷ-୯୮୬୧୧୨୧୨୦୫

ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ଭାରତ

ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ

ନିକଟରେ ସ୍କଟଲାଣ୍ଡର ଗ୍ଲାସଗୋ ନଗରୀରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି ତେଲଣ୍ଡମ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍ । ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ୨୧ରୁ ୨୭ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ମହିଳା ସିଂଗଲ୍‌ସ୍‌ରେ ଭାରତର ପୂର୍ବୀକା ଭେଙ୍କଟା ସିନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍ ହେବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ହାତଛଡ଼ା କରିଛନ୍ତି । ସଂଘର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଫାଇନାଲରେ ଜାପାନର ନୋକୁମି ଓକୁହାରାଙ୍କଠାରୁ ୨୧-୧୯, ୨୦-୨୨, ୨୨-୨୦ରେ ଅକ୍ଷେକେ ପରାଜୟ ବରଣ କରି ରୌପ୍ୟପଦକରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ସେହି ଜାପାନୀ ଖେଳାଳିଙ୍କଠାରୁ ସେମିଫାଇନାଲରେ ପରାଜିତ ହୋଇ ଭାରତର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତାରକା ସାଇନା ନେହେରୁଙ୍କୁ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକରେ ମନ ରୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଭାରତର ଏହି ଦୁଇ ଖେଳାଳି-ସାଇନା ଓ ସିନ୍ଧୁ ଫାଇନାଲରେ ପରସ୍ପରକୁ ଭେଟିବେ ବୋଲି ଅନେକେ ଆଶା ରଖୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ହୋଇଥିଲେ ଭାରତୀୟ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମ ଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ତାହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ନୋକୁମି ଓକୁହାରାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ସାଇନା ଓ ପରେ ସିନ୍ଧୁ ପରାଜିତ ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ଭାରତର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦର୍ଶନ । ୨୦୧୧ରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଥର ଭାରତ ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପଦକ ହାସଲ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏଥର କିନ୍ତୁ ମିଳିଛି ଦୁଇଟି ପଦକ । ଏହି ଦୁଇଖେଳାଳିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପୁରୁଷ ବିଭାଗରେ କିଦାମୀ ଶ୍ରୀକାନ୍ତଙ୍କ କ୍ୱାର୍ଟର ଫାଇନାଲ ପଦାର୍ପଣ ମଧ୍ୟ ଏଥରର ଆଉ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣା ।

୧୯୭୭ରେ ସ୍ୱିଡେନର ମାଲ୍ମୋ ନଗରୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ର ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ । ଏଥିରେ କିନ୍ତୁ ଭାରତର ଉପସ୍ଥିତି ଥିଲା ନାମକୁ ମାତ୍ର । ତେବେ ୧୯୮୦ରେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ରାଜଧାନୀ ଜାକାର୍ତ୍ତାଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣରେ ଭାରତର ପ୍ରକାଶ ପାଦୁକୋଣ ଥିଲେ ଶୀର୍ଷ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ତାରକା । ସେହିବର୍ଷ ସେ ସାନିଶ୍ ଓପନ୍, ଡେନ୍‌ମାର୍କ ଓପନ୍, ସ୍ୱିଡିଶ୍ ଓପନ୍ ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ପୁରାତନ ତଥା ମର୍ଯ୍ୟାଦାଜନକ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଟୁର୍ଣ୍ଣାମେଣ୍ଟ ଭାବେ ଖ୍ୟାତ ଅଲ୍ ଇଂଲାଣ୍ଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଚାମ୍ପିଆନ୍ ହେବା ସହିତ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍ ଟାଇଟେଲର ମୁଖ୍ୟ ଦାବିଦାର ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜାକାର୍ତ୍ତାଠାରେ କ୍ୱାର୍ଟର ଫାଇନାଲରେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ରୁଡି ହାର୍ତୋନୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ପରାଜିତ ହୋଇଯିବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସହିତ ଭାରତୀୟ କ୍ରୀଡାପ୍ରେମୀଙ୍କ ଆଶାଆକାଂକ୍ଷା ଧୂଳିସାତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶ ପାଦୁକୋଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍ ପଦକ ମିଳିଥିଲା ୧୯୮୩ ମସିହାରେ । ସେହିବର୍ଷ ଡେନ୍‌ମାର୍କର ରାଜଧାନୀ କୋପେନ୍‌ହେଗେନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ତୃତୀୟ ସଂସ୍କରଣର ସେମିଫାଇନାଲରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ସେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ଇରୁକ୍ ସୁଗିଆର୍ତୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ପରାଜିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କୁ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ପ୍ରକାଶ ପାଦୁକୋଣଙ୍କ ଏହି ପଦକଟି ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାରତର ଏକମାତ୍ର ପଦକ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ର ପ୍ରଥମ ଡିନିଟି ସଂସ୍କରଣ ଡିନି ବର୍ଷ ବ୍ୟବଧାନରେ ଆୟୋଜିତ ହେବା ପରେ ୧୯୮୫ରୁ ଏହା ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ଦ୍ୱିବାର୍ଷିକ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଲିମ୍ପିକ୍ ବର୍ଷକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ନିୟମିତ ଭାବେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ପ୍ରକାଶ କିନ୍ତୁ ୧୯୮୩ ପରେ ଆଉ କେବେ ମଧ୍ୟ ପଦକର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇପାରିନଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ସମସାମୟିକ ସୟଦ ମୋଦି ମଧ୍ୟ ଡିନିଟି ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି କେବେହେଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଉଣ୍ଡ ଅତିକ୍ରମ କରିନାହାନ୍ତି ।

ଏହାପରେ ୨୦୦୧ରେ ପୁଲ୍ଲେଲା ଗୋପୀଚାନ୍ଦ ଅଲ୍-ଇଂଲାଣ୍ଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଚାମ୍ପିଆନ୍ ହେବାପରେ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ କିଛିତା ଚମତ୍କାରିତା ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା

ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଗୋପୀଚାନ୍ଦ ହାଇଦ୍ରାବାଦଠାରେ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ଏକାଡେମୀ ସ୍ଥାପନକରି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିବା ସହିତ ଅନେକ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ ଖେଳାଳି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କରି ଏକାଡେମୀରେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ସାଇନା ନେହେରୁଲ ଓ ପି. ଭି. ସିନ୍ଧୁ ଅଲିମ୍ପିକ୍ ତଥା ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ପଦକ ଜିତିବା ଦିଗରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରଛନ୍ତି । ପି. ଗୋପୀଚାନ୍ଦଙ୍କ ପରେ ଭାରତର ଅଭିନୁଷ୍ୟାମ ଗୁପ୍ତା, ଚେତନ ଆନନ୍ଦ, ଅରବିନ୍ଦ ଭଟ୍ଟ ଓ ଅନୁପ ଶ୍ରୀଧର ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ କିଛିଟା ଉନ୍ନତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ହେଁ ପଦକଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଯାଇଥିଲେ । ୨୦୦୭ରେ ମାଲେସିଆର କୁଆଲାଲମ୍ପୁରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅନୁପ ଶ୍ରୀଧର ପୂର୍ବତନ ଅଲିମ୍ପିକ୍ ଚାମ୍ପିଆନ୍ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ତୌଫିକ୍ ହିଦାୟତଙ୍କୁ ହରାଇ କ୍ୱାର୍ଟର ଫାଇନାଲରେ ପହଞ୍ଚିବା ଥିଲା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣା ।

ତେବେ ୨୦୦୯ରେ ଭାରତ ମାଟିରେ ଯେବେ ପ୍ରଥମଥର ସକାଶେ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚୁର୍ଣ୍ଣାମେଷ୍ଟ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ସେହି ସମୟରେ ଆମ ଖେଳାଳିଙ୍କ ନିକଟରେ ପଦକ ଜିତିବାର ସୁଯୋଗ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ଖେଳାଯାଇଥିବା ସେହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଚୀନର ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନେ ବାଜି ମାରିନେଇ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଭାରତର ଖେଳାଳିମାନେ ନିରାଶ କରିଥିଲେ । ସେହିବର୍ଷ ଭାରତର ଉଦ୍ୟମୀନ ତାରକା ସାଇନା ନେହେରୁଲ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆନ୍ ଓପନ୍, ଚାଇନିଜ୍ ତାଇପେ ଓପନ୍ ଏବଂ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଓପନ୍ ଭଳି ତିନିଟି ଚୁର୍ଣ୍ଣାମେଷ୍ଟରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ଆଶା ଜଗାଇଥିଲେ ହେଁ ନିଜ ସହରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ କ୍ୱାର୍ଟର ଫାଇନାଲରେ ଚୀନର ଲିନ୍ ଝିଙ୍ଗ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରୁ ପରାଜିତ ହୋଇଗଲେ । ସେହିଭଳି ଭାରତର ମିକ୍‌ଡ୍ ଡବଲ୍ସ ଯୋଡ଼ି ଜ୍ୱାଲା ଗୁପ୍ତା ଓ ଭି. ଡିଲ୍ଲୁ ମଧ୍ୟ କ୍ୱାର୍ଟର ଫାଇନାଲରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ପଦକରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ । ୨୦୧୦ରେ ପ୍ୟାରିସ୍‌ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ସାଇନା କ୍ୱାର୍ଟର ଫାଇନାଲରୁ ଅଧିକ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରଲେ ନାହିଁ ।

ସୁତରାଂ ୧୯୮୩ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଦୁକୋଣ୍ଟଙ୍କ ପଦକ ବିଜୟ ପରେ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ଆଉ ଏକ ପଦକ ଜିତିବା ପାଇଁ ଭାରତକୁ ୨୮ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ୨୮ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନ ପରେ ଲଣ୍ଡନଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ୧୯ତମ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାରତର ଜ୍ୱାଲା ଗୁପ୍ତା ଓ ଅଶ୍ୱିନୀ ପୋନାସ୍ୱାଙ୍କ ମହିଳା ଡବଲ୍ସ ଯୋଡ଼ି ସେମି ଫାଇନାଲରେ ପହଞ୍ଚି ହାସଲ କଲେ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ । ଏହା ପରବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ ୨୦୧୨ରେ ସେହି ଲଣ୍ଡନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅଲିମ୍ପିକ୍‌ରେ ସାଇନା ନେହେରୁଲ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ଜିତି ଦେଶକୁ ଗୌରବାଦିତ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ୨୦୧୩ ଓ ୨୦୧୪ରେ କ୍ରମାଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ଭାରତର ନବୋଦିତ ତାରକା ପୁଷ୍ପାଲା ଭେଙ୍କଟା ସିନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ବ୍ରୋଞ୍ଜ

ପଦକ ହାସଲ କରି ଚହଲ ସୃଷ୍ଟିକଲେ । ୨୦୧୩ରେ ଗୁଆଙ୍ଗଝାଉଠାରେ ଖେଳାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନରେ ସାଇନା ନେହେରୁଲ ଓ ପାରୁପଲ୍ଲୀ କଣ୍ଟାପ ନିରାଶ କରିଥିବା ବେଳେ ୧୮ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ସିନ୍ଧୁ ସେମିଫାଇନାଲକୁ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ଜିଣିଥିଲେ । ସେହିଭଳି ୨୦୧୪ରେ କୋପେନ୍‌ହେଗେନ୍‌ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ସେମିଫାଇନାଲରେ ପହଞ୍ଚି ବ୍ରୋଞ୍ଜ ଜିଣିଲେ । ଏହି ଦୁଇବର୍ଷ ସେମିରେ ସିନ୍ଧୁ ଯଥାକ୍ରମେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେ ବର୍ଷର ଚାମ୍ପିଆନ୍ ଆଇଲାଣ୍ଡର ରାଡ଼ଟାନୋକ୍ ଇଭାନ୍‌ନୋ ଓ ସ୍ୱେନର କାରୋଲିନା ମାରିନ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ।

୨୦୧୫ରେ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ୨୨ତମ ସଂସ୍କରଣ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଜାକର୍ତ୍ତାଠାରେ । ଏଠାରେ ପି. ଭି. ସିନ୍ଧୁ ତଥା ଜ୍ୱାଲା ଗୁପ୍ତା ଓ ଅଶ୍ୱିନୀ ପୋନାସ୍ୱାଙ୍କ ଯୋଡ଼ି କ୍ୱାର୍ଟର ଫାଇନାଲରେ ଏବଂ ପୁରୁଷ ସିଂଗଲ୍‌ରେ କିଦାମ୍ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଓ ଏଚ.ଏସ. ପ୍ରଣୟ ପ୍ରି-କ୍ୱାର୍ଟରରେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସାଇନା ନେହେରୁଲଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର । ଚୀନର ଯିହାନ୍ ଝିଙ୍ଗ୍ ଓ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ଲିଞ୍ଜିଞ୍ଜିନୀ ଫାନେଡ୍ରିଙ୍କୁ ପରାସ୍ତକରି ସାଇନା ଫାଇନାଲରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱେନର କାରୋଲିନା ମାରିନ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ହାରି ରୌପ୍ୟ ପଦକ ହାସଲ କଲେ । ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ଚାରିଟି ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ପରେ ଏହାଥିଲା ଭାରତର ପ୍ରଥମ ରୌପ୍ୟପଦକ । ଏହାପରେ ୨୦୧୬ର ରିଓ ଅଲିମ୍ପିକ୍‌ରେ ସିନ୍ଧୁଙ୍କ ରୌପ୍ୟପଦକ ଜିତିବା ଘଟଣା ତଥା ଏବର୍ଷର ଗ୍ଲୁସଗୋ ବିଶ୍ୱ ଚାମ୍ପିଆନ୍‌ଶିପ୍‌ରେ ସିନ୍ଧୁ ଓ ସାଇନା ଯଥାକ୍ରମେ ରୌପ୍ୟ ଓ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ହାସଲ କରିବା ଘଟଣା ଭାରତୀୟ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଉ ଦୁଇପାଦ ଆଗକୁ ନେଇଯାଇଛି କହିଲେ ଅତୁଳି ହେବନାହିଁ ।

ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୭୨୭୫୧୪

ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ

(1) ABBREVIATION

1. AIIMS - All India Institute of Medical Sciences ,
2. ACS - Automated Clearing System
3. CCI - Competition Commission Of India
4. GRDI - Global Retail Development Index ,
5. ITBP - Indo-Tibetan Border Police
6. NHAI - National Highways Authority of India .
7. CEC - Chief Election Commissioner
8. NDRF - National Disaster Response Force .
9. WEF - World Economic Forum
10. GST - Goods and Services Tax

(୨) ପୁସ୍ତକ ଓ ଲେଖକ

1. I am HIV Positive,so What? - Jayanta Kalita
 2. Sita- Warrior of Mithila - Amish Tripathi
 3. The Adivasi will not Dance - Hansda Sowvendra Shekhar
 4. I do what I do - Raghuram Rajan
୫. ଶବରୀ - ପ୍ରତିଭା ଶତପଥୀ
 ୬. ସରାସ୍ୱତୀ - ବିନୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ
 ୭. ମୋ ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମ - ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରାଜଗୁରୁ
 ୮. କଷ୍ଟରୀ ମୃଗ - ମନମୋହନ ଚୌଧୁରୀ
 ୯. ଅଗ୍ନିପରୀକ୍ଷା - ଭଞ୍ଜକିଶୋର ପଟ୍ଟନାୟକ

(୩) ଦାତ୍ରୀନଗର ହାବେଳୀ

୧. ଗଠନ - ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୯୬୧
୨. କ୍ଷେତ୍ରଫଳ - ୪୯୧ ବର୍ଗ କି.ମି.
୩. ଜନସଂଖ୍ୟା - ୩୪୨୮୫୩ (୨୦୧୧)
 ପୁରୁଷ - ୧୯୩୧୭୮
 ସ୍ତ୍ରୀ - ୧୪୯୬୭୫
୪. ଲିଙ୍ଗ ଅନୁପାତ - ୭୭୫ ମହିଳା ୧୦୦୦ ପୁରୁଷରେ
୫. ସାକ୍ଷରତା ହାର - ୭୭.୬୫%
୬. ଜିଲ୍ଲା / ଗ୍ରାମ - ୧ / ୭୨
୭. ବିଧାନସଭା ଆସନ - ୦
୮. ଲୋକସଭା ଆସନ - ୦୧
୯. ରାଜ୍ୟସଭା ଆସନ - ୦୦
୧୦. ରାଜଧାନୀ - ସିଲଭାସା
୧୧. ପ୍ରଶାସକ - ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଖୋଦା ପଟ୍ଟେଲ

(୪) ନିୟୁକ୍ତି

୧. ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର କୁମାର - ଡିଜିଟାଲ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଫୋର୍ସ
୨. ସତ୍ୟଜିତ ରାୟ - ସିନେମା, ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ କପର ଲିମିଟେଡ୍
୩. ସଞ୍ଜିବ ଗୁପ୍ତା - ଏମଡି, ଜେନେରାଲ ମୋଟରସ୍ ଇଣ୍ଡିଆ
୪. ଅଜୟ ଭିପନ୍ - ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍, ସିଣ୍ଡିକେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍
୫. ରାଜୀବ ମହର୍ଷି - କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଣ୍ଡ ଅପ୍ଟିକାଲ ଜେନେରାଲ

(୫) ଦେହାନ୍ତ

୧. ଏମ.କେ ଦାମୋଦରମ୍ (୭୭) - କେରଳର ପୂର୍ବତନ ଆଡ୍ମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟର ଜେନେରାଲ୍
୨. ସୀତାରାମ୍ ପନ୍ତଲ (୫୪) - ବଲିଉଡ୍ ଅଭିନେତା
୩. ଇସ୍ରାଏଲ୍ କ୍ରିଷ୍ଣାଲ୍ (୧୧୩) - ବିଶ୍ୱର ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି
୪. ଏସ୍.ପଲ୍ (୮୮) - ବିଶିଷ୍ଟ ଫଟୋଗ୍ରାଫର୍
୬. ବିଜୟ ନାୟକ (୫୪) - ବିଶିଷ୍ଟ କବି

(୬) ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର

୧. ତା ୫ - ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ	୧. ତା ୨ - ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ
୨. ତା ୮ - ସ୍ୱାମୀ ଶିବାନନ୍ଦ	୧. ତା ୯ - ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାଶ
୩. ତା ୯ - ଅତିବଡ଼ୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ	୧. ତା ୧୫ - ଅବଦୁଲ୍ କାଲାମ୍
୪. ତା ୧୧ - ଠାକୁର ଅନୁକୁଳଚନ୍ଦ୍ର	୧. ତା ୧୬ - ମହର୍ଷି ବାଲ୍ମୀକି
୫. ତା ୨୪ - ସ୍ୱାମୀ ଚିଦାନନ୍ଦ	୧. ତା ୩୧ - ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଭାରତୀୟ ପଟ୍ଟଶିଳ୍ପୀ

(୭) ଜାତୀୟ କ୍ରୀଡ଼ା ପୁରସ୍କାର, ୨୦୧୭

- ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ଖେଳରତ୍ନ ପୁରସ୍କାର - ଦେବେନ୍ଦ୍ର (ପାରା ଆଥଲେଟିକ୍) ଓ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସିଂହ (ହକି)

ଦ୍ରୋଣାକ୍ଷରତ୍ନ ପୁରସ୍କାର

୧. ଡ. ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ (ଆଥଲେଟିକ୍) ୨. ହିରାନନ୍ଦ କାଟାରିଆ (କବାଡି)
୩. ଜି.ଏସ୍.ଏସ୍.ଭି ପ୍ରସାଦ (ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍) ୪. ବ୍ରଜଭୂଷଣ ମହାନ୍ତି (ବକ୍ସିଂ)
୫. ପିଏ ରାଫେଲ୍ (ହକି) ୬. ସଞ୍ଜୟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତି (ସୁଟିଙ୍ଗ) ୭. ରୋଷନ ଲାଲ (ରେସଲିଙ୍ଗ)

(୮) ୨୦୧୭ ଧ୍ୟାନଶୟ ପୁରସ୍କାର

୧. ଭୁପେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ (ଆଥଲେଟିକ୍)
୨. ସନ୍ଦେପ ସାହୁ (ପୁରସ୍କାର)
୩. ସୁମରାଜ ଟେଟେ (ହକି)

ଓଡ଼ିଶା

୧. ଓଡ଼ିଶାର କେଉଁ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳ ସ୍ୱାକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଥମ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ?
 (କ) ପ୍ରଗତି ଦଳ (ଖ) ଗଣତନ୍ତ୍ର ପରିଷଦ
 (ଗ) ଉତ୍କଳ କଂଗ୍ରେସ (ଘ) ସ୍ୱରାଜ ପାର୍ଟି
୨. ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚତମ ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ କିଏ ?
 (କ) ଚନ୍ଦ୍ରଗିରି (ଖ) ଦେଓମାଳି
 (ଗ) ଗନ୍ଧମାର୍ଦ୍ଦନ (ଘ) ମହାଗିରି
୩. ଧାମରା ବନ୍ଦର କେଉଁ ନଦୀ ମୁହାଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ବୈତରଣୀ (ଖ) ମହାନଦୀ, ବୈତରଣୀ
 (ଗ) ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ (ଘ) ବଂଶଧରା, ରକ୍ଷିକୁଲ୍ୟା
୪. ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
 (କ) ଅଶ୍ୱଦ୍ୱାର (ଖ) ସିଂହଦ୍ୱାର
 (ଗ) ହସ୍ତାଦ୍ୱାର (ଘ) ବ୍ୟାଘ୍ରଦ୍ୱାର
୫. ଏକଲବ୍ୟ ପୁରସ୍କାର କେବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ?
 (କ) ୧୯୬୫ (ଖ) ୧୯୭୬
 (ଗ) ୧୯୯୨ (ଘ) ୧୯୯୩
୬. କେଉଁ ମସିହାରେ 'ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମଞ୍ଚଳ ଗୃହ ବିକାଶ ନିଗମ' ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି ?
 (କ) ୧୯୯୨ (ଖ) ୧୯୯୦
 (ଗ) ୧୯୯୪ (ଘ) ୨୦୦୫
୭. କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ମୁଖ୍ୟ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା କିଏ ?
 (କ) ଜଗନ୍ନାଥ (ଖ) ବଳଦେବ ଜୀଉ
 (ଗ) ମଙ୍ଗଳା (ଘ) ଶିବ
୮. ଯାଜପୁରକୁ କେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର କୁହାଯାଏ ?
 (କ) ବିରଜା କ୍ଷେତ୍ର (ଖ) ଶିବକ୍ଷେତ୍ର
 (ଖ) ଅର୍ଜୁନକ୍ଷେତ୍ର (ଘ) ତୁଳସୀକ୍ଷେତ୍ର
୯. ଭାରତର କେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଖୋରଧାର ଅବଦାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ?
 (କ) ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହ (ଖ) ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ
 (ଗ) ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ (ଘ) ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ
୧୦. 'ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର' ପ୍ରଥମେ କ'ଣ ଥିଲା ?
 (କ) ମାସିକ (ଖ) ସାପ୍ତାହିକ
 (ଗ) ପାସିକ (ଘ) ଦୈନିକ

(୧୦) ଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ ପରୀକ୍ଷା

୧. $180, 297, 49, 28, 9 \dots \dots ?$
 (କ) ୧(ଖ) ୭(ଗ) ୯(ଘ) ୧୨
୨. PRAISD ଯଦି SSDJVE କୋଡ଼ ଦିଆଯାଏ ତେବେ RUSHED କେଉଁ କୋଡ଼ ଦିଆଯିବ
 (କ) UVWJFE (ଖ) UVVIHE
 (ଗ) UVVKGK (ଘ) UUVIFE
୩. କମଳା କହିଲା, ରବିର ମାଆ ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ମୋ ବୋଉର । ତେବେ କମଳା ରବିର ସଂପର୍କରେ କଅଣ ହେବ ?
 (କ) ଭଉଣୀ (ଖ) ମାଆ (ଗ) ପିଉସୀ (ଘ) ଝିଆରୀ
୪. ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର ?
 $9 \quad 1 \quad 9$
 $8 \quad 9 \quad 9$
 $88 \quad 80 \quad ?$
 (କ) ୬୫ (ଖ) ୮୦ (ଗ) ୮୨ (ଘ) ୭୫
୫. କେଉଁଟି ଗୁପ୍ତ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା ?
 $8-20$, $8-290$, $2-290$, $2-740$
 (କ) $8-20$ (ଖ) $8-290$ (ଗ) $2-290$ (ଘ) $2-740$
୬. ଯଦି D 'ବିରୋଗ', A 'ଗୁଣନ', B 'ହରଣ', C 'ମିଶ୍ରଣ' ହୁଏ ତେବେ $28B$ ଓ $A8C$ $20D8 = ?$
 (କ) ୧୮ (ଖ) ୩୧ (ଗ) ୪୧ (ଘ) ୨୧
୭. ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ କେଉଁଟି ରହିବ ?
 $ab_cc_abb_cc_bbc_c$
 (କ) bccba (ଖ) bcaba (ଗ) bccac (ଘ) abcca
୮. ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅନୁପର ସ୍ଥାନ ଉପରୁ ୨୦ତମ ଏବଂ ତଳୁ ୧୦ତମ ଅଟେ । ଶ୍ରେଣୀରେ କେତେ ଜଣ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ?
 (କ) ୨୮(ଖ) ୨୯(ଗ) ୩୦(ଘ) ୩୧
୯. Calf ଯଦି Cow ସହ ଜଡ଼ିତ ତେବେ Cub କାହା ସହ ଜଡ଼ିତ
 (କ) Lioness (ଖ) Cat (ଗ) Goat (ଘ) Dog
୧୦. ଡକ୍ଟର: ନର୍ସ:: ଫଲୋଆର: ?
 (କ) ଏମ୍ପ୍ଲୋଏର (ଖ) ଲିଡର (ଗ) ମ୍ୟାନେଜର (ଘ) ଡ୍ୱାର୍କର

୧.(ଖ) ଗଣତନ୍ତ୍ର ପରିଷଦ, ୨.(ଖ) ଦେଓମାଳି, ୩.(କ) ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ବୈତରଣୀ, ୪.(ଖ) ସିଂହଦ୍ୱାର, ୫. (ଘ) ୧୯୯୩, ୬.(ଗ) ୧୯୯୪, ୭.(ଖ) ବଳଦେବ ଜୀଉ, ୮.(କ) ବିରଜା କ୍ଷେତ୍ର, ୯.(ଗ) ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ, ୧୦.(ଖ) ସାପ୍ତାହିକ

ଉତ୍ତର

୧.(ଖ) ୭, ୨.(ଖ) UVVIHE, ୩.(ଘ) ଝିଆରୀ, ୪.(ଘ) ୭୫, ୫.(ଘ) ୭-୩୪୦, ୬.(ଖ) ୩୧, ୭..(ଗ) bccac, ୮.(ଖ) ୨୯, ୯.(କ) Lioness, ୧୦.(ଖ) ଲିଡର

(୧୧) ଇତିହାସ

୧. ହୋମୋଜେକ୍ଟର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?
 (କ) ବକ୍ତୃତା (ଖ) ସମ୍ପଦ ମଣିଷ
 (ଗ) ସୁସ୍ଥ ମଣିଷ (ଘ) ଜୀବନ୍ତ ମଣିଷ
୨. 'କର୍ଷକ ମନ୍ଦିର' କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ଥୁବ୍ସ (ଖ) ଆବୁସିୟେଲ
 (ଗ) ଗାଜେ (ଘ) ଲକ୍ଷ୍ମର
୩. ଏସିଆ ମହାଦେଶର କେଉଁଠାରେ ଅଷ୍ଟ୍ରାଲୋପିଥେକସ୍ ଜୀବାଶ୍ମ ମିଳିଅଛି ?
 (କ) ଭାରତ (ଖ) ଜାପାନ
 (ଗ) ଫିଲିପ୍ (ଘ) ଜାଭା (ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ)
୪. ସୁମେରୀୟମାନଙ୍କର ଲିପିକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
 (କ) ଛବିଲିପି (ଖ) କାଳକ ଲିପି (ଗ) ହସ୍ତଲିପି (ଘ) ଚିତ୍ରଲିପି
୫. ଏଥେନା କିଏ ?
 (କ) ଏଥେନ୍ସର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା (ଖ) ସ୍ପାର୍ଟାର ଯୁଦ୍ଧ ଦେବୀ
 (ଗ) ଏଥେନ୍ସର ରାଣୀ (ଘ) ସ୍ପାର୍ଟାର ରାଣୀ
୬. ଗ୍ରୀସର କେଉଁ ଦାର୍ଶନିକ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ - 'ଜଳ ହିଁ ସୃଷ୍ଟିର ମୂଳଧାରୀ' ?
 (କ) ପ୍ଲାଟୋ (ଖ) ଥୁସିଡାୟସ୍
 (ଗ) ଆଲେକ୍ସ (ଘ) ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ୍
୭. କିଏ 'ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା'ର ସମ୍ପାଦକ ଥିଲେ ?
 (କ) ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ (ଖ) ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରତ୍ନ
 (ଗ) କାୟଲୀଳା ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ (ଘ) ପ୍ୟାରିମୋହନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
୮. ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ?
 (କ) ୧୯୧୮ (ଖ) ୧୯୧୯ (ଘ) ୧୯୨୦ (ଘ) ୧୯୨୧
୯. କିଏ କହିଥିଲେ 'କର ବା ମର' ?
 (କ) ମୋତିଲାଲ ନେହେରୁ (ଖ) ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ
 (ଗ) ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର (ଘ) ସୁଭାଷ ବୋଷ
୧୦. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ କେଉଁ ଅଞ୍ଚଳର ନେତା ?
 (କ) କଟକ (ଖ) ଗଞ୍ଜାମ (ଗ) ବଲାଙ୍ଗିର (ଘ) କୋରାପୁଟ

(୧୨) ଭୂଗୋଳ

୧. କେଉଁଟି ଏକ ଶୀତଳ ସାମୁଦ୍ରିକ ସ୍ରୋତ ଅଟେ ?
 (କ) ଉତ୍ତର ଆଟଲାଣ୍ଟିକ୍ ସ୍ରୋତ (ଖ) ଲାବ୍ରାଡର ସ୍ରୋତ
 (ଗ) ବ୍ରାଜିଲ ସ୍ରୋତ (ଘ) ମୋଜାମ୍ବିକ୍ ସ୍ରୋତ
୨. କେଉଁଟି ଏକ ଉଷ୍ଣ ସାମୁଦ୍ରିକ ସ୍ରୋତ ଅଟେ ? (କ)
 ଉପସାଗରୀୟ ସ୍ରୋତ (ଖ) କ୍ୟୁରୋସିଓ ସ୍ରୋତ
 (ଗ) କ୍ୟାନାରୀ ସ୍ରୋତ (ଘ) ପେରୁ ସ୍ରୋତ
୩. କେଉଁଟି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ବାୟୁପ୍ରବାହ ଭାବେ ପରିଚିତ ?
 (କ) ହରିକେନ୍ (ଖ) ଟାଇଫୁନ୍ (ଗ) ସାଇକ୍ଲୋନ୍ (ଘ) ବ୍ଲିଜାର୍ଡ
୪. କେଉଁ ନଦୀଟି ଗଙ୍ଗା ନଦୀର ଉପନଦୀ ନୁହେଁ ? (କ)
 କୋଶୀ (ଖ) ସୋନ୍ (ଗ) ଝେଲମ୍ (ଘ) ଘାଘରା
୫. କେଉଁ ନଦୀଟି ସିନ୍ଧୁ ନଦୀର ଉପନଦୀ ନୁହେଁ ?
 (କ) ଗଣ୍ଡକ (ଖ) ଚେନାବ୍ (ଗ) ସତଲେଜ୍ (ଘ) ବେୟାସ୍
୬. କେଉଁ ଦେଶଟି ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା ମହାଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୁହେଁ ?
 (କ) ଭେନେଜୁଆଲା (ଖ) ପାରାଗୁଏ (ଗ) ବଲିଭିଆ (ଘ) ପାନାମା
୭. କେଉଁ ଦେଶଟି ଷ୍ଟେସ୍‌ଇଣ୍ଡିଜ ବା ପଶ୍ଚିମ ଭାରତୀୟ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେଶ ନୁହେଁ ?
 (କ) ଜାମାଇକା (ଖ) ଟ୍ରିନିଦାଦ୍ ଓ ଟବେଗୋ
 (ଗ) କୋଷ୍ଟାରିକା (ଘ) ସେଣ୍ଟ କିଟ୍ସ୍ ଓ ନେଭିସ୍
୮. ଆରାବଲୀ ପର୍ବତମାଳା ଭାରତର କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ (ଖ) ରାଜସ୍ଥାନ
 (ଗ) ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ (ଘ) ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
୯. ହିମାଳୟର ପର୍ବତମାଳାର ପାଦଦେଶରେ ଥିବା କରବେଟ୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ପାର୍କ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ (ଖ) ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ
 (ଗ) ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ (ଘ) ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ
୧୦. କେଉଁ ସ୍ଥାନଟି ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଭିତରକନିକା ଅଭୟାରଣ୍ୟର ଅଂଶବିଶେଷ ନୁହେଁ ?
 (କ) ଡାଙ୍ଗମାଳ (ଖ) ଗହୀରମଥା
 (ଗ) ତାଲଚୁଆଁ (ଘ) ତାଳସାରୀ

୧.(ଖ) ସଲଖ ମଣିଷ, ୨.(କ) ଥୁବ୍ସ, ୩.(ଘ) ଜାଭା (ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ), ୪.(ଖ) କାଳକ ଲିପି, ୫.(କ) ଏଥେନ୍ସର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା, ୬.(ଗ) ଆଲେକ୍ସ, ୭.(କ) ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ, ୮.(ଖ) ୧୯୨୦, ୯.(ଖ) ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ, ୧୦.(ଘ) କୋରାପୁଟ

ଉତ୍ତର

୧.(ଖ) ଲାବ୍ରାଡର ସ୍ରୋତ, ୨.(କ) ଉପସାଗରୀୟ ସ୍ରୋତ, ୩.(ଘ) ବ୍ଲିଜାର୍ଡ, ୪.(ଗ) ଝେଲମ୍, ୫.(କ) ଗଣ୍ଡକ, ୬.(ଘ) ପାନାମା, ୭.(ଗ) କୋଷ୍ଟାରିକା, ୮.(ଖ) ରାଜସ୍ଥାନ, ୯.(କ) ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ, ୧୦.(ଘ) ତାଳସାରୀ ।

(୧୩) ଅର୍ଥନୀତି

୧. ଦ୍ରବ୍ୟ ଏକକର ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ସହ ହାରାହାରି ସ୍ଥାୟୀ ପରିବ୍ୟୟ:
(କ) ସ୍ଥିର ରହେ (ଖ) ହ୍ରାସପାଏ
(ଗ) ବୃଦ୍ଧିପାଏ
(ଘ) ପ୍ରଥମେ ହ୍ରାସପାଇ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବୃଦ୍ଧିପାଏ
୨. ମଦ୍ୟପାନ କେଉଁପ୍ରକାର ଅଭାବ ଅଟେ ?
(କ) ବିଳାସମୂଳକ (ଖ) ଦକ୍ଷତାପ୍ରଦ
(ଗ) ପରମ୍ପରାଗତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ (ଘ) ଆରାମପ୍ରଦ
୩. ସାମାନ୍ତ ଆୟ, ହାରାହାରି ଆୟଠାରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ହାରାହାରି ଆୟ କ'ଣ ହୁଏ ?
(କ) ବୃଦ୍ଧିପାଏ (ଖ) ହ୍ରାସପାଏ
(ଗ) ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହେ (ଘ) କୌଣସିଟି ନୁହେଁ
୪. .ଟି.ଏମ୍ ଟ୍ରାନଜାକ୍ସନ୍ ଫେଲ ହେଲେ ଅଭିଯୋଗକୁ କେତେଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କରାଯିବ ?
(କ) ସେହିଦିନ (ଖ) ୭ଦିନ (ଗ) ୧୦ଦିନ (ଘ) ୧୪ଦିନ
୫. ଉଦ୍ୟୋଗୀ ନିଜେ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିବା ଉତ୍ପାଦାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ୟକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
(କ) ବାସ୍ତବ ପରିବ୍ୟୟ (ଖ) ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିବ୍ୟୟ
(ଗ) ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ପରିବ୍ୟୟ (ଘ) ସୁଦ୍ୟୁକ୍ତ ପରିବ୍ୟୟ
୬. ଉତ୍ପାଦନ କରା ୧୦୦ ଏକକ ବିକ୍ରିକରି ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୋଟ ଆୟ ଅର୍ଜନ କଲେ, ହାରାହାରି ଆୟ କେତେ ଟଙ୍କା ?
(କ) ୧୦ (ଖ) ୧୦,୦୦୦
(ଗ) ୧୦୦ (ଘ) ୨୦୦
୭. ବଜାର ଦର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାହାର ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ରହିଥାଏ ?
(କ) ଯୋଗାଣ (ଖ) ଚାହିଦା
(ଗ) ଉଭୟ (କ) ଏବଂ (ଖ) (ଘ) କୌଣସିଟି ନୁହେଁ
୮. କେଉଁଟି ଏକ କାର୍ତ୍ତ୍ୱ ନୁହେଁ ?
(କ) ଡେବିଡ୍ କାର୍ତ୍ତ୍ୱ (ଖ) ରାପିଡ୍ କାର୍ତ୍ତ୍ୱ (ଗ) କ୍ରେଡିଟ୍ କାର୍ତ୍ତ୍ୱ
(ଘ) ପ୍ରିପେଡ୍ କାର୍ତ୍ତ୍ୱ
୯. କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସକାର କମ୍ପାନୀନେଟ୍ ଫାମିଲି ପେନ୍ସନ୍ (ଉତ୍କଳ-କୁବଞ୍ଚସକ୍ତଭବସ୍ତର ରବଞ୍ଚସକ୍ଷକ ଚରଭସ୍ତସକ୍ତଭ- ଉରଚ) ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
(କ) ଅରୁଣାଚଳପ୍ରଦେଶ (ଖ) ଆସାମ (ଗ) ମଣିପୁର (ଘ) ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ
୧୦. ସୁଧହାର ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ବଳକା ଚାହିଦାର କ'ଣ ହୁଏ ?
(କ) ବୃଦ୍ଧିହୁଏ (ଖ) ହ୍ରାସହୁଏ
(ଗ) ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହେ (ଘ) ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସିଟି ନୁହେଁ

(୧୪) ଭୂମି

୧. କେଉଁ ମହାନ ଖେଳାଳିଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସ (ଅଗଷ୍ଟ ୨୯)କୁ ଆମ ଦେଶରେ ଜାତୀୟ କ୍ରୀଡ଼ା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଏ ?
(କ) ଗୋଷ୍ଠା ପାଲ (ଖ) ଧ୍ୟାନବାଦ
(ଗ) ସି. କେ. ନାୟଡୁ (ଘ) ଗାମା ପହଲପୁର
୨. ସ୍କଟଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଗ୍ଲାସଗୋଠାରେ ଖେଳାଯାଇଥିବା ୨୦୧୭ର ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚାମ୍ପିଆନଶିପରେ କିଏ ପୁରୁଷ ସିଙ୍ଗଲ୍ସ ଚାମ୍ପିଆନ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ?
(କ) ଭିକ୍ଟର ଆକ୍ସେଲସନ୍ (ଖ) ଲିନ୍ ଡାନ୍
(ଗ) ସୋନ୍ ଥୁନ୍ ହୋ (ଘ) ଚେନ୍ ଜିଙ୍ଗ
୩. ୨୦୧୭ର ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ୍ ଚାମ୍ପିଆନଶିପରେ ମହିଳା ସିଙ୍ଗଲ୍ସ ଚାମ୍ପିଆନ୍ ହୋଇଥିବା ତାରକାଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ସାଇନା ନେହୱାଲ (ଖ) ପି. ଭି. ସିନ୍ଧୁ
(ଗ) ଆକାନେ ଯାମାଗୁଚି (ଘ) ନୋକୋମି ଓକୁହାରା
୪. ୨୦୧୭ର ବିଶ୍ୱ ଆଥଲେଟିକ୍ସ ଚାମ୍ପିଆନଶିପର ପୁରୁଷ ୧୦୦ମିଟର ଦୌଡ଼ରେ କିଏ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି ?
(କ) ଉସେନ୍ ବୋଲ୍ଟ (ଖ) ଜର୍ଣ୍ଣେନ୍ ଗାଟାଲିନ୍
(ଗ) କ୍ରିଷ୍ଟିଆନ୍ କୋଲମାନ (ଘ) ଯୋହାନ୍ ବ୍ରେକ୍
୫. ୨୦୧୭ର ବିଶ୍ୱ ଆଥଲେଟିକ୍ସ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ଦଳର ଖେଳାଳିମାନେ କେତୋଟି ପଦକ ଜିତିଛନ୍ତି ?
(କ) ଗୋଟିଏ ରୌପ୍ୟ (ଖ) ଗୋଟିଏ ବ୍ରୋଞ୍ଜ
(ଗ) ଦୁଇଟି ବ୍ରୋଞ୍ଜ (ଘ) କୌଣସି ପଦକ ନାହିଁ
୬. ବିଶ୍ୱ ଆଥଲେଟିକ୍ସ ଚାମ୍ପିଆନଶିପରେ ସର୍ବାଧିକ ୧୧ଟି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତିଥିବା ପୁରୁଷ ଆଥଲେଟ୍‌ଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ମହମ୍ମଦ ଫାରାହ୍ (ଖ) କାର୍ଲ ଲୁଇସ୍
(ଗ) ଉସେନ୍ ବୋଲ୍ଟ (ଘ) ଲାଶାନ ମେରିଟ୍
୭. ବିଶ୍ୱ ଆଥଲେଟିକ୍ସ ଚାମ୍ପିଆନଶିପରେ ସର୍ବାଧିକ ୧୧ଟି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତିଥିବା ମହିଳା ଆଥଲେଟ୍‌ଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ଅଲିସନ୍ ଫିଲିକ୍ସ (ଖ) ଶାଲିଆନ୍ ଫ୍ରେଜର୍ ପ୍ରାଇସ୍
(ଗ) ମାର୍ଲିନ୍ ଓଟୀ (ଘ) ଭେରୋନିକା କାମ୍ପବେଲ୍ ବ୍ରାଉନ୍
୮. ୨୦୧୭ର ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ୍ କ୍ରିକେଟର ସେମିଫାଇନାଲରେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ ୧୧୫ଟି ବଲ୍‌ରେ ୧୭୧ରନ କରିଥିବା ଭାରତୀୟ ତାରକାଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ମିତାଲି ରାଜ୍ (ଖ) ହରମନ୍‌ପ୍ରାଟ୍ କୌର୍
(ଗ) ପୁନମ ରାଉତ (ଘ) ସ୍ମୃତି ମହାନା
୯. ଭାରତର କୁଲଦୀୟ ଯାଦବ, ଶ୍ରୀଲଙ୍କାର ଲକ୍ଷନ୍ ସାୟାକାନ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ପୂର୍ବତନ ଖେଳାଳି ପଲ୍ ଆଡାମ୍ସ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ସ୍ପିନ୍ ବୋଲର ?
(କ) ବାମହାତି ଅଫ୍ ସ୍ପିନ୍ (ଖ) ଡାହାଣହାତି ଲେଗ୍ ସ୍ପିନ୍
(ଗ) ଡାହାଣହାତି ଅଫ୍ ସ୍ପିନ୍ (ଘ) ଚାଇନାମ୍ୟାନ
୧୦. ଓଡ଼ିଶା କ୍ରିକେଟ ଦଳର ନବନିଯୁକ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
(କ) ଦେବାଶିଷ ମହାନ୍ତି (ଖ) ଶିବସୁନ୍ଦର ଦାସ
(ଗ) ପ୍ରଭାଞ୍ଜନ ମଲିକ (ଘ) ଅବକାଶି ଖଟୁଆ

୧.(ଖ) ହ୍ରାସପାଏ, ୨.(ଗ) ପରମ୍ପରାଗତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, ୩.(କ) ବୃଦ୍ଧିପାଏ,
୪.୧୪ଦିନ, ୫.(ଗ) ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ପରିବ୍ୟୟ, ୬.(କ) ୧୦,୭.(ଖ)
ଚାହିଦା,୮.(ଖ) ରାପିଡ କାର୍ଡ, ୯.(ଖ) ଆସାମ, ୧୦.(ଖ) ହ୍ରାସହୁଏ

୧.(ଖ) ଧାନଚାନ୍ଦ, ୨.(କ) ଭିକ୍ଟର ଆକ୍ସେଲସନ୍, ୩.(ଘ) ନୋଜୋମି ଓକୁହାରା, ୪. (ଖ) ଜଷ୍ଟିନ୍ ଗାଟାଲିନ୍, ୫.(ଘ)କୌଣସି ପଦକ ନାହିଁ, ୬.(ଗ) ଉସେନ୍ ବୋଲ୍ସ, ୭.(କ) ଅଲିସନ୍ ଫିଲିପ୍ସ, ୮. (ଖ) ହରମନ୍ ପ୍ର-୧ ଓ କୌର, ୯.(ଘ)ଚାନ୍ଦନାମାୟ, ୧୦.(ଖ)ଶିବସନ୍ଦର ଦାସ

(୧୫) ସାହିତ୍ୟ, କଳା ଓ ସଂସ୍କୃତି

୧. ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ‘କାଦମ୍ବରୀ’ ଗଦ୍ୟକାବ୍ୟ କେଉଁ ମହାନ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ହୋଇଥିଲା ?
(କ) ବାଣଭଟ୍ଟ (ଖ) ଶୁଦ୍ରକ (ଗ) ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା (ଘ) ଭାସ
୨. କେଉଁ ପୁସ୍ତକଟି କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କ ରଚନା ନୁହେଁ ?
(କ) କେଦାରଗୌରୀ (ଖ) ଦରବାର
(ଗ) ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା (ଘ) ଉତ୍କଳଗାଥା
୩. କେଉଁଟି ସ୍ଵଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ରଚନା ନୁହେଁ ?
(କ) ଇନ୍ଦୁମତୀ (ଖ) ତପସ୍ବିନୀ (ଗ) ତରଙ୍ଗିଣୀ (ଘ) ପ୍ରଣୟ ବଲ୍ଲରୀ
୪. ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚୋଳ ବଂଶର ସମ୍ରାଟ ରାଜରାଜ ଚୋଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ବୃହଦେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର ଓ ରାଜରାଜେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
(କ) ତୁରୁତିରାପଲ୍ଲୀ (ଖ) ମଦୁରାଇ
(ଗ) ତାଞ୍ଜାବୁର (ଘ) ତିରୁଅନନ୍ତପୁରମ୍
୫. ବିଶ୍ଵ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଜନ୍ତା ଓ ଏଲୋରା ଗୁମ୍ଫା କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
(କ) କର୍ଣ୍ଣାଟକ (ଖ) ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
(ଗ) ରାଜସ୍ଥାନ (ଘ) ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ
୬. ‘କଞ୍ଚୁଲୀ’ ଓ ‘ଖେୟାଲ୍’ ଭଳି ସଂଗୀତର ଦୁଇଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶୈଳୀର ସ୍ରଷ୍ଟା କିଏ ?
(କ) ଅମୀର ଖୁସରୋ (ଖ) ତାନସେନ୍
(ଗ) ବୈକୁ ବାଘୁରା (ଘ) ବାଜ୍ର ବାହାଦୁର
୭. ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଂଗୀତର ଉତ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ କେଉଁ ବେଦରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ?
(କ) ରକ୍ବେଦ (ଖ) ଯଜୁର୍ବେଦ
(ଗ) ସାମବେଦ (ଘ) ଅଥର୍ବବେଦ
୮. ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ କେଉଁଠାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ?
(କ) ମଥୁରା (ଖ) ସାରନାଥ
(ଗ) ବୋଧି ଗୟା (ଘ) କୁଶୀନଗର
୯. ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ଭାବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଆଜକୁ ୧୨୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗଣେଶ ପୂଜାକୁ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉତ୍ସବରେ ପରିଣତ କରାଇଥିବା ଜନନାୟକଙ୍କ ନାମ କ’ଣ ?
(କ) ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଗୋଖଲେ (ଖ) ମହାତ୍ମା ଜ୍ୟୋତିର୍ବା ଫୁଲେ
(ଗ) ମହାଦେଓ ଗୋବିନ୍ଦ ରାନାଡେ (ଘ) ଲୋକମାନ୍ୟ ବାଲଗଙ୍ଗାଧର ତିଳକ
୧୦. ଦାଣ୍ଡିଆ ମୁଖ୍ୟତଃ କେଉଁ ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲୋକନୃତ୍ୟ ଅଟେ ?
(କ) ମହାରାଷ୍ଟ୍ର (ଖ) ରାଜସ୍ଥାନ (ଗ) ଗୁଜରାଟ (ଘ) ପଞ୍ଜାବ

(୧୬) ବାଣିଜ୍ୟ

୧. କେଉଁ ଡିଜିଟାଲ କମ୍ପାନୀ ସହ ବିଏସ୍ଏନ୍ଏଲ୍ ଡା’ର ବିଏସ୍ଏନ୍ଏଲ୍ ଡ୍ରାଲେଟ୍ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
(କ) Jio Money (ଖ) Phonepe
(ଗ) Mobikwik (ଘ) Paytm
୨. ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁଟି ଭାରତର ପେଟ୍ରୋକେମିକାଲ ସେକ୍ଟର ନୁହେଁ ?
(କ) କୋୟାଲି (ଖ) ଜାମନଗର
(ଗ) ମାଙ୍ଗଲୋର (ଘ) ରାଉଲକେଲା
୩. ଭାରତ କେଉଁ ଦେଶ ସହ ରେଳବାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ସାହାଯ୍ୟ ନେବେ ବୋଲି ଚୁକ୍ତି ସାକ୍ଷର କରିଛି ?
(କ) ସୁଇଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡ (ଖ) ଜାପାନ
(ଗ) ମାଲେସିଆ (ଘ) ଭୁଟାନ
୪. ‘ଶୁଭାରମ୍ଭ’ ଗୃହରଣ ପାଇଁ ନୂତନ ଯୋଜନା କେଉଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
(କ) ଏଚ୍.ଡି.ଏଫ୍.ସି (ଖ) ଆକ୍ଟିଭ୍
(ଗ) ଆଇସିଆଇସି (ଘ) ଯେସ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ
୫. ଷ୍ଟେଟ ବୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ରିସର୍ଭ୍ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଭାରତର ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜିଡିପି ଗ୍ରୋଥରେ କେତେ ରହିବ ?
(କ) ୬.୫% (ଖ) ୭.୫% (ଗ) ୮.୫% (ଘ) ୫.୫%
୬. କେଉଁ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାଙ୍କ ଭାରତର ଡିଜିପସ୍ (DigiPOS,) ପଏଣ୍ଟ ଅଫ୍ ସେଲ୍ ମେସିନ୍ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
(କ) ଏଚ୍.ଡି.ଏଫ୍.ସି (ଖ) ଆକ୍ଟିଭ୍
(ଗ) ଆଇସିଆଇସି (ଘ) ଯେସ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ
୭. ଫୋର୍ବସ୍ ବିଶ୍ଵ ଟପ୍ ୨୦୦ ଗ୍ରୀନ୍ ଏନରଜି ଫାର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର କେତୋଟି କମ୍ପାନୀ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ?
(କ) ୫ (ଖ) ୬ (ଗ) ୭ (ଘ) ୮
୮. SIDBI CSmall Industries Development Bank of India ର ଚେୟାରମ୍ୟାନ ଏବଂ ଏମଡି କିଏ ?
(କ) ମହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତାଫା (ଖ) ଆଶୀଷ ଚୌହାନ
(ଗ) ପୁନିତ୍ ଚୌହାନ (ଘ) ଜେ. ତୁଲସୀ ଧରନ୍
୯. ଭାରତ ବିଲ୍ ପେମେଣ୍ଟ ସିଷ୍ଟମ୍ ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କେବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାହେଲା ?
(କ) ୨୦୧୧ (ଖ) ୨୦୧୨
(ଗ) ୨୦୧୩ (ଘ) ୨୦୧୪
୧୦. ଏସିଆ ଫାସିଫିକ୍ ରିଜିଅନରେ କେଉଁ କମ୍ପାନୀ ଡିଜିଟାଲ୍ ଏଡୁକେସନାଲ୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମେଡିଆ ଗ୍ରୁପ୍ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ?
(କ) ଟୁଇଟର୍ (ଖ) ଫେସ୍ବୁକ୍
(ଗ) ଗୁଗୁଲ୍ (ଘ) ଯାହୁ

୧.(କ) ବାଣଭଟ୍ଟ, ୨.(ଘ) ଉତ୍କଳଗାଥା, ୩.(ଗ) ତରଙ୍ଗିଣୀ, ୪.(ଗ) ତାଞ୍ଜାବୁର, ୫.(ଖ) ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ୬.(କ) ଅମୀର ଖୁସରୋ, ୭.(ଗ) ସାମବେଦ, ୮.(ଖ) ସାରନାଥ, ୯.(ଘ) ଲୋକମାନ୍ୟ ବାଲଗଙ୍ଗାଧର ତିଳକ, ୧୦.(ଗ) ଗୁଜରାଟ ।

ଉତ୍ତର

୧.(ଗ) Mobikwik , ୨.(ଘ) ରାଉଲକେଲା, ୩.(କ) ସୁଇଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡ , ୪.(ଖ) ଆକ୍ଟିଭ୍ , ୫.(କ) ୬.୫% , ୬.(କ) ଏଚ୍.ଡି.ଏଫ୍.ସି, ୭.(ଗ) ୭ , ୮.(କ) ମହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତାଫା , ୯.(ଘ) ୨୦୧୪, ୧୦. (କ) ଟୁଇଟର୍

(୧୭) ରାଷ୍ଟ୍ର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା

୧. ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କାହା ନିକଟକୁ ତାଙ୍କର ଇସ୍ତଫା ପତ୍ର ପଠାଇଥାନ୍ତି ।
(କ) ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି (ଖ) ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ
(ଗ) ସ୍ପିକର (ଘ) ଅଧିକାରୀ
୨. କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରେ କେତୋଟି ସ୍ତର ବା ପାହ୍ୟା ରହିଛି ?
(କ) ୫ (ଖ) ୪ (ଗ) ୩ (ଘ) ୨
୩. ନଗର ନିଗମର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
(କ) ଚେୟାରମ୍ୟାନ (ଖ) ମେୟର
(ଗ) କାଉନସିଲର (ଘ) ସଭାପତି
୪. ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ଦେଶରେ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ?
(କ) ଇଂଲଣ୍ଡ (ଖ) ଆମେରିକା (ଗ) ଭାରତ (ଘ) ଆୟରଲ୍ୟାଣ୍ଡ
୫. ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ କାହାର ଉଦ୍ୟମ ବେଶ୍ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ?
(କ) ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ (ଖ) ଆଲାନ୍ ଅକ୍ଟୋବିଆନ୍ ହ୍ୟୁମ୍
(ଗ) ସୁଭାଷ ବୋଷ (ଘ) ଉମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବାନାର୍ଜୀ
୬. ମୂଳ ସମିଧାନରେ କେତୋଟି ମୌଳିକ ଅଧିକାର ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଥିଲା ?
(କ) ୬ (ଖ) ୭ (ଗ) ୧୦ (ଘ) ୧୧
୭. ଭାରତରେ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ କେଉଁ ମସିହାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ?
(କ) ୧୯୪୬ (ଖ) ୧୯୪୭ (ଗ) ୧୯୪୯ (ଘ) ୧୯୫୦
୮. ଓଡ଼ିଶାରେ କେତୋଟି ରାଜସ୍ୱ ମଣ୍ଡଳ ରହିଛି ।
(କ) ୫ (ଖ) ୪ (ଗ) ୩ (ଘ) ୨
୯. ଭାରତରେ କେତୋଟି ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ରହିଛି ।
(କ) ୫୪୭ (ଖ) ୫୪୫ (ଗ) ୫୨୦ (ଘ) ୫୨୫
୧୦. ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ସର୍ବନିମ୍ନ କେତୋଟି ଖୁର୍ଦ୍ଧା ରହି ପାରିବ ।
(କ) ୧୧ (ଖ) ୧୨ (ଗ) ୧୩ (ଘ) ୧୪

(୧୮) କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଶିକ୍ଷା

୧. କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସିଷ୍ଟମର ମଞ୍ଜୁଷ୍ଟ କିଏ ?
(କ) ALU (ଖ) Memory (ଗ) CPU (ଘ) Control Unit
୨. Artificial intelligence ପାଇଁ କେଉଁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
(କ) Fortran (ଖ) Prolog (ଗ) C (ଘ) Cobol
୩. ଗୋଟିଏ ରିମୋଟ କମ୍ପ୍ୟୁଟରକୁ କାହା ମାଧ୍ୟମରେ କନେକ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ ?
(କ) Device (ଖ) Dial up (ଗ) Diagnostic (ଘ) Logic Circuit
୪. କାହାର ବ୍ୟବହାର ବିନା କି ବୋର୍ଡ଼ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ?
(କ) Joystick (ଖ) Light Pen (ଗ) Mouse (ଘ) Touch
୫. କେଉଁ ପ୍ରିଣ୍ଟର ଲେଜର ବିମ୍ ଏବଂ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ଫଟୋଗ୍ରାଫି ର ମିଶ୍ରଣ ?
(କ) ଲେଜର ପ୍ରିଣ୍ଟର (ଖ) ଲାଇନ ପ୍ରିଣ୍ଟର
(ଗ) ଡ୍ରପ୍ ମାଟ୍ରିକ୍ସ (ଘ) ଡେଜି ହୁଇଲ୍
୬. ଏକ ସେକେଣ୍ଡର ବିଲିୟନକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
(କ) ମିଲି ସେକେଣ୍ଡ (ଖ) ମାଇକ୍ରୋ ସେକେଣ୍ଡ
(ଗ) ନାନୋ ସେକେଣ୍ଡ (ଘ) ପିକୋ ସେକେଣ୍ଡ
୭. ଡିଜିଟାଲ କମ୍ପ୍ୟୁଟରର କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ଯୁନିଟ୍ କୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?
(କ) Clock (ଖ) Nerve Centre (ଗ) ICs (ଘ) କୌଣସି ନୁହେଁ
୮. କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ମୁଖ୍ୟ ମେମୋରୀ କ'ଣ ?
(କ) Primary & Secondary (ଖ) Random & Sequential
(ଗ) ROM & RAM (ଘ) କୌଣସି ନୁହେଁ
୯. ପ୍ରଥମ ଡିଜିଟାଲ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କ'ଣ ଥିଲା ?
(କ) ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ଭାଇଭ୍ (ଖ) ଭାକ୍ୟୁମ୍ ଟ୍ୟୁବ୍
(ଗ) ଟ୍ରାଜିଷ୍ଟର (ଘ) ସେମି କଣ୍ଡକ୍ଟର
୧୦. ସଙ୍ଗୀତ ଏବଂ ପ୍ରୋଗ୍ରାମିଂ ପାଇଁ କେଉଁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ?
(କ) ELLIAC (ଖ) ENIAC (ଗ) UNVAC (ଘ) କୌଣସି ନୁହେଁ

୧. (କ) ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ୨. (ଗ) ୩, ୩. (ଖ) ମେୟର, ୪. (ଖ) ଆମେରିକା, ୫. (ଖ) ଆଲାନ୍ ଅକ୍ଟୋବିଆନ୍ ହ୍ୟୁମ୍, ୬. (ଖ) ୬, ୭. (ଗ) ୧୯୪୯, ୮. (ଗ) ୩, ୯. (ଖ) ୫୪୫, ୧୦. (କ) ୧୧

ଉତ୍ତର

୧. (ଗ) CPU, ୨. (ଖ) Prolog, ୩. (ଖ) Dial up, ୪. (ଗ) Mouse, ୫. (କ) ଲେଜର ପ୍ରିଣ୍ଟର, ୬. (ଗ) ନାନୋ ସେକେଣ୍ଡ, ୭. (ଖ) Nerve Centre, ୮. (ଗ) ROM & RAM, ୯. (କ) ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ଭାଇଭ୍, ୧୦. (କ) ELLIAC

(୧୯) ଗାଣିତିକ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

୧. ଏକ ନଟିକାଲ ମାଇଲ (ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ)ର ମାପ ସ୍ଥଳପଥରେ କେତେ ହେବ ?
 (କ) ୧ ମାଇଲ (ଖ) ୧.୧୫ ମାଇଲ
 (ଗ) ୨ ମାଇଲ (ଘ) ୨.୨୫ ମାଇଲ
୨. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମାକଳ (Definite Integral) ର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ପାଇଁ କେଉଁ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ?
 (କ) ହିଲ (ଖ) ଡିଫରେଣ୍ଟିଆଲ
 (ଗ) ଇଣ୍ଟିଗ୍ରେଟର (ଘ) ପାଣ୍ଡୋଗ୍ରାଫ୍
୩. ଆଜିକାଲି ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା 'ଦଶମିକ ପଦ୍ଧତି'ରେ ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ଦେଶରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ?
 (କ) ଭାରତ (ଖ) ଯୁରୋପ (ଗ) ଆରବ (ଘ) ଚୀନ
୪. ଦୁଇ ସମାନ୍ତର ସରଳରେଖାର ସ୍ଲୋପର ଅନ୍ତର ସର୍ବଦା କେତେ ?
 (କ) ୦ (ଖ) ୧ (ଗ) -୧ (ଘ) କୌଣସିଟି ନୁହେଁ
୫. ସମୁଦ୍ରରେ ଜାହାଜର ବେଗ ମାପ ପାଇଁ କେଉଁ ଏକକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
 (କ) ମିଟର/ସେକେଣ୍ଡ (ଖ) କିଲୋମିଟର/ସେକେଣ୍ଡ
 (ଗ) ମାଇଲ/ସେକେଣ୍ଡ (ଘ) ନଟ
୬. ବକ୍ତୃତ୍ୱରେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ମାପ ପାଇଁ କେଉଁ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
 (କ) ପ୍ଲେନିମିଟର (ଖ) ସ୍କାଇଡ୍‌ରୁଲ
 (ଗ) କର୍ଭିମିଟର (ଘ) ଡିଭାଇଡର
୭. ବିୟୋଗ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା '-' ଚିହ୍ନ ପ୍ରଥମେ କିଏ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ?
 (କ) କାର୍ଡିନ (ଖ) ଫେରାରି
 (ଗ) ବ୍ରହ୍ମଗୁପ୍ତ (ଘ) ଜୋହାନ ଡିଡମ୍ୟାନ
୮. କେଉଁ ସଂଖ୍ୟାର ଗୁଣନାତ୍ମକ ବିଲୋମୀ ସେହି ସଂଖ୍ୟା ?
 (କ) ୦ (ଖ) ୧ (ଗ) -୧ (ଘ) ୧୭-୧
୯. 'ରାମାନୁଜ ଗଣିତ ସଂସ୍ଥାନ' କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
 (କ) ମୁମ୍ବାଇ (ଖ) ଚେନ୍ନାଇ (ଗ) କୋଲକତା (ଘ) ହାଇଦ୍ରାବାଦ
୧୦. କେଉଁ ଦୁଇଅଙ୍କ ବିଶିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟାର ବର୍ଗମୂଳ ଏହାର ଅଙ୍କମାନଙ୍କ ସମଷ୍ଟି ସହିତ ସମାନ ?
 (କ) ୧୬ (ଖ) ୪୯ (ଗ) ୬୪ (ଘ) ୮୧

(୨୦) ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାନ

୧. ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନୀ ଓଡ଼ିଆ ଜନପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖକ ଭାବରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ?
 (କ) ଡ.କୁଳମଣି ସାମଲ (ଖ) ଡ.ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଶତପଥୀ
 (ଗ) ଡ.ବିଭୁତିଭୂଷଣ ନାୟକ (ଘ) ଡ.ତ୍ରିଲୋଚନ ପ୍ରଧାନ
୨. ଦୁର୍ବଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବକୀୟ ବଳ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ପାକିସ୍ତାନୀ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ କିଏ ?
 (କ) ଡ.ଅବଦୁସ୍ ସାଲାମ (ଖ) ଡ.ଅବଦୁଲ୍ କାଦିର ଖାନ
 (ଗ) ଡ.ବଶିମିଲା ଖାଁ (ଘ) ଷିପେନ୍ ଡ୍ରନ୍ ବର୍ଗ
୩. କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭାରତର ଓପନହେଲ୍‌ମର୍ ରୂପେ ପରିଚିତ ?
 (କ) ଡ.ମେଘନାଦ ସାହା (ଖ) ଡ.ଜେ.ସି.ବୋଷ
 (ଗ) ଡ.ହୋମି ଜାହାଙ୍ଗୀର ଭାବା (ଘ) ଡ.ସି.ଭି.ରମଣ
୪. କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଥମେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନର ଚାର୍ଜ ସମ୍ପର୍କରେ ନିର୍ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ?
 (କ) ରବର୍ଟ ମିଲିକାନ (ଖ) ଜେ.ଜେ.ଟମ୍‌ସନ୍
 (ଗ) ଅରନେଷ୍ଟ ରଦରଫୋର୍ଡ୍ (ଘ) ଜେମ୍ସ ଚାଡ଼ୱିକ୍
୫. କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ (ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ) ଦି ପ୍ଲାନେଟାରି ସୋସାଇଟି ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସଂଘ ଗଠନ କରିଥିଲେ ?
 (କ) ଡିଲିୟମ୍ ହରଷେଲ (ଖ) କାର୍ଲ ସାଗଲ
 (ଗ) ଏଡ୍‌ୱିନ୍ ହବଲ୍ (ଘ) ମିଲଟନ୍ ହ୍ୟୁମାସନ୍
୬. ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ?
 (କ) ଏଚ୍.ଏ.ଲରେନସ (ଖ) ମ୍ୟାରି କ୍ୟୁରି
 (ଗ) ଲର୍ଡ୍ ର୍ୟାଲେ (ଘ) ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ସି.ରୁଡ୍ରଗେନ୍(ରଞ୍ଜନ)
୭. ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ୧୯୭୪ରେ ପୋଖରାନ୍‌ଠାରେ ଆଣବିକ ବିସ୍ଫୋରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସୂଚାରୁରୂପେ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ ?
 (କ) ଡ.ରାଜା ରମନ୍ନା (ଖ) ଡ.ଆର୍ ଚିଦାମରମ୍
 (ଗ) ଏ.ପି.ଜେ.ଅବଦୁଲ୍ କାଲାମ୍ (ଘ) ଏମ୍.ଜି.କେ. ମେନନ୍
୮. ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନୀ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ମନ୍ତ୍ରାପଦ ପାଇଥିଲେ ?
 (କ) ଡ.ଆର୍ ଚିଦାମରମ୍ (ଖ) ଡ.ସତୀଶ ଧାଢୁନ୍
 (ଗ) ଡ.ରାଜା ରମନ୍ନା (ଘ) ଏ.ଏମ୍.ଜି.କେ.ମେନନ୍
୯. ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସି.ଭି.ରମଣଙ୍କ ରମଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆବିଷ୍କାରରେ ମୁଖ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ଥିଲେ ?
 (କ) ଡଃ.କେ.ଏସ.କ୍ରିଷ୍ଣନ (ଖ) ଏଲ୍.ରାମଦାସ
 (ଗ) ଡଃ.ସି.ଏନ୍.ଆର୍.ରାଓ (ଘ) ଲାଣ୍ଡନ ବର୍ଗ
୧୦. ତାପମାନ ଯନ୍ତ୍ର ବା ଥର୍ମୋମିଟର କିଏ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଥିଲେ ?
 (କ) ଗାଲିଲିଓ (ଖ) ଗାବିଏଲ ଫାଲ୍‌ଗୁଇଟ୍ (ଗ) ଲର୍ଡ୍ କେନଭିନ

୧.(ଖ) ୧.୧୫ ମାଇଲ, ୨.(ଗ) ଇଣ୍ଟିଗ୍ରେଟର, ୩.(କ) ଭାରତ, ୪.(ଗ)- ୧, ୫.(ଘ) ନଟ, ୬.(ଗ) କର୍ଭିମିଟର, ୭.(ଘ) ଜୋହାନ ଡିଡମ୍ୟାନ, ୮.(ଘ) ୧୭-୧, ୯.(ଖ) ଚେନ୍ନାଇ, ୧୦.(ଘ) ୮୧.

ଉତ୍ତର

୧.(କ) ଡ.କୁଳମଣି ସାମଲ, ୨.(କ) ଡ.ଅବଦୁସ୍ ସାଲାମ, ୩.(ଗ) ଡ.ହୋମି ଜାହାଙ୍ଗୀର ଭାବା, ୪.(କ) ରବର୍ଟ ମିଲିକାନ, ୫.(ଖ) କାର୍ଲ ସାଗଲ, ୬.(ଘ) ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ସି.ରୁଡ୍ରଗେନ୍(ରଞ୍ଜନ), ୭.(କ) ଡ.ରାଜା ରମନ୍ନା, ୮.(ଗ) ଡ.ରାଜା ରମନ୍ନା, ୯.(କ) ଡଃ.କେ.ଏସ.କ୍ରିଷ୍ଣନ, ୧୦.(କ) ଗାଲିଲିଓ

ବିବିଧ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

୧. ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ସ୍ବଚ୍ଛଭାରତ ମିଶନ ପାଇଁ ବ୍ରାଣ୍ଡ ଆୟାସଡ଼ର ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ? - ଅଭିନେତା ଅକ୍ଷୟକୁମାର
୨. ହରିୟାନାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?- ମନୋହର ଲାଲ ଖଟ୍ଟର
୩. ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ପାକିସ୍ତାନ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ହିନ୍ଦୁ କିଏ ? - ଦର୍ଶନ୍ ଲାଲ
୪. କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମୋଟର ବାଇକ୍ ଆୟୁଲାନୁ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ? - ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର
୫. ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ ପରିବେଶ ରିସର୍ଚ୍ଚ ସାଟେଲାଇଟର ନାମ କ'ଣ ? - ଲେନସ୍
୬. ବୟେଷ୍ଟକ୍ ଏକ୍ସପ୍ରେସର ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ? - ଧୀରେନ୍ଦ୍ର ସ୍ବରୂପ
୭. କେଉଁ ଭାରତୀୟ ଜନ୍ମିତ ୧୨ ବର୍ଷର ବାଳକ ଯୁକେନ 'ଚାଇଲଡ୍ ଜିନିଅର୍ସ' ଉପାଧି ପାଇଛନ୍ତି ? - ରାହୁଲ ଜୋସି
୮. ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଚବିଶି ଘଣ୍ଟିଆ ହେଲପଲାଇନ୍ ନମ୍ବର ୧୮୧ ଜାରିକରିଛି ?- ତେଲେଙ୍ଗାନା
୯. ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଯୁରାନିୟମ୍ ଖଣି କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି ? - ଜାଦୁଗୁଡ଼, ଚିନ୍ତୁମି, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ
୧୦. ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ବୋର୍ଡ଼ ଅଫ୍ ଫିଲ୍ମ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟର ମୁଖ୍ୟ ଦସ୍ତର କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ? - ମୁମ୍ବାଇ
୧୧. କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 'ଇନ୍ଦିରା କ୍ୟାଣ୍ଟିନ' ସହରାଞ୍ଚଳ ଗରାବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ? - କର୍ଣ୍ଣାଟକ ସରକାର
୧୨. ନ୍ୟାୟାଧିକ୍ଷ ଦାପକ ମିଶ୍ର ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟର କେତେ ତମ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ? - ୪୫ତମ
୧୩. କେତୋଟି ଦେଶର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ କାତାର ଭିଆ ଫ୍ରି-ସ୍ବିସ୍ସ ଦେବାପାଇଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ? - ୮୦ଟି ଦେଶ
୧୪. ଦେଶର କେଉଁ ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁଜୁଜ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ? - ହରିୟାନା
୧୫. ତିନି ଡଲାର ଦେବା ଅଣସମ୍ବିଧାନିକ ବୋଲି କିଏ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ? - ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ
16. 'Right to Privacy'କୁ 'Fundamental Right'ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବୋଲି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର କେତେଜଣିଆ କମିଟି ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ?- ୯ଜଣିଆ
୧୭. ଇନ୍‌ଫୋସିସର ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ କିଏ ?- ନନ୍ଦନ ନିଲୋକାନୀ
୧୮. ୨୦୧୬ ସରସ୍ବତୀ ସମ୍ମାନ କିଏ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ? - ମହାବଳେଶ୍ବର ସେଲ୍
୧୯. ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉତ୍କର୍ଷତା ପାଇଁ ବିଜୁପଟ୍ଟନାୟକ ପୁରସ୍କାର ୨୦୧୬ କାହାକୁ ଦିଆଯାଇଛି ?- ପ୍ରଫେସର ଦିଗମ୍ବର ବେହେରା
୨୦. ଭାରତର ପ୍ରଥମ ବିଦେଶ ଭବନ କେଉଁ ସହରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି ? - ବାନ୍ତା କୁର୍ଲା ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ମୁମ୍ବାଇ
୨୨. କେଉଁ ରାଜ୍ୟସରକାର 'ଇ- ଷ୍ଟେସ୍ ଡ୍ରାଏଫାଇଲ୍' ଯୋଜନା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧିନ ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକରେ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ? - କେରଳ
୨୫. ୨୦୧୮ ଟେବୁଲ୍ ଟେନିସ୍ ବିଶ୍ବକପ୍ କେଉଁଠାରେ ଖେଳାଯିବ ? - ଲଣ୍ଡନ
୨୬. ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରେସ୍ କ୍ଲବର ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ? - ଆର୍. ସୁରେନ୍ଦ୍ର ରେଡ୍ଡି
୨୮. ୨୦୧୭-୧୮ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ କପାସ ଫେଡେରେସନର ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ କିଏ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ?- ଜେ. ତୁଳସୀଧରନ୍
୨୯. ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କେଉଁ ରାଜ୍ୟର ୧୧ଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା (୮୭୩ କି.ମି.) ହାଇଡ୍ରୋ ଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି ?- ରାଜସ୍ଥାନ
୩୦. ହୋବର୍ସ ୨୦୧୭ ବିଶ୍ବତାଲିକାରେ ସର୍ବାଧିକ ଆୟକାରୀ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ବିରାଟ କୋହଲୀଙ୍କ ସ୍ଥାନ କେତେ ? - ୮୯
୩୧. ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ନୀତି ୨୦୧୭-୧୮ ଅନୁସାରେ ଏମ୍.ଏସ୍.ଏଫ୍ ର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ? - ୬.୫%
୩୨. ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇ-ମାର୍କେଟ ପ୍ଲେସ୍ (GEM) ର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ? - ରାଧା ଚୌହାନ
୩୩. ୨୦୧୭ ଗ୍ଲୋବାଲ୍ ରିଟେଲ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡେକ୍ସରେ ଭାରତର ସ୍ଥାନ କେତେ ? - ୧
୩୪. HSBC ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଭାରତର ଚାଲୁବିତ୍ତ ବର୍ଷରେ ଫିସ୍କାଲ୍ ବିକାଶ ଦର କେତେ ? - ୭.୧%
୩୫. ଏହିବର୍ଷ 'ମନ୍‌ରେଗା' ବାର୍ଷିକ ପୁରସ୍କାର କେଉଁ ଜିଲ୍ଲା ପାଇଛି ? - ବିଜୟ ନଗରମ୍
୩୬. ଗ୍ଲୋବାଲ୍ ପିସ୍ ଇଣ୍ଡେକ୍ସ ୨୦୧୭ରେ ଭାରତର ସ୍ଥାନ କେତେ ? - ୧୩୭
୩୭. ରିଲାଏନ୍ସ ଏବଂ ଏୟାରସେଲ୍ ଦୁଇଟି କମ୍ପାନୀର ମିଶ୍ରଣ ପରେ ତା'ର ନୂତନ ନାମ କ'ଣ ରଖାଯାଇଛି ? - ଏୟାରକମ୍
୩୮. ଫିଫା ବିଶ୍ବକପ୍ ୨୦୧୮ ଏବଂ ୨୦୨୨ର ଅଫିସିଆଲ୍ ସ୍ପୋନସର କିଏ ? - ଭିଭୋ
୩୯. ୨୦୧୭ ବିଶ୍ବ ଟେବୁଲ୍ ଟେନିସ୍ ଚମ୍ପିଆନସିପ୍ କେଉଁଠି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି ? - ଜର୍ମାନୀ
୪୦. ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଜେନେରାଲ୍ ଆସେମ୍ବଲି ଆଗାମୀ ଅଧିକ୍ଷ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ? - ମିରୋସ୍ଲାଭ୍ ଲେଜକ୍
୪୧. ୨୦୧୭ ଦାଦାସାହେବ ଫାଲକେ ଏକାଡେମିକ୍ ଆୱାର୍ଡ୍ କିଏ ପାଇଛନ୍ତି ? - ପ୍ରିୟଙ୍କା ଚୋପ୍ରା

ଭାରତର ନୂତନ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ବିଭାଗ

୧. ରାଜନାଥ ସିଂହ	ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର
୨. ସୁଷମା ସ୍ୱରାଜ	ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର
୩. ଅରୁଣ ଜେଟ୍‌ଲୀ	ଅର୍ଥ, କର୍ପୋରେଟ୍ ବ୍ୟାପାର
୪. ନୀତିନ ଜୟରାମ ଗଡକରୀ	ସଡ଼କ ପରିବହନ ଓ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ, ଜାହାଜ ଚଳାଚଳ, ଜଳସମ୍ପଦ, ନଦୀ ବିକାଶ ଓ ଗଙ୍ଗା ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ
୫. ସୁରେଶ ପ୍ରଭୁ	ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଶିଳ୍ପ
୬. ଡି. ଭି. ସଦାନନ୍ଦ ଗୌଡ଼ା	ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଓ ଯୋଜନା ରୂପାୟନ
୭. ଉମା ଭାରତୀ	ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ପରିବହନ
୮. ରାମବିଳାସ ପାଣ୍ଡେ	ଖାଉଟି ବ୍ୟାପାର, ଖାଦ୍ୟ ଓ ସାଧାରଣ ବର୍ଷନ
୯. ମାନେକା ଗାନ୍ଧି	ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ବିକାଶ
୧୦. ଅନନ୍ତ କୁମାର	ରସାୟନ ଓ ସାର, ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର
୧୧. ରବିଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ	ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଓ ଆଇ.ଟି.
୧୨. ଜଗତ ପ୍ରକାଶ ନନ୍ଦା	ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ
୧୩. ଅଶୋକ ଗଜପତି ରାଜୁ	ବେସାମରିକ ବିମାନ ଚଳାଚଳ
୧୪. ହରପ୍ରସାଦ କୌର୍ ବାଦଲ୍	ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଶିଳ୍ପ
୧୫. ନରେନ୍ଦ୍ର ସିଂ ତୋମାର	ଗ୍ରାମ୍ୟ ବିକାଶ, ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ, ଖଣି
୧୬. ଚୌଧୁରୀ ବୀରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ	ଇସ୍ପାତ
୧୭. ଜୁଏଲ ଓରାମ	ଆଦିବାସୀ ବ୍ୟାପାର
୧୮. ରାଧାମୋହନ ସିଂହ	କୃଷି ଓ କୃଷକ କଲ୍ୟାଣ
୧୯. ଥାଡୁର ଚାନ୍ଦ୍ ଗେହଲଟ୍	ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଓ ସଶକ୍ତିକରଣ
୨୦. ସୁତି ଜରାନୀ	ବୟନ ଶିଳ୍ପ, ସୂତନା ଓ ପ୍ରସାରଣ
୨୧. ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ	ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା, ଆର୍ଥି ସାଜନ, ପରିବେଶ, ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
୨୨. ପ୍ରକାଶ କାଉଡେକର	ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ
୨୩. ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ	ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ୍ପ, କୌଶଳ ବିକାଶ ଓ ଉଦ୍ୟୋଗ
୨୪. ପାଣ୍ଡୁରା ଗୋଏଲ	ରେଳବାଇ ଓ କୋଇଲା
୨୫. ନିର୍ମଳା ସାତାରମଣ	ପ୍ରତିରକ୍ଷା
୨୬. ମୁକ୍ତାର ଆବାସ ନକ୍ସି	ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ବ୍ୟାପାର

ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ (ସ୍ୱାଧୀନ)

୧. ରାଓ ଜୟରାଜେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ	ଯୋଜନା, ରସାୟନ ଓ ସାର
୨. ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ଗଙ୍ଗାଧର	ଶ୍ରମ ଓ ନିଯୁକ୍ତି
୩. ଶ୍ରୀପଦ ଯେସୋ ନାଏକ	ଆୟୁର୍ବେଦ, ଯୋଗ, ଆୟୁଷ
୪. ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ	ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ବିକାଶ, ପିଏମ୍‌ଡି, ନିଯୁକ୍ତି, ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗ ଓ ପେନ୍‌ସନ, ଆଣବିକ ଶକ୍ତି, ମହାକାଶ
୫. ମହେଶ ଶର୍ମା	ସଂସ୍କୃତି, ପରିବେଶ, ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଜଳବାୟୁ
୬. ଗିରିରାଜ ସିଂହ	ଅଣ୍ଟ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗ
୭. ମନୋଜ ସିହ୍ନା	ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ରେଳବାଇ
୮. ରାଜ୍ୟବର୍ଦ୍ଧନ ସିଂହ ରାଠୋର	ଯୁବ ବ୍ୟାପାର ଓ କ୍ରୀଡ଼ା ଓ ପ୍ରସାରଣ
୯. ରାଜକୁମାର ସିଂହ	ଶକ୍ତି, ଅକ୍ଷୟ ଶକ୍ତି

୧୦. ହରଦୀପ୍ ସିଂହ ପୁରୀ

୧୧. ଆଲଫୋନ୍ସ କନ୍ନନ୍‌ଥାନମ୍

ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ

୧. ବିଜୟ ଗୋଏଲ୍

୨. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ପି

୩. ଏସ୍‌ଏସ୍ ଆଲୁଖିଆ

୪. ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ରା ଜିଗାଜିଆଜି

୫. ରାମଦାସ ଆଠ୍ଠାଲେ

୬. ବିଷ୍ଣୁଦେଓ ସାଲ

୭. ରାମକୃପାଲ ଯାଦବ

୮. ହଂସରାଜ ଗଙ୍ଗାରାମ୍ ଅହିର

୯. ହରିଭାଇ ପାର୍ଥିଭାଇ ଚୌଧୁରୀ

୧୦. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଗୋହିନ୍

୧୧. ଭି.କେ. ସିଂହ

୧୨. ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ରୁପାଲୀ

୧୩. କୃଷ୍ଣନ ପାଲ୍

୧୪. ଯଶବନ୍ତ ସିଂହ ଏସ୍ ଭାଭୋର୍

୧୫. ଶିବ ପ୍ରତାପ ଶୁକ୍ଲା

୧୬. ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ଚୌବେ

୧୭. ସୁଦର୍ଶନ ଭଗତ୍

୧୮. ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁଶଘୋଷା

୧୯. କିରେନ୍ ରିଜିକୁ ସ୍

୨୦. ବୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର

୨୧. ଅନନ୍ତ କୁମାର ହେଗଡେ

୨୨. ଏମ୍.ଜେ. ଆକବର୍

୨୩. ନିରଞ୍ଜନ ଜ୍ୟୋତି

୨୪. ଝାଲସସ୍ ଚୌଧୁରୀ

୨୫. ଜୟନ୍ତ ସିହ୍ନା

୨୬. ବାବୁଲ୍ ସୁପ୍ରିୟୋ

୨୭. ବିଜୟ ସାମ୍ବଲା

୨୮. ଅର୍ଜୁନ ରାମ ମେଘାଝୁଲ୍

୨୯. ଅଜୟ ତାମଡା

୩୦. କୃଷ୍ଣା ରାଜ୍

୩୧. ମନ୍‌ସୁଖ୍ ଲାଲ୍ ମାଣ୍ଡଭିୟା

୩୨. ଅନୁପ୍ରିୟା ପଟେଲ

୩୩. ସି.ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ

୩୪. ପି.ପି. ଚୌଧୁରୀ

୩୫. ସୁଭାଷ ରାମାରାଓ ଭାମ୍ବରେ

୩୬. ଗଜେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଶେଖାଝୁର୍

୩୭. ସତ୍ୟପାଲ୍ ସିଂହ ମାନବ

ଗୃହ ଓ ନଗର ବ୍ୟାପାର

ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଓ ଆଇଟି

ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର, ପରିସଂଖ୍ୟାନ

ଓ ଯୋଜନା ରୂପାୟନ

ଅର୍ଥ, ଜାହାଜ ଚଳାଚଳ

ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ପରିମଳ

ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ପରିମଳ

ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଓ ସଶକ୍ତିକରଣ

ଇସ୍ପାତ

ଗ୍ରାମ୍ୟ ବିକାଶ

ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ବ୍ୟାପାର

ଖଣି ଓ କୋଇଲା

ରେଳବାଇ

ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର

କୃଷି, କୃଷକ କଲ୍ୟାଣ, ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ

ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଓ ସଶକ୍ତିକରଣ

ଆଦିବାସୀ ବ୍ୟାପାର

ଅର୍ଥ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ

ଆଦିବାସୀ ବ୍ୟାପାର

ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ

ରାଷ୍ଟ୍ର ବ୍ୟାପାର

ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ବିକାଶ

କୌଶଳ ବିକାଶ ଓ ଉଦ୍ୟୋଗ

ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର

ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଶିଳ୍ପ

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା, ଆର୍ଥି ସାଜନ

ବେସାମରିକ ବିମାନ ଚଳାଚଳ

ଭାରି ଶିଳ୍ପ ଓ ସାଧାରଣ ଉଦ୍ୟୋଗ

ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଓ ସଶକ୍ତିକରଣ

ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର, ଜଳ ସମ୍ପଦ

ବୟନ ଶିଳ୍ପ

କୃଷି ଓ କୃଷକ କଲ୍ୟାଣ

ସଡ଼କ, ରାଜପଥ, ଜାହାଜ

ଚଳାଚଳ, ରସାୟନ ଓ ସାର

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ

ଖାଉଟି ବ୍ୟାପାର, ଓ ବର୍ଷନ,

ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ, କର୍ପୋରେଟ୍

ପ୍ରତିରକ୍ଷା

କୃଷି ଓ କୃଷକ କଲ୍ୟାଣ

ସମ୍ବଳ ବିକାଶ, ଜଳ ସମ୍ପଦ

ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା

୧. ଗଠନ - ୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୯୯୨
୨. କ୍ଷେତ୍ରଫଳ - ୪୩୨୫ ବର୍ଗ.କି.ମି
୩. ଜନସଂଖ୍ୟା - ୫୭୫୮୮୦
- (କ) ପୁରୁଷ - ୨୮୨୦୪୧
- (ଖ) ସ୍ତ୍ରୀ - ୨୯୩୮୩୯
୪. ଜନସଂଖ୍ୟା ଘନତ୍ୱ / ବର୍ଗ କି.ମି. - ୧୩୩
୫. ୧୦୦୦ ପୁରୁଷରେ ମହିଳା ସଂଖ୍ୟା-୧୦୪୨
୬. ସାକ୍ଷରତା ହାର - ୫୪.୨୯%
୭. ଉପଖଣ୍ଡ - ୦୧
୮. ତହସିଲ - ୦୭
୯. ବ୍ଲକ୍ - ୦୭
୧୦. ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି - ୦୧
୧୧. ଏନ.ଏ.ସି. - ୦୧
୧୨. ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ - ୧୨୯
୧୩. ଗ୍ରାମ - ୧୬୧୨
୧୪. ଥାନା - ୧୧
୧୫. ମୋଟର ଯାନ ପଞ୍ଜିକୃତ କୋଡ୍ - ଓ.ଡି.-୨୦
୧୬. ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ - ୦୨
- ୧୭-ମୋହନା, ୧୩୭-ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି,
୧୭. ନିଆଁଲିଆ କେନ୍ଦ୍ର - ୦୪
୧୮. ସାଧାରଣ ବୃଷ୍ଟିପାତ - ୧୪୦୩.୩ମି.ମି.
୧୯. ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀ-ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି, ଗଣହାତୀ, ହରଭାଙ୍ଗି, ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରି, ଜିରାଙ୍ଗୋ

ପର୍ବପର୍ବାଣୀ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୭

- ତା ୨ - ଉଦ୍‌କୁହା, ପାର୍ଶ୍ୱପରିବର୍ତ୍ତନ, ଏକାଦଶୀ, ବାମନ ଜନ୍ମ ଓ ଶରଣ ଆରମ୍ଭ ଓ ହ.ନି
- ତା ୩ - ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ବାମନ ଜନ୍ମ, ସୁନିଆଁ ସନ ୧୪୨୫ ସାଲ, ଅ୪୯୯ ପ୍ରବେଶ
- ତା ୪ - ଶିବଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଉପବାସ ଓ ବେଢ଼ା
- ତା ୫ - ଗୁରୁଦିବସ, ଚନ୍ଦ୍ରପୂଜା ଓ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଜନ୍ମଦିବସ
- ତା ୬ - ଇନ୍ଦୋର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ଭାଗବତ ଜନ୍ମ ଓ ଅପରପକ୍ଷରମ୍ଭ
- ତା ୭ - ଶରଣ ଶେଷ
- ତା ୧୦ - ଅଶ୍ୱ ପଞ୍ଚମୀ
- ତା ୧୧ - ଗଜଷଷ୍ଠୀ
- ତା ୧୩ - ମୂଳାଷ୍ଟମୀ, ଦ୍ୱିତୀବାହନ ଓଷା, ଦେବୁଷ୍ମାପନ, ସହସ୍ର କୁମ୍ଭଭିଷେକ ଷୋଡ଼ଶ ଦିନାତ୍ମକ ପୂଜା
- ତା ୧୬ - ଇନ୍ଦିରା ଏକାଦଶୀ, ମାସାନ୍ତ ଓ ହ.ନି
- ତା ୧୭ - କନ୍ୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱକର୍ମାପୂଜା
- ତା ୧୮ - ଶିବଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଉପବାସ ଓ ବେଢ଼ା
- ତା ୧୯ - ମହାଳୟା ଶ୍ରାଦ୍ଧ, ପୁଲ୍ଲୋରୀ ଓଷା, ଚନ୍ଦ୍ରକ୍ଷୟ ଓ ନିଶିପାଳନ
- ତା ୨୦ - ଅମାବାସ୍ୟା ଓ ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗାଦେବୀଙ୍କ ନବଦିନାତ୍ମକ ପୂଜାରମ୍ଭ
- ତା ୨୧ - ଚନ୍ଦ୍ରଦର୍ଶନ, ମା'ବିରଜାଦେବୀଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରା
- ତା ୨୪ - ନନ୍ଦ ପଞ୍ଚମୀ, ମା'ବିରଜାଦେବୀଙ୍କ ପଞ୍ଚମୀ ହୋମ
- ତା ୨୫ - ତପଃ ଷଷ୍ଠୀ
- ତା ୨୬ - ପାଠେ ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗାଦେବୀ ତ୍ରିଦିନାତ୍ମକ ପୂଜାରମ୍ଭ
- ତା ୨୭ - ମୃଣାଳୀ ଦେବୀଙ୍କ ତ୍ରିଦିନାତ୍ମକ ପୂଜା, ପାଠେ ମହାଷ୍ଟମୀ ଓ ଦୁର୍ଗାବ୍ରତ
- ତା ୨୮ - ମୃଣାଳୀ ଦେବୀଙ୍କ ମହାଷ୍ଟମୀ ପୂଜା, ସନ୍ଧି ପୂଜା, ପାଠେ ଓ ମହାନବମୀ
- ତା ୨୯ - ପାଠେ ବିଶ୍ୱାମୀ, ମୃଣାଳୀ ଦେବୀଙ୍କ ମହାନବମୀ
- ତା ୩୦ - ପାଠେ ମୃଣାଳୀ ଦେବୀଙ୍କ ଦଶହରା ପର୍ବ ଓ ସୋମନାଥ ବ୍ରତ ସମାପନ

ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୧୭

- ତା ୧ - ମହରମ, ପାପାକୁଶା ଏକାଦଶୀ, ଭଷାଣୀ, ରବିନାରାୟଣ ବ୍ରତ ଓ ହଳ ନିଷେଧ
- ତା ୨ - ଗାନ୍ଧୀ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ
- ତା ୪ - ଶିବ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଓ ଶରଣ ଶେଷ
- ତା ୫ - କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ଗଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୂଜା, ଚନ୍ଦ୍ରୋପବାସ, ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟବାନ ଓ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା
- ତା ୬ - କାର୍ତ୍ତିକ ବ୍ରତାରମ୍ଭ, ପଣ୍ଡିତ ପରାକ୍ଷିତ ଓ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦଙ୍କ ଶ୍ରାଦ୍ଧ
- ତା ୧୫ - ରମା ଏକାଦଶୀ ଓ ହଳ ନିଷେଧ
- ତା ୧୬ - ଗୋବତ୍ସା ଦ୍ୱାଦଶୀ ଓ ମାସାନ୍ତ
- ତା ୧୭ - ତୁଳ (ଗର୍ଭଣୀ) ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଓ ଧନୁନ୍ତରୀ ଜୟନ୍ତୀ
- ତା ୧୮ - ନରକ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଓ ଉପବାସ
- ତା ୧୯ - ଅମାବାସ୍ୟା, ଦୀପାବଳୀ, ପୟାଶ୍ରାଦ୍ଧ, ଶ୍ୟାମାକାଳୀ ପୂଜା, ଚନ୍ଦ୍ରକ୍ଷୟ ଓ ନିଶିପାଳନ
- ତା ୨୦ - ଗିରି ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପୂଜା
- ତା ୨୧ - ଯମ ଓ ଭାତ୍ୱ ଦ୍ୱିତୀୟା, ଦ୍ୱିତୀୟାର ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ ଓ ପୂଜା
- ତା ୨୩ - ନାଗ ଚତୁର୍ଥୀ
- ତା ୨୬ - ଶରଣାରମ୍ଭ
- ତା ୨୭ - ଷୋଳଶାସନ ଅମୃତ ମଣୋହି ଭୋଗ
- ତା ୨୮ - ଗୋଷ୍ଠାଷ୍ଟମୀ, ଜଗନ୍ନାଥୀ ପୂଜା ଓ ଜଗମୋହନ ଭୋଗ
- ତା ୨୯ - ଅଁଳା ନବମୀ ଓ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ପାଦଦର୍ଶନ
- ତା ୩୦ - ଶରଦ୍ୱାସାଧୁବସ
- ତା ୩୧ ଦେବୋଷ୍ଠାପନ (ବଡ଼) ଏକାଦଶୀ, ଶରଣ ଶେଷ ଓ ହଳ ନିଷେଧ

ବିଭିନ୍ନ ଦିବସ ପାଳନ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୭

- ତା ୦୨ - ବିଶ୍ୱ ନାରିକେଳ ଦିବସ
- ତା ୦୫ - ଗୁରୁ ଦିବସ
- ତା ୦୮ - ବିଶ୍ୱ ସାକ୍ଷରତା ଦିବସ
- ତା ୧୦ - ବିଶ୍ୱ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନିବାରଣ ଦିବସ
- ତା ୧୧ - ବିଶ୍ୱ ଭାତୃତ୍ୱ ଦିବସ
- ତା ୧୪ - ହିନ୍ଦୀ ଦିବସ
- ତା ୧୫ - ଇଞ୍ଜିନିୟର ଦିବସ
- ତା ୧୫ - ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ
- ତା ୧୬ - ବିଶ୍ୱ ଓଜନ ଦିବସ
- ତା ୧୮ - କାତୀୟ ହାସ୍ୟ ଦିବସ
- ତା ୨୧ - ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶାନ୍ତି ଦିବସ
- ତା ୨୫ - ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପାମାସିଷ ଦିବସ
- ତା ୨୬ - ବିଶ୍ୱ ମୂଳ ବଧୂର ଦିବସ
- ତା ୨୭ - ବିଶ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଦିବସ
- ତା ୨୮ - ବିଶ୍ୱ ଜଳାତଙ୍କ ଦିବସ
- ତା ୨୮ - ଇରମ ଶହୀଦ ଦିବସ
- ତା ୨୯ - ବିଶ୍ୱ ହୃତପିଣ୍ଡ ଦିବସ
- ତା ୩୦ - ବିଶ୍ୱ ସାହାଯ୍ୟ ଦିବସ

ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୧୭

୧. ବିଶ୍ୱ ପ୍ରେତ ଦିବସ
୨. ଗାନ୍ଧି ଜୟନ୍ତୀ, ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅହିଂସା ଦିବସ
୩. ବିଶ୍ୱ ପ୍ରକୃତି ଦିବସ
୪. ବିଶ୍ୱ ପ୍ରାଣୀ ଦିବସ
୫. ବିଶ୍ୱ ଶିକ୍ଷକ ଦିବସ
୬. ବିଶ୍ୱ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଦିବସ
୮. ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନା ଦିବସ
୯. ବିଶ୍ୱ ଡାକସେବା ଦିବସ
- ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଜନ୍ମ ଦିବସ
୧୦. ବିଶ୍ୱ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିବସ
୧୧. ଜୟପ୍ରକାଶ ନାରାୟଣ ଜୟନ୍ତୀ, ସହୀଦ ବାଳିରାଜତ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଦିବସ
୧୧. କାତୀୟ ଧନୁସାନ ନିଷେଧ ଦିବସ
୧୩. ବିଶ୍ୱ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦିବସ
୧୬. ବିଶ୍ୱ ଖାଦ୍ୟ ଦିବସ
୨୪. କାତିସଂସ୍ଥ ଦିବସ
୨୯. କାତୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦିବସ
୩୧. କାତୀୟ ସଂହତୀ ଦିବସ

ଆମରିସତ୍ୟ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ - ୨୦୧୭

(ପୁସ୍ତକ ଉଦ୍ଘୋଷଣ ଓ ସାରସ୍ବତ ସମ୍ମାନ)

ବାମରୁ ଡାହାଣ କ୍ରମେ : ଡ. ପ୍ରମୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟବାଦୀ ବଳିଆରସିଂହ, ଡା. ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ, ଡ. ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନା, ପ୍ରଫେସର ରଜତ କର, ମେଜର କ୍ଷୀରୋଦ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି ଡ. ଅଜୟ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ଓ ଡ. ନିରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି

ସତ୍ୟେଶ କୁମାର ମହାନ୍ତି
(ଡା. ଧନେଶ୍ୱର ସାହୁ, କଳାକାର ସମ୍ମାନ)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭୀମସେନ ପ୍ରଧାନ
(ଆମରିସତ୍ୟ ସମ୍ମାନ)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ
(ଆମରିସତ୍ୟ ସାରସ୍ବତ ସମ୍ମାନ)

ଆମରିସତ୍ୟ ଅଷ୍ଟମ ବାର୍ଷିକଉତ୍ସବ-୨୦୧୭

ତା.୨୦.୦୮.୨୦୧୭ରିଖ

ସ୍ଥାନ : ମୈତ୍ରୀଭବନ,

ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି : ପ୍ରଫେସର ରଜତ କର

ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା : ଡା. ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ

ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥି : ମେଜର କ୍ଷୀରୋଦପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି

ଆମରିଷତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚନ

ବାକ୍ସିକଉତ୍ସବ ଅବସରରେ “ଆନ୍ଦୋଳନ” ତରଫରୁ ଅଭିନୀତ ଏକାଙ୍କିକା “ଆଜ୍ଞା ୧ ମିନିଟ୍”

